HOMERI BATRACHO MYO-MACHIA,

Hoc est, Ranarum & murium pugna.

Græce & Latine.

APVD INCLY-TAM GER-MANIAE BASILEAM.

IO. FROBENIVS, GRAECARVM LI TERARVM CANDIDATIS S. D.

DEdimus modo uobis Aesopi Phrygis, & Gabriæ fabellas græcas, in Enchiridij forma, cũ latina interpretatione, uidelicet ut habeatis aliquid stilo soluto conscriptũ, in quo græcæ studiosi linguæ exerceamini. Nam ab ijs auspicandum est, qui prosa oratione sunt usi, quos λογογράφους illi uocant, quod simplicẽ ac cõmunem plerunq; linguam ἀττικιζόμενοι sequuntur. Poetæ uero post attingendi. nam ex omnibus linguis sua fere temperare solent. Et sic res habet, ut illis intellectis ij facile capiantur. non autẽ si hos cognoscas, illos propterea perceperis. Nunc HOMERI βατραχομυομαχίαν exhibemus, ut a principe poetarum exorsi, poeticas figuras, & his peculiarẽ uocabulorũ usum paulatim discatis. ac quando non est ubiq; multũ præceptorum qui doceant, in commune quidem omnibus ubilibet studiosis consulturi, latinam interpretationem e regione curauimus opponendam. Quid nunc prætexent isti, qui rogati cur nõ græce discant, perpetuo doctorum penuriam causantur, cũ in huius tẽporis tam mire fertili bonorũ utriusq; linguæ codicum propagatione, cuilibet in grecis αὐτοδίδακτον esse liceat, et græcam eruditionẽ, citra tradentis operã, ex mutis modo magistris, hoc est libris, proprio Marte cõparare. Quãquam speramus CHRISTO bene studijs uolente, breui GERMANIAM uniuersam præceptoribus abundaturam. Accepimus eñ, Louanij, inferioris Germaniæ frequẽs oppidũ est, ex legato Hieronymi Buslidij collegiũ institui, in quo tres linguæ, Hebraica, Græca & Latina, publice & gratis a doctissimis professoribus liberali stipendio conductis, doceantur. CHRISTVS Opt. Max. faxit, ut id belle procedat. Tum au-

sim

sim ego barbariei iam alte nimis omnia studia ferme DCCCCC annos occupanti, laqueũ, ut prouerbio dicitur, mandare, quæ non ut olim sensim irrepsit, ita nũc leuiter, sed raptĩ, & λάξ καὶ πυγμή sit eliminãda. Porro quod ad nos attinet, nos bonis literis non deerimus, quando pro uirili parte, nostrã, siqua est, industriã hic adiuuãt illustria ueræ eruditiõis lumina, Des. ERASMVS ROT. Ludouic⁹ Berus, V. Fabritius Capito, Amorbachij Bruno & Basilius, & Beatus Rhenanus. atq; horũ assectatores, C. Fonteius Vesennus, Hieronymus Artolphus, Ludouicus Carinus, Albertus Burerius, Ioannes Atrocianus, Stephanus Ferrarius, Io. Doringus. Dabimus autẽ lubẽter deinceps maiora, si modo cognouerimus nostro uos sumptui, qui certe maximus est, redimendis libris aliqua saltẽ ex parte responsuros. Nam si lucrũ pecuniariũ noster scopus esset, & nõ potius publica studiosorũ utilitas, in primis non q̃ castigate & emuncte, & q̃ non unũquodlibet, sed q̃ multum imprimeretur, consyderandum nobis foret. Eram propemodum oblitus lectores admonere βατραχομυομαχίαν, ab ijs qui inter doctos acerrimo sunt iudicio, non ab Homero credi profectam, sed a quopiam qui illũ æmulatus, hoc poemation luserit, & ut libello plus accederet gratiæ, Homerico nomini inscripserit. Tametsi huius, quisquis fuerit, diuinũ ingeniũ ex hoc poematio satis abunde eluxit, ut hinc nõ multo minus qualis fuerit appareat, nempe eximius, q̃ ex Iliade Homerus, quod nugas serio tractare, & feliciter, multo maximi ingenij sit argumentũ. Quidam ad Tigreten Carem referunt. nã memini nobis a Beat. Rhenano demonstratũ exẽplar uetustũ, in quo titulus erat, ΤΙΓΡΗΤΟΣ ΤΟΥ ΚΑΡΟΣ. Bene Valete. Apud inclytã Germaniæ Basileã, postridie Cal. Ianuarias. An. M.D.XVIII.

ΟΜΗΡΟΥ ΒΑ-ΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑ.

Ἀρχόμενος πρῶτον μουσῶν χορὸν ἐξ ἑλικῶνος
ἐλθεῖν εἰς ἐμὸν ἦτορ ἐπεύχομαι εἵνεκ' ἀοιδῆς,
ἣν νέον ἐν δέλτισιν ἐμοῖς ἐπὶ γούνασι θῆκα
δῆριν ἀπειρεσίην πολεμόκλονον ἔργον ἄρηος
εὐχόμενος μερόπεσσιν ἐς οὔατα πᾶσι βαλέσθαι,
πῶς μύες ἐν βατράχοισιν ἀριστεύσαντες ἔβησαν,
γηγενέων ἀνδρῶν μιμούμενοι ἔργα γιγάντων,
ὡς λόγος ἐν θνητοῖσιν ἔην. τοίην δ' ἔχεν ἀρχήν.

Μῦς ποτὲ διψαλέος γαλέης κίνδυνον ἀλύξας,
πλησίον ἐν λίμνῃ ἁπαλὸν προσέθηκε γένειον
ὕδατι τερπόμενος μελιηδέϊ. τὸν δὲ κατεῖδε
λιμνόχαρις πολύφημος, ἔπος δ' ἐφθέγξατο τοῖον.

Ξεῖνε, τίς εἶ; πόθεν ἦλθες ἐπ' ἠόνα; τίς δέ σ' ὁ φύσας;
πάντα δ' ἀλήθευσον, μὴ ψευδόμενόν σε νοήσω.
εἰ γάρ σε γνοίην φίλον ἄξιον, ἐς δόμον ἄξω.
δῶρα δέ τοι δώσω ξεινήϊα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
εἰμὶ δ' ἐγὼ βασιλεὺς φυσίγναθος ὃς κατὰ λίμνην
τιμῶμαι, βατράχων ἡγούμενος ἤματα πάντα.
καί με πατὴρ πηλεὺς ποτε γείνατο ὑδρομεδούσῃ

μιχθεὶ

HOMERI RANARVM ET MVRIVM PVGNA.

INcipiẽs primũ Muſarũ cœtũ ex Helicone
Venire in meũ cor ſupplico gratia cantus,
Quẽ nuꝑ in libellis meis ſuꝑ genua poſui
Litem immenſam tumultuoſum opus Martis,
Supplicãs hominibus in aures omnibus mittere,
Quomodo mures, in ranas principantes iuerunt
Terrigenum uirorum imitati opera gigantum.
Sic ſermo ĩter mortaleſ erat.tale ãt habuit prĩcipiũ
Mus aliquando ſitibũdus felis periculũ euitãs,
Propinquũ in lacum teneram adpoſuit barbam,
Aqua delectatus dulci. hunc autem uidit
Limnocharis obſtrepera,uerbũ ãt loquuta ẽ tale
O hoſpes qs es?unde ueniſti ad lit⁹?qs ãt q te ꝓduxit?
Oĩa aũt uere dic,ne mẽdacẽ te intellexero.
Si eñ te nouerim amicũ dignũ, ad domũ ducã.
Dona autẽ tibi dabo hoſpitalitia multa & bona.
Sum autẽ ego rex Phyſignathus, qui per lacum
Color,ranarum dux dies omnes,
Et me pater Peleus olim genuit, Hydromeduſæ

λιμνο / χαριστου / τεσι ο τη / λίμνη / χαίρων, hoc eſt, palude gaudẽs. φυσίγνα / θος ἀπὸ / του φυ / σᾶν τοῖς / γνάθοις, hoc eſt, ab eo q inflet ſe maxillis. ὑδρο / μεδούση / τουτ' ἐσι / τῇ βασι / λίσσῃ, του / ὕδατος, hoc eſt, reginæ aquarũ.

μιχθεὶς ἐν φιλότητι παρ' ὄχθας ἠριδανοῖο.
καί σε δ' ὁρῶ καλόμ τε καὶ ἄλκιμον ἔξοχομ ἄλλωμ
σκηπτοῦχομ βασιλῆα καὶ ἐν πολέμοισι μαχητὴν
ἔμμεναι. ἀλλ' ἄγε θᾶσσομ ἑὴμ γενεὴν ἀγόρευε.
 τὸμ δ' αὖ ψιχάρπαξ ἠμείβετο φώνησέμ τε.
τίπτε γένος τουμὸν ζητεῖς φίλε δῆλομ ἅπασιν,
ἀνθρώποις τε, θεοῖς τε, καὶ οὐρανίοις πετεηνοῖς;
ψιχάρπαξ μὲν ἐγὼ κικλήσκομαι. εἰμὶ δὲ κοῦρος
τρωξάρταο πατρὸς μεγαλήτορος. ἡ δέ νυ μήτηρ
λειχομύλη θυγάτηρ πτερνοτρώκτου βασιλῆος.
γείνατο δ' ἐν καλύβῃ με καὶ ἐξεθρέψατο βρωτοῖς,
σύκοις, καὶ καρύοις, καὶ ἐδέσμασι παντοδαποῖσι.
πῶς δὲ φίλομ ποιῇ με, τὸμ εἰς φύσιμ οὐδὲμ ὁμοῖομ;
σοὶ μὲν γὰρ βίος ἐστὶμ ἐν ὕδασιν. αὐτὰρ ἔμοιγε
ὅσσα παρ' ἀνθρώποις τρώγειμ ἔθος. οὐ δέ με λήθει
ἄρτος τρισκοπάνιστος ἀπ' εὐκύκλου κανέοιο.
οὐ πλακοῦς τανύπεπλος ἔχωμ πολλὴμ σισαμῖδα,
οὐ τόμος ἐκ πτέρνης, οὐχ ἥπατα λευκοχίτωνα,
οὐ δὲ τυρὸς νεόπηκτος ἀπὸ γλυκεροῖο γάλακτος.
οὐ χρηστὸμ μελίτωμα, τό, καὶ μάκαρες ποθέουσιν,
οὐδ' ὅσα πρὸς θοίνην μερόπωμ τεύχουσι μάγειροι,
κοσμοῦντες χύτρας ἀρτύμασι παντοδαποῖσιν.
οὐδέποτ' ἐκ πολέμοιο κακὴμ ἀπέφυγομ ἀυτήν,

ἀλλ' εὐθὺς

Mixtus in amicitia apud ripam Eridani,
Et te qdẽ uideo pulchrũq; & fortẽ egregiũ aliorũ
Sceptriferum regem,& in bellis pugnacem
Esse.sed age citius tuam generationẽ concionare.
Huic autem rursus Psicharpax, dixitq;.
Quid nã gen⁹ meũ pqris o amice,manifestũ oĩb⁹
Hominibusq; deisq; & cælestibus uolatilibus?
Psicharpax quidẽ ego uocor. sum aũt filius
Troxartæ patris magnanimi.at mater
Lichomyle filia Pternotroctæ regis.
Genuit autẽ in lignario me,& enutriuit cibarijs,
Ficubus & nucibus, & edulijs omnigenis.
Quõ aũt amicũ facies me in naturã nihil similẽ?
Tibi quidẽ em̃ uita est in aquis, sed mihi certe
Quæcũq; apd' hoies cõedere cõsuetudo.neq; me
Panis ter pistus à bene rotunda cista, (latet
Neq; placenta extensa habens multã sisamida,
Nõ sectio ex perna,nõ iecora albã uestẽ habẽtia,
Neq; caseus nuper pressus à suaui lacte,
Nõ bonum dulceariũ, quod & diui desyderant,
Neq; quæcunq; ad conuiuia hominũ faciũt coci,
Ornantes ollas condimentis uarijs.
Nunquam ex bello malum effugi clamorem,

Ψιχάρπαξ, hoc est, micarũ raptor.

Τρωξάρταο, τοῦτ' ἐστι τρώγοντος τὸν ἄρτον, hoc est, uorãtis panẽ

Λειχομύλη, ἀπὸ τοῦ λείχειν τοὺς μύλους, hoc est, a lãbendis molis.

Πτερνοτρώκτου, τοῦτ' ἐστι τρώγοντος τὰ ἐκ πτέρνης, hoc est, pnas seu coxas arrodẽtis

Sisamida, gen⁹ est leguminis.

ἀλλ' εὐθὺς μετὰ μῶλον ἰὼν, προμάχοισιν ἐμίχθην.
οὐ δέδι' ἄνθρωπον καί περ μέγα σῶμα φοροῦντα.
ἀλλ' ἐπὶ λέκτρον ἰὼν ἄκρον δάκτυλον καταδάκνω,
καὶ πτέρνης λαβόμην, καὶ οὐ πόνος ἵκανεν ἄνδρα.
νήδυμος οὐκ ἀπέφυγεν ὕπνος δάκνοντος ἐμεῖο.
ἀλλὰ δύω μάλα πάντα τὰ δείδια πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
κίρκον καὶ γαλέην, οἵ μοι μέγα πένθος ἄγουσιν,
καὶ παγίδα στονόεσσαν, ὅπου δολόεις πέλε πότμος.
πλεῖστον δὴ γαλέην περιδείδια, ἥτις ἀρίστη,
ἣ καὶ τρωγλοδύοντα κατὰ τρώγλην ἐρεείνει.
οὐ τρώγω ῥαφάνας, οὐ κράμβας, οὐ κολοκύντας.
οὐ τεύτλοις χλωροῖς ἐπιβόσκομαι, οὐδὲ σελίνοις.
ταῦτα γὰρ ὑμῶν ἐστιν ἐδέσματα τῶν κατὰ λίμνην.
πρὸς τάδε μειδήσας Φυσίγναθος ἀντίον ηὔδα.
Ξεῖνε, λίαν αὐχεῖς ἐπὶ γαστέρι. ἔστι καὶ ἡμῖν
πολλὰ μάλ' ἐν λίμνῃ καὶ ἐπὶ χθονὶ, θαύματ' ἰδέσθαι.
ἀμφίβιον γὰρ ἔδωκε νομὴν βατράχοισι Κρονίων.
σκιρτῆσαι κατὰ γῆν καὶ ἐφ' ὕδασι σῶμα καλύψαι.
εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, εὐχερές ἐστι.
αἴρω σ' ἐν νώτοισι. κράτει δέ με μή ποτ' ὄληαι,
ὅππως γηθόσυνος τὸν ἐμὸν δόμον εἰσαφίκηαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ νῶτ' ἐδίδου, ὁ δ' ἔβαινε τάχιστα
χεῖρας ἔχων ἁπαλοῖο κατ' αὐχένος ἅλματι κούφῳ.

Sed statim ad pugnã iens ꝓpugnãtibus mixt⁹ sũ.
Non timui hominẽ, & ꝗuis magnũ corp⁹ ferẽtẽ.
Sed ad lectum iens, summum digitum mordeo,
Et à pede accepi & non labor occupauit uirum.
Suauis non aufugit somnus mordente me.
Sed duo ualde omnia timeo omnẽ per terram,
Accipitrẽ & felẽ, qui mihi magnũ luctũ adferũt.
Et decipulã gemituosam, ubi dolosũ existit fatũ.
Plurimum iam felem supertimeo, qui optimus,
Qui & foramen ingredientẽ ꝑ foramen ꝑquirit.
Nõ comedo raphanos, nõ caules, nõ cucurbitas,
Non porris uiridibus pascor, neq; apijs.
Hæc enim uestra sunt edulia per lacum.
Ad hæc aũt subridẽs Physignath⁹ cõtra locut⁹ ẽ.
O hospes ualde gloriaris ob uẽtrẽ, adsũt & nobis
Multa ualde in lacu & in terra mirabilia uisu,
Vtriuitã eñ dedit pascuã ranis Saturni⁹ Iupiter,
Exultare per terrã, & in aquis corpus cooperire.
Si autẽ uis & hæc scire: facile est
Portẽ te in humeris, tene aũt me, ne aliqñ pereas.
Sic gauisus in meam domum uenias.
Sic certe ĩqt, & terga da, ille ãt ascẽdebat uelociter
Manus habens tenerum per collum, saltu facili.

Ὁ πρῶτον μὲν ἔχαιρεν, ὅτ' ἔβλεπε γείτονας ὅρμους
νήξει τερπόμενος φυσιγνάθου. ἀλλ' ὅτε δὴ ῥα
κύμασι πορφυρέοις ἐπεκλύζετο πολλὰ δακρύων,
ἄχρηστον μετάνοιαν ἐμέμφετο. τίλλε δὲ χαίτας,
καὶ πόδας ἔσφιγγεν κατὰ γαστέρος. ἐν δέ οἱ ἦτορ
πάλλετ' ἀηθείῃ, καὶ ἐπὶ χθόνα βούλετ' ἱκέσθαι.
δεινὰ δ' ἐπεστονάχιζε, φόβου κρυόεντος ἀνάγκῃ.
οὐρὴν μὲν πρῶτ' ἔπλασ' ἐφ' ὕδασιν ἠΰτε κώπην
σύρων, εὐχόμενός τε θεοῖς ἐπὶ γαῖαν ἱκέσθαι,
ὕδασι πορφυρέοισιν ἐκλύζετο. πολλὰ δ' ἐβόα.
καὶ τοῖον φάτο μῦθον. ἀπὸ στόματος δ' ἀγόρευεν.

Οὐχ οὕτω νώτοισιν ἐβάστασε φόρτον ἔρωτος
ταῦρος, ὅτ' εὐρώπην διὰ κύματος ἦγ' ἐπὶ κρήτην,
ὡς ἔμ' ἐπιπλώσας ἐπινώτιον ἦγεν ἐς οἶκον
βάτραχος ὑψώσας ὠχρὸν δέμας ὕδατι λευκῷ.
ὕδρος δ' ἐξαπίνης ἀνεφαίνετο δεινὸν ὅραμα
ἀμφοτέροις. ὀρθὸν δ' ὑπὲρ ὕδατος εἶχε τράχηλον.
τοῦτον ἰδὼν κατέδυ φυσίγναθος οὔ τι νοήσας
οἷον ἑταῖρον ἔμελλεν ἀπολλύμεναι κατὰ λίμνην.
δῦ δὲ βάθος λίμνης, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
κεῖνος δ' ὡς ἀφέθη, πέσεν ὕπτιος εὐθὺς ἐς ὕδωρ.
χεῖρας δ' ἔσφιγγεν καὶ ἀπολλύμενος κατέτριζε.
πολλάκι μὲν κατέδυνεν ἐφ' ὕδατι, πολλάκι δ' αὖτε

Et i primis qdē gaudebat qñ ītuebaꝰ uicinos por (tꝰ
Natatiōe gaudēs Physignathi, sed qñ iā utiq;
Vndis purpureis submergebaꝰ, multū lacrymabaꝰ
Inutilē pœnitētiā accusabat, euellebat aūt comas,
Et pedes stringebat per uentrē. in illo autem cor
Concutiebaꝰ insolētia. & in terrā uolebat uidere.
Vehemēter āt īgemiscebat tioris frigidi necessita
Caudā qdē i primis extēdit i aqs, tanq̄ remū (te.
Trahens, supplicans q; deis in terram uenire,
Aquis purpureis submergebaꝰ. multū āt clamabat
Et talē dixit sermonē. ab ore autē cōcionabatur.

Non sic humeris portauit onus amoris
Taurus, quādo Europā p undā duxit in Cretā,
Vt me nauigans superhumeralē duxit ad domū
Rana, eleuans pallidum corpus aqua alba.
Hydrꝰ aūt ex īprouiso apparebat horrēdū specta
Vtrisq;, erectum sup aquā habebat collū. (culū
Hūc uidēs īgressꝰ ē Physignathꝰ, nō cogn̄ itelligēs
Qualem socium futurus erat perdere per lacum.
Ingressꝰ ē āt, pfūditatē lacꝰ, & euitauit pcā nigrā.
Ille aūt ut relictus est, cecidit supinꝰ stati in aquā.
Manus autē stringebat, & moriens stridebat.
Sæpe quidē ingrediebaꝰ in aquā. sæpe aūt rursus
Calcitrans

λεκτίθην ἐπιβᾶσαι. μόρον δ' οὐκ ἂν ὑπαλύξαι.
δευόμεναι δὲ τρίχες πλεῖστον βάρος εἷλκον ἐπ' αὐτῷ.
ὕδασι δ' ὀλλύμενος, τοίους ἐφθέγξατο μύθους.

Οὐ λήσεις γε θεοὺς φυσίγναθε ταῦτα ποιήσας.
ναυηγὸν ῥίψας ἀπὸ σώματος ὡς ἀπὸ πέτρης.
οὐκ ἄν μου κατὰ γαῖαν ἀμείνων ἦσθα κάκιστε.
παγκρατίῳ τε, πάλῃ τε, καὶ εἰς δρόμον. ἀλλὰ πλανήσας
εἰς ὕδωρ μ' ἔρριψας. ἔχει θεὸς ἔκδικον ὄμμα.
ποινὴν σὺ τίσεις μυῶν στρατῷ, οὐδ' ὑπαλύξεις.
Ταῦτ' εἰπὼν, ἀπέπνευσεν ἐν ὕδασι. τὸν δὲ κατεῖδε
λειχοπίναξ ὄχθῃσιν ἐφεζόμενος μαλακῇσι.
δεινὸν δ' ἐξολόλυξε, δραμὼν δ' ἤγγειλε μύεσσιν.
ὡς δ' ἔμαθον τὴν μοῖραν, ἔδυ χόλος αἰνὸς ἅπαντας.
καὶ τότε κηρύκεσσιν ἑοῖς ἐκέλευσαν ὑπ' ὄρθρον.
κηρύσσειν ἀγορήνδ' ἐς δώματα τρωξάρταο
πατρὸς δυστήνου ψιχάρπαγος, ὃς κατὰ λίμνην
ὕπτιος ἐξήπλωτο νεκρὸν δέμας, οὐδὲ παρ' ὄχθαις
ἦν ἤδη τλήμων, μέσσῳ δ' ἐπενήχετο πόντῳ.
ὡς δ' ἦλθον σπεύδοντες ἅμ' ἠοῖ, πρῶτος ἀνέστη
τρωξάρτης ἐπὶ παιδὶ χολούμενος, εἶπέ τε μῦθον.
Ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῦνος ἐγὼ κακὰ πολλὰ πέπονθα
ἐκ βατράχων, ἡ πεῖρα κακὴ πάντεσσι τέτυκται.
εἰμὶ δ' ἐγὼ δύστηνος, ἐπεὶ τρεῖς παῖδας ὄλεσσα.

Calcitrans egrediebat̃,mortẽ aũt nõ erat euitare.
Madẽtes aũt pẽni plurimũ põdus trahebãt i ipso.
Aquis autẽ periens tales loquutus est sermones.
Nõ latebis utiq; deos Physignathe hæc faciẽs,
Naufragum faciens à corpore ut à petra.
Non certe me per terram melior eras o pessime,
Pancratioq; luctaq;,& ad cursum,sed decipiens
In aquam me proiecisti. habet deus iustũ oculũ,
Pœnam tu solues muriũ exercitui,neq; euitabis.
Hæc locutus expirauit in aquis. hunc aũt uidit
Lichopinax,ripis insidens mollibus. (ribus.
Vehenẽter aũt ululauit.currẽs aũt ãnũciauit mu
Vt ãt didicerit mortẽ, igressa ẽ ira pnicosa uniuc
Et tũc pconibus suis iusserũt sub diluculũ (sos,
Proclamare ad concionẽ,in domos Troxartæ
Patris infelicis Psicharpagis, qui per lacum
Supin⁹ natabat,mortuũ corpus,neq; iuxta ripas
Erat iam miser. medio autem natabat ponto.
Vt ãt uenerũt festinãtes cũ aurora,primũ surrexit
Troxartes ob filium iratus, dixitq; sermonem.
O amici, tametsi solus ego mala multa passus
Ex ranis,fors mala omnibus facta est.
Sum autẽ ego infelix,postq̃ treis filios perdidi.
Et quidẽ

Λιχοπίναξ ἀπὸ τῷ λείχειν τὰ πίνακα, q̃d' lambat paropsides & q̃dras.

καὶ τὴν μὲν πρώτην γε κατέκτανον ἁρπάξασα
χθαμαλῇ γαλέη τρώγλης ἔκτοσθεν ἑλοῦσα.
τὸν δὲ ἄλλον πάλιν ἄνδρες ἀπηνέες ἐς μόρον ἦξαν,
καινοτέραις τέχναις ξύλινον δόλον ἐξευρόντες,
ἣν παγίδα καλέουσι μυῶν ὀλέτειραν ἐοῦσαν.
ὁ τρίτος ἦν ἀγαπητὸς ἐμοὶ καὶ μητέρι κεδνῇ.
τοῦτον ἀπέπνιξεν φυσίγναθος ἐς βυθὸν ἄξας.
ἀλλ' ἄγεθ' ὁπλισόμεσθα, καὶ ἐξέλθωμεν ἐπ' αὐτοὺς
σώματα κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισι.

ταῦτ' εἰπὼν, ἀνέπεισε καθοπλίζεσθαι ἅπαντας.
καὶ τοὺς μὲν ῥ' ἐκόρυσσεν Ἄρης πολέμοιο μεμηλώς.
κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκαν,
ῥήξαντες κυάμους χλωρούς, εὖ δ' ἀσκήσαντες.
οὓς αὐτοὶ διὰ νυκτὸς ἐπιστάντες κατέτρωξαν.
θώρηκας δ' εἶχον καλαμοστεφέων ἀπὸ βυρσῶν.
οὓς γαλέην δείραντες, ἐπισταμένως ἐποίησαν.
ἀσπὶς δ' ἦν λύχνου τὸ μεσόμφαλον. ἡ δέ νυ λόγχη
εὐμήκης βελόνη, παγχάλκεον ἔργον Ἄρηος.
ἡ δὲ κόρυς, τὸ λέπυρον ἐπὶ κροτάφοισιν ἐρεβίνθου.
οὕτω μὲν μύες ἔσταν ἐν ὅπλοις. ὡς δ' ἐνόησαν
βάτραχοι, ἐξανέδυσαν ἀφ' ὕδατος, ἐς δ' ἕνα χῶρον
ἐλθόντες, βουλὴν ξύναγον πολέμοιο κακοῖο.
σκεπτομένων δ' αὐτῶν πόθεν ἡ στάσις, ἢ τίς ὁ θρύλλος,

κήρυξ

Et quidem primam utiq; occidit rapiens,
Inimicissimus felis foramen extra capiens.
Alium aũt rursus uiri crudeles ad mortẽ duxerũt
Variorribus artibus ligneũ dolum inuenientes,
Quã decipulã uocant muriũ perditricẽ existẽtẽ,
Qui tertius erat dilectus mihi & matri inclytæ,
Hunc suffocauit Physignathus in ꝓfundũ ducẽs.
Sed agedum armemur, & exeamus in ipsas,
Corpora ornantes in armis uarijs.
Hæc loquutus persuasit armari uniuersos.
Hos quidẽ utiq; armauit Mars belli curã habẽs.
Tibiaria arma quidẽ primũ circa tibias posuerũt,
Frangentes fabas uirides, beneq; aptantes,
Quas ipsi per noctem stantes comederunt.
Thoraces aũt habebãt calamis circũdatis à corijs,
Quos felem excoriantes scienter fecerunt.
Clypeus aũt erat lucernæ mediꝰ umbilicꝰ, at certe
Lõga acus omnino æreũ opus Martis. (lancea
At cassis testa in temporibus nucis.
Sic quidẽ mures erant armati. ut aũt intellexerũt
Ranæ egressæ sunt ab aqua, in unum locum
Venientes consilium congregauerunt belli mali.
Cõsyderãtibꝰ aũt ipsis unũ seditio, uel qs tumultus,

Præco

κῆρυξ ἐγγύθεν ἦλθε φέρων σκῆπτρον μετὰ χερσὶ,
τυρογλύφου υἱὸς μεγαλήτορος ἐμβασίχυτρος
ἀγγέλλων πολέμοιο κακὴν φάτιν, εἶπέ τε μῦθον.

Ω βάτραχοι, μύες ὕμμιν ἀπειλήσαντες ἔπεμψαν
εἰπεῖν ὁπλίζεσθαι ἐπὶ πόλεμόν τε μάχην τε.
εἶδον γὰρ καθ' ὕδωρ ψιχάρπαγα ὅν κατέπεφνεν
ὑμέτερος βασιλεὺς φυσίγναθος. ἀλλὰ μάχεσθε
οἵτινες ἐν βατράχοισιν ἀριστῆες γεγάατε.

Ως εἰπὼν ἀπέφηνε. λόγος δ' εἰς οὔατα πάντων
εἰσελθὼν ἐτάραξε φρένας βατράχων ἀγερώχων.
μεμφομένων δ' αὐτῶν φυσίγναθος εἶπεν ἀναστάς.
Ω φίλοι, οὐκ ἔκτεινον ἐγὼ μῦν, οὐδὲ κατεῖδον
ὀλλύμενον. πάντως ἐπνίγη παίζων παρὰ λίμνην,
νήξεις τὰς βατράχων μιμούμενος. οἱ δὲ κάκιστοι
νῦν ἐμὲ μέμφονται τὸν ἀναίτιον. ἀλλ' ἄγε βουλὴν
ζητήσωμεν, ὅπως δολίους μύας ἐξολέσωμεν.
τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
σώματα κοσμήσαντες, ἐν ὅπλοις στῶμεν ἅπαντες,
ἄκροις πὰρ χείλεσσιν ὅπου κατάκρημνος ὁ χῶρος.
ἡνίκα δ' ὁρμηθέντες ἐφ' ἡμέας ἐξέλθωσι,
δραξάμενοι κορύθων, ὅς τις σχεδὸν ἀντίος ἔλθῃ,
ἐς λίμνην αὐτοὺς σὺν ἐκείνοις εὐθὺ βάλωμεν.
οὕτω γὰρ πνίξαντες ἐν ὕδασι τοὺς ἀκολύμβους,

στήσομεν

Praeco prope uenit, ferens sceptrũ in manibus
Tyroglyphi filius magnanimi Embasichytros,
Nuncians belli malã famam, dixitq; sermonem.
O ranae, mures uobis minitantes miserant
Dicere armari ad bellumq; pugnamq;.
Viderunt enim per aquã Psicharpaga, quẽ occidit
Vester rex Physignathus. sed pugnate
Quicunq; inter ranas egregiae geniti estis.
Sic locutus disparuit. sermo aũt in aures mariũ
Ingrediens, cõturbauit mentes ranarũ superbarũ.
Accusantib9 aũt ipsis Physignathus dixit surgẽs.
O amici, non occidi ego murem, neq; uidi
Pereuntẽ. omnino suffocatus est ludẽs iuxta lacũ,
Natatus ranarum imitatus. at pessimi
Nunc me accusant inculpabilẽ. sed age consilium
Inquiramus, ut dolosos mures deperdamus.
Etenim ego dico, ut mihi apparent esse optima:
Corpora ornantes armati stemus uniuersi
Summas iuxta ripas, ubi praeceps locus.
Quando autẽ impetum faciẽtes in nos, uenerint
Accipiẽtes à galeis quicũq; ꝓpè obuius uenerit,
In lacum ipsos cum armis statim deijciamus.
Sic enim suffocantes in aquis experteis natandi,

τυρογλύφος, hoc est, caua uatoris caseorũ. Ἐμβασίχυτρος, quod solent in ollas intropere.

στήσομεν ἐνθάδε μυοκτόνον ὧδε τρόπαιον.
 ὣς ἄρα φωνήσας, ὥπλισε φίλους ἅπαντας.
φύλλοις μὲν μαλαχῶν κνήμας ἑὰς ἀμφεκάλυψαν,
θώρηκας δ' εἶχον χλοερῶν πλατέων ἀπὸ τεύτλων.
φύλλα δὲ τῶν κραμβῶν εἰς ἀσπίδας εὖ ἤσκησαν.
ἔγχος δ' ὀξύσχοινος ἑκάστῳ μακρὸς ἀρήρει.
καὶ κέρα κοχλιῶν λεπτῶν κεφαλὰς ἀμφεκάλυπτον.
φραξάμενοι δ' ἔστησαν ἐπ' ὄχθαις ὑψηλῇσι,
σείοντες λόγχας, θυμοῦ δ' ἔμπλητο ἕκαστος.
Ζεὺς δὲ θεοὺς καλέσας εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
καὶ πολέμου πληθὺν δείξας κρατερούς τε μαχητὰς
πολλοὺς καὶ μεγάλους, ἠδ' ἔγχεα μακρὰ φέροντας,
οἷος κενταύρων στρατὸς ἔρχεται ἠὲ γιγάντων.
ἡδὺ γελῶν ἐρέεινε. τίνες βατράχοισιν ἀρωγοί,
ἢ μυσὶν ἀθανάτων; καὶ Ἀθηναίην προσέειπεν.
 Ὦ θύγατερ. μυσὶν ἦ ῥ' ἐπαλεξήσουσα πορεύσῃ;
καὶ γὰρ σοῦ κατὰ νηὸν ἀεὶ σκιρτῶσιν ἅπαντες,
κνίσῃ τερπόμενοι, καὶ ἐδέσμασιν ἐκ θυσιάων.
 Ὣς ἄρ' ἔφη Κρονίδης. τὸν δὲ προσέειπεν Ἀθήνη.
Ὦ πάτερ. οὐκ ἄν πώποτ' ἐγὼ μυσὶ τειρομένοισιν
ἐλθοίμην ἐπαρωγός, ἐπεὶ κακὰ πολλά μ' ἔοργαν.
στέμματα βλάπτοντες, καὶ λύχνους εἵνεκ' ἐλαίου.
τοῦτο δέ μου λίην ἔδακε φρένας, οἷον ἔρεξαν.

πέπλον

Cõstituemus statim mariũ occisorũ hic tropheũ.
Sic certe loquutus, armis induit uniuersos.
Folijs q̃dẽ maluarũ tibias suas circũcooperierunt.
Thoraces autẽ habuerũt uiridibus latis à corijs.
Folia autẽ caulium in clypeos bene aptauerunt.
Lãcea aũt acutissimos unicuiq; lõgas aptat⁹ erat.
Et galeæ coclcis subtilib⁹ capita circũcooperiebãt.
Circũdantes autem steterunt in ripis altis
Cõquassantes lanceas. aio aũt plen⁹ erat unusq̃sq;.
Iuppiter autem deos uocans in cœlũ astriferum,
Et belli multitudinẽ oñdẽs, potẽtesq; pugnatores
Multos & magnos, & lanceas longas ferentes,
Qualis Centaurorũ exercitus procedit & gigãtũ.
Suauiter ridens interrogabat, q̃ ranis auxiliatores
Vel murib⁹, immortaliũ: & Palladẽ allocutus est.
O filia, muribus nunquid auxiliatura ibis?
Etenĩ tuũ p̃ templũ semp̃ exultãt uniuersi mures,
Odore delectati & cibarijs ex sacrificijs.
Sic certe dixit Saturni⁹. hũc aũt allocuta ẽ Pallas.
O pater, nõ certe unq̃ ego muribus cõsumptis
Veniã auxiliatrix, q̃ñ mala multa mihi fecerũt.
Coronas destruentes & lucernas causa olei.
Hoc aũt meas ualde momordit mẽtes q̃le fecerũt.

πίλους μου κατέτρωξαν, οὓς ἐξύφηνα καμοῦσα
ἐκ κρόκης λεπτῆς, καὶ στήμονα λεπτὸν ἔνησα.
τρώγλας τ' ἐμποιοῦσιν, ὁ δ' ἠπητὴς μοι ἐπέστη,
καὶ πράσσει με τόκον, τοῦτο χόλον δ' ἐξέθρεψέ μοι.
χρησαμένη γὰρ ἔρια, καὶ οὐκ ἔχω ἀνταποδοῦναι.
ἀλλ' οὐδ' ὣς βατράχοισιν ἀρηγέμεν οὐκ ἐθελήσω.
εἰσὶ γὰρ οὐδ' αὐτοὶ φρένας ἔμπεδοι. ἀλλά με πρώην
ἐκ πολέμου ἀνιοῦσαν, ἐπεὶ λίην ἐκοπώθην
ὕπνου δευομένην οὐκ εἴασαν θορυβοῦντες
οὐδ' ὀλίγον καταμῦσαι, ἐγὼ δ' ἄϋπνος κατεκείμην
τὴν κεφαλὴν ἀλγοῦσα, ἕως ἐβόησεν ἀλέκτωρ.
ἀλλ' ἄγε παυσώμεσθα θεοὶ τούτοισιν ἀρήγειν,
μή κέ τις ἡμείων τρωθῇ βέλει ὀξυόεντι.
εἰσὶ γὰρ ἀγχέμαχοι, καὶ εἰ θεὸς ἀντίον ἔλθοι·
πάντες δ' οὐρανόθεν τερπώμεθα δῆριν ὁρῶντες.
ὣς ἄρ' ἔφη. τῇ δ' αὖτε ἐπεπείθοντο θεοὶ ἄλλοι
πάντες. ὁμοῦ δὲ ἀολλεῖς ἦλθον εἰς ἕνα χῶρον.
καὶ δ' ἦλθον κήρυκες τέρας πολέμοιο φέροντες.
καὶ τότε κώνωπες μεγάλας σάλπιγγας ἔχοντες,
δεινὸν ἐσάλπιγξαν πολέμου κτύπον. οὐρανόθεν δὲ
Ζεὺς Κρονίδης βρόντησε, τέρας πολέμοιο κακοῖο.
πρῶτος δ' Ὑψιβόας Λειχήνορα οὔτασε δουρὶ
ἑσταότ' ἐν προμάχοις κατὰ γαστέρα ἐς μέσον ἧπαρ.

κὰδ δ'

Peplum meũ corroserunt, quod texui laborans
Ex trama subtili, & stamen subtile neuĩ,
Foraminaq́ fecerunt. at sutor mihi institit,
Exigit à me usuras. huius gratia irata sum.
Mutuata enĩ subtextũ, & non habeo restituere.
Sed neq́ sic ranis auxiliari non uelim.
Sunt enĩ neq́ ipsæ mentibus firmæ. sed me primũ
Ex bello redeuntẽ, postq́ ualde defatigata fui,
Somno indigentẽ non permiserũt tumultuantes
Neq́ parũ oculos deflectere. ego aũt insõnis iacebã
Caput dolens, donec clamauit gallus gallinaceus.
Sed age cessemus dei ijs auxiliari.
Ne utiq́ aliquis uestrum uulneretur telo acuto.
Sũt eĩ cominus pugnãtes etiã si de⁹ cõtra ueniret.
Omnes autẽ de cælo delectemur litem uidentes.
Vt certe dixit, huic autem post paruerunt dei alij.
Omnes simul autẽ collecti uenerunt in unũ locũ.
At uenerũt præcones duo, signũ belli ferẽtes.
Et tunc culices magnas tubas habentes,
Vehemẽter tuba cãgebãt belli strepitũ. cælit⁹ aũt
Iuppiter Saturnius intonuit signum belli mali.
Prim⁹ aũt altedimũs Lichenorẽ uulnerauit lãcea
Stantẽ inter ꝓpugnatores ꝑ uẽtrẽ in mediũ epar,

Exẽplar antiquũ πρώιην habet, non πρῶτον, id est, paulo ante.

Λιχῆνα, a lambẽda cauda.

 Concidit

κὰδ δ' ἔπεσεν πρηνής, ἁπαλὰς δ' ἐμίαινεν ἐθείρας.
Τρωγλοδύτης δὲ μετ' αὐτὸν ἀκόντισε Πηλείωνα.
πῆξεν δ' ἐν στέρνῳ στιβαρὸν δόρυ, τὸν δὲ πεσόντα
εἷλε μέλας θάνατος, ψυχὴ δ' ἐκ σώματος ἔπτη.
Σευτλαῖος δ' ἄρ' ἔπεφνε βαλὼν κέαρ Ἐμβασίχυτρον.
Ἀρτοφάγος δὲ Πολύφωνον κατὰ γαστέρα τύψε.
ἤριπε δὲ πρηνής, ψυχὴ δὲ μελέων ἐξέπτη.
Λιμνόχαρις δ' ὡς εἶδεν ἀπολλύμενον Πολύφωνον
Τρωγλοδύτην πέτρῳ μυλοειδεῖ τρῶσεν ἐπιφθάς,
αὐχένα πὰρ μέσον, τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν.
Λειχήνωρ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε καθ' ἧπαρ. ὡς δ' ἐνόησε
Κραμβοφάγος ὄχθῃσι βαθείαις ἔμπεσε φεύγων.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγεν ἐν ὕδασιν, ἤλασε δ' αὐτόν.
κάππεσε δ' οὐκ ἀνένευσεν, ἐβάπτετο δ' αἵματι λίμνη
πορφυρέῳ, αὐτὸς δὲ παρ' ἠϊόν' ἐξετανύσθη,
χορδῇσιν λιπαρῇσί τε πορνύμενος λαγόνεσσιν.
Λιμνήσιος δ' ὄχθῃσι Τυρόγλυφον ἐξενάριξε.
Πτερνογλύφον δὲ ἰδὼν Καλαμίνθιος ἐς φόβον ἦλθεν,
ἥλατο δ' ἐς λίμνην φεύγων, τὴν ἀσπίδα ῥίψας.
Ὑδρόχαρις δέ τ' ἔπεφνε Πτερνοφάγον βασιλῆα,
χερμαδίῳ πλήξας κατὰ βρέγματος, ἐγκέφαλος δὲ
ἐκ ῥινῶν ἔσταξε, παλάσσετο δ' αἵματι γαῖα.

Cōcidit aūt pron⁹. teneras āt puluerulētas ferit co
Troglodytes āt post ipm iaculat⁹ ē Pelcona (mas
Infixit aūt in pectore solidā hastā. hūc aūt cadēte
Cepit nigra mors. aīa aūt ex corpore euolauit.
Seutlę⁹ āt utiq; occidit pcutiēs cor Embasichytrū
Artophagus autē Polyphonū p uentrē pcussit.
Cecidit aūt supinus, anima aūt mēbris euolauit.
Lymnocharis aūt ut uidit pereūtē Polyphonū,
Troglodyten petra molari uulnerauit anticipās
Collū iuxta mediū. huic āt caligo oclos coopuit.
Lichenor autē ipsius concuciebat lancea lucida.
Et percussit, neq; aberrauit p epar. ut aūt intellexit
Cramboplagus, ripis profundis incidit fugiens.
Sed neq; sic cessauit in aquis, impulit autē ipsum.
Cōcidit aūt, nō respirauit. tingebat āt sanguīe lac⁹
Purpureo. ipse autem iuxta littus extensus est,
Ventis pinguibus incitatus intestinis.
Lymnisius autē in ripis Tyroglyphum spoliauit.
Pternoglyphū āt uidēs Calaminthi⁹ in timorē ue
Saltauit aūt in lacū fugiēs, clypeū iaciens. (nit.
Ydrocharis autem occidit Pternophagū regem,
Saxo percutiens per guttur. cerebrum autem
Ex naribus stillabat. polluebat aūt sanguine terra.

τρωγλο- δύτης, q ingrediatur et introeat foramina. σευτλαῖος, a beta uel porro. ἀρτοφάγος, panem uorando parte. πολύφωνος, qua si tu dicas multi uocem. κραμβοφάγος, a uorandis caulibus. λιμνήσιος, palustris. τυρόγλυφος, ab excauando caseo. χλιδόχαρις, qd aq gaudeat.

Λειχοπίναξ δ' ἔκτεινεν ἀμύμονα Βορβοροκοίτην
ἔγχει ἐπαΐξας. τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε.
Πρασσοφάγος δ' ἐσιδὼν, ποδὸς εἵλκυσε Κνισσοδιώκτην
ἐν λίμνῃ δ' ἀπέπνιξε κρατήσας χειρὶ τένοντα.
Ψιχάρπαξ δ' ἤμυν' ἑτάρων περὶ τεθνειώτων.
καὶ βάλε Πηλούσιον κατὰ νηδύος ἐν μέσον ἧπαρ.
πίπτε δέ οἱ πρόσθεν, ψυχὴ δ' Ἄϊδόσδε βεβήκει.
Πηλοβάτης δ' ἐσιδὼν, πηλοῦ δράκα ῥίψεν ἐπ' αὐτόν,
καὶ τὸ μέτωπον ἔχρισε, καὶ ἐξετύφλου παρὰ μικρόν.
Θυμώθη δ' ἄρα κεῖνος. ἑλὼν δ' ἄρα χειρὶ παχείῃ
κείμενον ἐν πεδίῳ λίθον ὄβριμον ἄχθος ἀρούρης.
τῷ βάλε Πηλοβάτην ὑπὸ γούνατα. πᾶσα δ' ἐκλάσθη
κνήμη δεξιτερή. πέσε δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι.
Κραυγασίδης δ' ἤμυνε, καὶ αὖθις βαῖνεν ἐπ' αὐτόν.
τύψε μέσον δ' αὐτὸν κατὰ γαστέρα. πᾶς δέ οἱ εἴσω
ὀξύσχοινος ἔδυνε. χαμαὶ δ' ἔκχυντο ἅπαντα
ἔγκατ' ἐφελκομένῳ ὑπὸ δούρατι χειρὶ παχείῃ.
Σιτοφάγος δ' ὡς εἶδεν ἐπ' ὄχθαισιν ποταμοῖο
σκάζων ἐκ πολέμου ἀνεχάζετο. τείρετο δ' αἰνῶς.
ἥλατο δ' ἐς τάφρους, ὅπως φύγῃ αἰπὺν ὄλεθρον.
Τρωξάρτης δ' ἔβαλεν Φυσίγναθον ἐς πόδα ἄκρον.
ἆσσε δὲ τειρόμενος ἐς λίμνην ἥλατο φεύγων.
Τρωξάρτης δ' ὡς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνουν προπεσόντα,

καὶ

Lichopinax āt occidit irreprehēsibilē Borborocœtē
Lācea ipetū faciēs. obscuritas aūt oclos cooperuit.
Prassiphagus aūt uidēs pede traxit Cnissodioctē
In lacu autem suffocauit tenens manu neruum.
Pſicharpax autē ultus eſt socijs mortuis,
Et percuſsit Pelusiam p̄ uentrē in medium epar.
Cecidit autem illi ante. anima aūt ad infernū iuit.
Pelobates aūt uidēs luti manipulū iecit in ipſum.
Et frontem inunxit, & excæcabatur propemodū,
Iratus eſt aūt certe ille capiens utiq; manu forti
Iacentē in cāpo lapidē pōderosum pōdus terræ
Hoc pcuſsit Pelobaten sub genua. tota āt fracta ē
Tibia dextra, cecidit autē supinus in pulueribus.
Craugasides autē ult° eſt, & rurſus ibat in ipſum,
Percuſsit mediū aut ipm per uētrē. tot° aūt ei itro
Acut° iunc° igrediebat. humi aūt effundebāt uni
Inteſtina, extracta à lancea manu graui. (uersa
Sitophagus autem ut uidit in ripis fluminis,
Claudicās ex bello recedebat. cōstriebat aūt ualde
Saltauit aūt in foſſam, ut aufugeret dirā perniciē,
Troxartes āt pcuſsit Phylignathū ī pedis ſūmita-
Celeriter aūt cōsumpt° in lacū saltauit fugiēs (tē.
Troxartē āt ut uidit adhuc ſemiuiuū q āñ ceciderat

βορβορο|κοίτην quasi in cœno ia|cens.
πρασσο|φάγος, à come|dendo porro.
χαυλιο|δώκτην, quod ni|dore in|sequat.
πηλοβά|της, q̄ in luto in|cedat.
κραυγα|σίδης, q̄ caulium ſpeciē re|ferat, nē|pe colo|re.
σιτοφά|γος, q̄ cibos ab|ſumat.

καὶ ἐν ἐπειγομένῳ αὖθις ἀποκτάμεναι μενεαίνων.
Πρασσαῖος δ' ὡς εἶδεν ἔθ' ἡμίπνουν προπεσόντα,
ἦλθε διὰ προμάχων καὶ ἠκόντισεν ὀξέι σχοίνῳ.
οὐδ' ἔρρηξε σάκος, σχέτο δ' αὐτοῦ δουρὸς ἀκωκή.
Ἦν δέ τις ἐν μύεσσι νέος παῖς ἔξοχος ἄλλων,
ἀγχέμαχος φίλος υἱὸς ἀμύμονος ἀρτεπιβούλου
ἄρχαμος αὐτὸν Ἄρη φαίνων κρατερὸς Μεριδάρπαξ,
ὃς μοῦνος ἐν μύεσιν ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
στῆ δὲ παρὰ λίμνην γαυρούμενος οἶος ἀπ' ἄλλων,
σεῦτο δὲ πορθήσειν βατράχων γένος αἰχμητάων.
καί νύ κεν ἐξετέλεσσεν, ἐπεὶ μέγα οἱ σθένος ἦεν,
εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
καὶ τότ' ἀπολλυμένους βατράχους ᾤκτειρε Κρονίων.
κινήσας δὲ κάρη, τοίην δ' ἐφθέγξατο φωνήν.

Ὢ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.
οὐ μικρόν μ' ἐπλήξε Μεριδάρπαξ κατὰ λίμνην
φθισαίρειν βατράχους ἀλιμενοίσιν. ἀλλὰ τάχιστα
Παλλάδα πέμψωμεν πολεμόκλονον ἠὲ καὶ Ἄρην,
οἵ μιν ἐπισχήσουσι μάχης κρατερόν περ ἐόντα.

Ὣς ἄρ' ἔφη Κρονίδης. Ἄρης δ' ἀπαμείβετο μῦθον.
οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίης Κρονίδη σθένος οὔτε Ἄρηος
ἰσχύσει βατράχοισιν ἀρηγέμεν αἰπὺν ὄλεθρον.
ἀλλ' ἄγε πάντες ἴωμεν ἀρηγόνες, ἢ τὸ σὸν ὅπλον

Et illi incurrit rursus occidere desyderans.
Prassæ⁹ ãt ut uidit adhuc semiuiuũ,q añ occiderat
Venit p̃ ppugnatores, & iaculat⁹ est acuto iũco.
Neq̃ fregit scutũ, tenebaẽ aũt ipsius lanceæ acies.
Erat ãt qdã inẽ mures iuuenis fili⁹egregi⁹ inẽ alios
Comin⁹ pugnãs char⁹ fili⁹irrephẽsibil' Artepibuli
Princeps ipm Martẽ oñdẽs robust⁹ Meridarpax
Qui solus inter mures dominabatur pugnando.
Stetit autẽ iuxta lacum elatus solus ab alijs.
Iactabat ãt depopulatũ ire ranarũ gen⁹iaculatricũ
Et certe perfecisset, qñ magnũ ipsi robur erat.
Nisi statim intellexisset pater hominũq; deorũq;
Et sic pereũtes ranas miseratus fuisset Saturnius.
Mouens aũt caput, talem locutus est uocem,
O Dij certe magnum opus in oculis uideo.
Non parum me stupefecit Meridarpax p̃ lacum,
Trucidare ranas desyderans, sed celerrime
Palladẽ mittamus tumultuosam etiã & Martẽ,
Qui ipm arcebũt ã pugna robustũ q̃uis existẽtẽ.
Sic certe locut⁹ Iupiter. Mars ãt rñdebat sermõe.
Neq; certe Palladis o Iupiter potẽtia, neq; Martis
Poterit ranis auxiliari diram perniciem.
Sed age oñes eamus auxiliatores, uel tuũ iaculũ
Moueaẽ

[illegible] [illegible] Latinis caulis colorem imitatur. [illegible] Martis cognomen, qd pani insi dietur. [illegible] a rapiendis particulis.

κινείσθω μέγα τιτανοκτόνον ὀβριμοεργόν,
ᾧ τιτᾶνας ἔπεφνες ἀρίστους ἔξοχα πάντων,
ἐγκέλαδόν τ' ἐπέδησας, καὶ ἄγρια φῦλα γιγάντων.
ὣς ἄρ' ἔφη. κρονίδης δ' ἔβαλε ψολόεντα κεραυνόν.
πρῶτα μὲν ἐβρόντησε, μέγαν δ' ἐλέλιξεν ὄλυμπον.
αὐτὰρ ἔπειτα κεραυνὸν δειμαλέον διὸς ὅπλον
ἧκ' ἐπιδινήσας. ὁ δ' ἄρ' ἔπτατο χειρὸς ἄνακτος
πάντας μὲν ῥ' ἐφόβησε βαλὼν βατράχους τε μύας τε.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε μυῶν στρατὸς, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
ἔλπετο πορθήσειν βατράχων γένος αἰχμητάων,
εἰ μὴ ἀπ' οὐλύμπου βατράχους ἐλέησε κρονίων.
ὅς ῥα τότ' ἐν βατράχοισιν ἀρωγοὺς εὐθὺς ἔπεμψεν.
ἦλθον δ' ἐξαίφνης νωτάκμονες, ἀγκυλοχῆλαι,
λοξοβάται, στρεβλοί, ψαλιδόστομοι, ὀστρακόδερμοι,
ὀστοφυεῖς, πλατύνωτοι, ἀποστίλβοντες ἐν ὤμοις,
βλαισοί, χειροτένοντες, ἀπὸ στέρνων ἐσορῶντες,
ὀκτάποδες, δικάρηνοι, ἀχειρέες. οἱ δὲ καλοῦνται
καρκίνοι. οἵ ῥα μυῶν οὐρὰς στομάτεσσιν ἔκοπτον,
ἠδὲ πόδας καὶ χεῖρας. ἀνεγνάμπτοντο δὲ λόγχαι.
οὓς καὶ ὑπέδδεισαν δειλοὶ μύες, οὐδ' ἔτ' ἔμειναν.
ἐς δὲ φυγὴν ἐτράποντο. ἐδύετο δ' ἥλιος ἤδη.
καὶ πολέμου τελετὴ μονοήμερος ἐξετελέσθη.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΒΑ-
ΤΡΑΧΟΜΥΟΜΑΧΙΑΣ.

Moueatur magnũ,qđ Titanas sustulit,poteñsq̃.
Quo Titanas occidisti egregios ultra oẽs. (gãtũ.
Enceladũq; tumltuosũq; ligasti,& agrestia gña gi
Sic certe dixit. *Saturni*⁹ ãt iaculat⁹ ẽ ardẽs fulmẽ.
Primũ quidẽ intonuit. magnũ aũt cõmouit cœlũ.
Sed postea fulmen terribile Iouis telum
Misit inuoluẽs.illud aũt certe euolauit á manu reg;
Oẽs qdẽ utiq; terruit iaculat⁹,ranasq; mu ésq; pls⁹
Sed neq; sic cessauit muriũ exercit⁹,sed adhuc am
Cupiebat depopulatũ ire ranarũ gen⁹ iaculatricũ,
Nisi ab olympo ranas miserat⁹ fuisset Saturnius.
Qui utiq; tũc ranis auxiliatores ilico misit. (curuis
Veneũt ãt ex iprouiso hñtes icudes i tergo,ungui
Obliq ingrediẽtes, tortuosi,hñtes cortices i ore,o
Ossei natura,lati hũeros,rutilãtes i hũer(stripelles
Blæsi,neruosis manibus, à pectoribus intuentes,
Octopedes,bicipites,mãib⁹ incapabiles.illi ãt uo,
Cãcri.q utiq; muriũ caudas orib⁹incidebãt (cant
Eriã pedes & manus.flectebant aũt lanceæ.
Quos & timuerũt miseri mures, neq; sustinuerñt.
In fugam aũt uertebant.occidebat autẽ sol iam,
Et belli finis unius diei perfectus est.

FINIS HOMERI
BATRACHOMYOMACHIAE.

Ἐπιτάφιον εἰς Ὅμηρον Ἀντι-
πάτρου σιδωνίου.

τὰν μερόπων πειθὼ, τὸ μέγα στόμα, τὰν ἴσα μούσαις
φθεγξαμέναν κεφαλὰν ὦ ξένε μαιονίδεω,
ἅδ' ἔλαχον νασῖτις ἴου σπιλάς. οὐ γὰρ ἐν ἄλλᾳ
ἱερὸν, ἀλλ' ἐν ἐμοὶ πνεῦμα θανὼν ἔλιπεν.
ᾧ νεῦμα κρονίδαο τὸ παγκρατὲς, ᾧ καὶ ὄλυμπον,
καὶ τὰν αἴαντος ναύμαχον ἔγνεπε βοάν.
καὶ τὰν ἀχιλλείοις φοινισσομέναν ἕκτορι πώλοις
ἄστεα δαρδανικοῦ ῥηγνυμένου πεδίον.
εἰ δ' ὀλίγα κρύπτει τὸν τηλίκον, ἴσθ' ὅτι κεύθει
καὶ θέτιδος γαμέταν ἁ βραχύβωλος ἴος.

Εἰς τὸν αὐτὸν.

Ἐνθάδε τὴν ἱερὰν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει
ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα θεῖον Ὅμηρον.

ΠΑΡΑ ΙΩΑΝΝΗ ΤΩ ΦΡΟΒΕΝΙΩ
ΕΝ ΛΑΜΠΡΑ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙ-
ΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑ, ΕΤΕΙ
,Α. Φ. ΙΗ.
ΜΗΝΙ ΓΑΜΗΛΙΩΝΙ.

Epitaphium in Homerum
Antipatri Sidonij.

Hominum suadelam, magnum os, aequa Musis
Locutū caput, o hospes Maeonidae .i. Homeri,
Haec sortita sum insularis li spelunca. nō eñ in alia
Sacrum sed in me spiritū uita functus reliquit.
Quo nutum Iouis omnipotens, quo & olympū,
Et Aiacis naualem expressit uim,
Et ab Achilleis Thessalicis Hectorem equabus
Secundum ossa in Graeco laceratum solo.
Si autē parua, caelo tam magnū, scias quod celat
Et Thetidis maritū exigua gleba (.i. glua) Ios.

In eundem.

Conditur hoc tumulo uates diuinus Homerus,
Herôum cecinit qui bene gesta ducum.

APVD IOANNEM FROBENIVM
IN INCLYTA GERMANI,
AE BASILEA. ANNO
M. D. XVIII.
MENSE IANVARIO.

MVSAE-
VS POETA
VETVSTIS-
SIMVS,
De
Ero & Leandro.
Graece & Latine.

APVD INCLY-
TAM GER-
MANIAE
BASILEAM.

IO. FROBENIVS STVDIOSIS S. D.

MVSAEI Poetæ Græci de Erûs & Leandri fatalis amoribus dignissimũ carmẽ cũ interpretatione latina, uobis in hoc dedimus typis nostris excusum, ut hinc deprehendere queatis, quantũ ex hoc Ouidius sit mutuatus in Leandri illa ad Erô epistola, ac altera ad Leandrum Erûs, Si modo ueteris illius Poetæ carmen hoc est. Nam sunt in doctis qui Musæi negent uideri. Nos nihil pronunciamus. Sed cum Academicis ἐπέχομεν. Id nobis non uulgariter dolet, tam multa non in humanis tantum, sed & diuinis literis subdititia reperiri ac ψευδεπίγραφα. Hic autor mirus est in exprimẽdis amãtiũ affectibus, ut qui sit ubiq; decori sui pulchre memor. Quàm depingit graphice, cũ iuuenilem Leandri impotentiã & ardorẽ, tum Erûs muliebrem imbecillitatem. In uerbis nõ minus felix est, quæ & scite fingit. & cũ gratia rebus accõmodat. Aiunt Musæum Eumolpi filiũ fuisse, & primum, deorum genealogiam uersibus complexum, ac sphæram inuenisse. Bene Valete, & Frobenium amate. Apud inclytam Basileam, ex ædibus nostris. Sub Idus Ianuarias. An.

M. D. XVIII.

Ν[illegible] [illegible] στερῶν. [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible]. αὐτὸς ὁ τόξον,
[illegible] ἔρως [illegible]. [illegible] δὲ [illegible].
[illegible] [illegible], [illegible] δ' [illegible].
μητρὸς ἐπ' [illegible] [illegible] δ' [illegible].
ἔπατε [illegible] φρένας, [illegible] [illegible].
ἀμφότεροι δὲ [illegible], αὐτοῦ [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible]. γάμων δὲ [illegible] λέχεων
[illegible] [illegible]. [illegible] δὲ [illegible].
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible].
καὶ σφε φάσε μοι ὑμφοτέρω, ἅμα [illegible] φιλετέτων.

τοῦ αὐτοῦ, εἰς μυσταίαν.

Καὶ φρένας [illegible] [illegible], [illegible] [illegible],
οὔτε λαχεῖν ἔρως, μᾶλλον ἅπαντα πόνων,
τοῦτο [illegible] [illegible]. ὅτ' [illegible] [illegible] ἔργοις
ἀγκλιὸς ἄσθμα. ἔργοις τ' [illegible] [illegible] ἔρως.
[illegible] δ' [illegible]. ὁ δὲ [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] [illegible] [illegible].
[illegible] δὲ [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] ὀλίγων [illegible] χάριν [illegible] ἔρως.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΑ ΚΑΘ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ.

Εἰπὲ θεὰ κρυφίων ἐπιμάρτυρα λύχνον ἐρώτων,
καὶ νύχιον πλωτῆρα θαλασσοπόρων ὑμεναίων.
καὶ γάμον ἀχλυόεντα, τὸν οὐκ ἴδεν ἄφθιτος ἠώς,
καὶ σηστὸν καὶ ἄβυδον, ὅπη γάμος ἔννυχος ἡροῦς.
νηχόμενόν τε λέανδρον ὁμοῦ, καὶ λύχνον ἀκούω
λύχνον ἀπαγγέλλοντα διακτορίην ἀφροδίτης.
ἡροῦς νυκτιγάμοιο γαμοστόλον ἀγγελιώτην.
λύχνον ἔρωτος ἄγαλμα, τὸν ὤφελεν αἰθέριος ζεὺς
ἐννύχιον μετ' ἄεθλον ἄγειν ἐς ὁμήγυριν ἄστρων.
καί μιν ἐπικλῆσαι νυμφοστόλον ἄστρον ἐρώτων.
ὅττι πέλε συνέριθος ἐρωμανέων ὀδυνάων.
ἀγγελίην δ' ἐφύλαξεν ἀκοιμήτων ὑμεναίων
πρὶν χαλεπὸν πνοιῇσιν ἀήμεναι ἐχθρὸν ἀήτην.
ἀλλ' ἄγε μοι μέλποντι μίαν συνάειδε τελευτὴν
λύχνου σβεννυμένοιο καὶ ὀλλυμένοιο λεάνδρου.

Σηστὸς ἔην καὶ ἄβυδος ἐναντίον ἐγγύθι πόντου.
γείτονές εἰσι πόληες. ἔρως δ' ἀνὰ τόξα τιταίνων,
ἀμφοτέραις πολίεσσιν ἕνα ξυνέηκεν ὀιστὸν,
ἠίθεον φλέξας καὶ παρθένον. οὔνομα δ' αὐτῶν
ἱμερόεις τε λέανδρος ἔην καὶ παρθένος ἡρώ,
ἡ μὲν, σηστὸν ἔναιεν. ὁ δὲ, πτολίεθρον ἀβύδου,
ἀμφοτέρων πολίων περικαλλέες ἀστέρες ἄμφω

MVSÆI DE ERO ET LEANDRO.

Dic dea occultorū testē lucernā amorū, (ptiarū
Et nocturnū natatorē p mare trāseūtē nu-
Et coitū tēebrosū, quē n̄ uidit icorruptibil' aurora,
Et Sestum & Abydū, ubi nuptiæ nocturnæ Erus
Natantēq; Leandrum simul & lucernam audio.
Lucernam annunciantem nuncium Veneris,
Erus nocte nubētis nuptias ornantē nunciū. (pēt
Lucernā amoris simulacrū, quā debuit æther⁹ sur
Nocturnū post officiū ducere ad cōsortiū astrorū
Ac ipsam appellasse sponsas ornantē stellā amorū
Quoniā fuit ministra amatoriarum curarum,
Nunciumq; seruauit insomnium nuptiarum.
Anteq; molestū flatibus flaret inimicus uentus.
Sed eia mihi canenti unam concine finem
Lucernæ extinctæ, & pereuntis Leandri.

Sestus erat & Abydus è regione, prope mare
Vicinæ sunt urbes. Cupido autē arcum tendens,
Ambabus urbibus unam cōmisit sagittam
Iuuenem urens & uirginē. nomen uero eorum
Suauisq; Leander erat, & uirgo Erò.
Hæc qdē Sestū habitabat, ille uero oppidū Aby-
Ambarū urbiū perpulchræ stellæ ambo, (di,

εἴκελοι ἀλλήλοισι, σὺ δ' εἴποτε κεῖθι περήσεις,
δίζεό μοι τινὰ πύργον, ὅπη ποτὲ σηστιὰς ἡρὼ,
ἵστατο λύχνον ἔχουσα, καὶ ἡγεμόνευε λεάνδρῳ.
δίζεο δ' ἀρχαίης ἁλιηχέα πορθμὸν ἀβύδου
εἰσέτι που κλαίοντα μόρον καὶ ἔρωτα λεάνδρου.
ἀλλὰ πόθεν λείανδρος ἀβυδόθι δώματα ναίων
ἡροῦς ἐς πόθον ἦλθε. πόθῳ δ' ἐφέδησε καὶ αὐτήν.
ἡρὼ μὲν χαρίεσσα διοτρεφὲς αἷμα λαχοῦσα
κύπριδος ἦν ἱέρεια. γάμων δ' ἀδίδακτος ἐοῦσα
πύργον ἀπὸ προγόνων παρὰ γείτονι ναῖε θαλάσσῃ.
ἄλλη κύπρις ἄνασσα. σαοφροσύνῃ δὲ καὶ αἰδοῖ
οὐδέ ποτ' ἀγρομένῃσιν ὡμίλεε γυναιξὶν.
οὐδὲ χορὸν χαρίεντα μετήλυθεν ἥλικος ἥβης
μῶμον ἀλευομένη ζηλήμονα θηλυτεράων.
καὶ γὰρ ἐπ' ἀγλαΐῃ ζηλήμονές εἰσι γυναῖκες.
ἀλλ' αἰεὶ κυθέρειαν ἱλασκομένη ἀφροδίτην,
πολλάκι καὶ τὸν ἔρωτα παρηγορέεσκε θυηλαῖς,
μητρὶ σὺν οὐρανίῃ, φλογερὴν τρομέουσα φαρέτρην.
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀλέεινε πυριπνείοντας ὀϊστούς.
δὴ γὰρ πανδήμοιο θεοκλήτη ἤλυθεν ἑορτὴ,
τὴν, ἀνὰ σηστὸν ἄγουσιν ἀδώνιδι καὶ κυθερείῃ
πασσυδίῃ δ' ἔσπευδον ἐς ἱερὸν ἦμαρ ἱκέσθαι
ὅσσοι ναιετάασκον ἁλιστεφέων σφυρὰ νήσων.
οἱ μὲν ἀφ' αἱμονίης. οἱ δ' εἰναλίης ἀπὸ κύπρου.

οὐδὲ

Similes inter se, tu uero si quando illac transibis,
Quære mihi quandā turrim, ubi quōdā Sestias Erò
Stabat lucernam habens, & dux erat Leandro.
Quære & antiquæ maris sonantem fretum Abydi,
Adhuc deflens mortem & amorem Leandri.
Verū unde Leander in Abydo domos habitans
Erò ad amorē uenit, amore uero deuinxit & ipsam.
Erò elegans generosum sanguinem sortita,
Veneris erat sacerdos, nuptiarū uero iperita cū eēt
Turrim à parētibus apud uicinū habitabat mare
Altera Venus regina, castitate uero & pudore
Nunquam collectarum cōmercio usa est mulierum.
Neque tripudium elegans adiuit iuuenilis ætatis,
Liuorem euitans inuidum mulierum.
Nam ob pulchritudinem inuidæ sunt fœminæ.
Sed semper Cythereum placans Venerem.
Sæpe & Cupidinem conciliabat libamentis.
Matre cum cœlesti flammeam tremēs pharetrā.
Sed neque sic euitauit ignitas sagittas.
Iamque Venereum populare uenit festum,
Quod Sesti celebrant Adonidi & Veneri.
Cateruatimque festinabant ad sacrum diem ire
Quotquot habitabāt maricircūdatarū extrēa insularū
Alii quidē ab Hæmonia, alii uero maritia à Cypro

οὐ δὲ γυναικῶν τις ἔμιμνεν ἐνὶ πτολίεσσι κυθήρων,
οὐ λιβάνου θυόεντος ἐνὶ πτερύγεσσι χορεύων
οὐ φρυγίης ναέτης. οὐ γείτονος ἀστὸς ἀβύδου.
οὐδέ τις ἠιθέων φιλοπάρθενος. ἦ γὰρ ἐκεῖνοι
αἰὲν ὁμαρτήσαντες ὅπῃ φάτις ἐστὶν ἑορτῆς.
οὐ τόσον ἀθανάτοις ἄγειν σπεύδουσι θυηλὰς,
ὅσσον ἀγειρομένων διὰ κάλλεα παρθενικάων.
ἡ δὲ θεῆς ἀνὰ νηὸν ἐπώχετο παρθένος ἡρὼ
μαρμαρυγὴν χαρίεσσαν ἀπαστράπτουσα προσώπου
οἷά τε λευκοπάρηος ἐπαντέλλουσα σελήνη.
ἄκρα δὲ χιονέων φοινίσσετο κύκλα παρειῶν
ὡς ῥόδον ἐκ καλύκων διδυμόχροον. ἦ τάχα φαίης
ἡροῦς ἐν μελέεσσι ῥόδων λειμῶνα φανῆναι,
χροιὴ γὰρ μελέων ἐρυθαίνετο. νισσομένης δὲ
καὶ ῥόδα λευκοχίτωνος ὑπὸ σφυρὰ λάμπετο κούρης.
πολλαὶ δ᾽ ἐκ μελέων χάριτες ῥέον. οἱ δὲ παλαιοὶ
τρεῖς χάριτας ψεύσαντο πεφυκέναι. εἷς δέ τις ἡροῦς
ὀφθαλμὸς γελόων ἑκατὸν χαρίτεσσι τεθήλει.
ἀτρεκέως ἱέρειαν ἐπάξιον εὕρετο κύπρις.
ὣς ἡ μὲν περὶ πολλὸν ἀριστεύουσα γυναικῶν,
κύπριδος ἀρήτειρα νέη διεφαίνετο κύπρις.
δύσατο δ᾽ ἠιθέων ἁπαλὰς φρένας, οὐδέ τις ἀνδρῶν
ἦεν ὃς οὐ μενέαινεν ἔχειν ὁμόλεκτρον ἡρώ.
ἡ δ᾽ ἄρα καλλιθέμεθλον ὅπῃ κατὰ νηὸν ἀλᾶτο
ἑσπόμενον νόον εἶχε καὶ ὄμματα καὶ φρένας ἀνδρῶν.

Neq; mulier ulla remansit in oppidis Cytheorũ.
Non Libani odoriferi in summitatibus saltans,
Non Phrygiæ incola, non uicinæ ciuis Abydi,
Neq; ullus iuuenis amator uirginum. certe cũ illi
Semper secuti, ubi fama est festi,
Non tantũ imortaliũ afferre festinant sacrificia,
Quantũ aggregatarũ ob pulchritudines uirginũ.
Verum deæ per ædem incessit uirgo Erò,
Splendorem gratum emittens facie,
Qualis alba genas oriens Luna.
Summi uero niuearũ rubebant circuli genarum,
Vt rosa ex thecis bicolor. certe diceres
Erûs in membris rosarũ pratum apparere.
Colore eñi membrorũ rubebat. Euntis uero Erûs
Etiã rosæ, cãdidã indutæ tunicã sub talis splẽdebãt
Multæ uero ex mẽbris gratiæ fluebãt. sed ãtiq; puellæ
Treis Gratias mẽtiti sunt esse. alterutər uero Erûs
Oculus ridens centum gratijs pullulabat.
Profecto sacerdotem dignam nacta est Venus.
Sic ea quidem plurimam antecellens fœminas
Veneris sacerdos noua apparebat Venus.
Subijt aũt iuuenũ teneras mentes, neq; ullus uir
Erat, qui non affectaret habere coniugem Erò.
Illa aũt benefundatã quacũq; per ædem uagabat,
Seq̃nteŝ mẽtẽ habebat & oculos & p̃cordia uirorũ

καί τις ἐν ἠϊθέοισιν ἐθάμβεε, καὶ φάτο μῦθον.
καὶ σπάρτης ἐπέβην. λακεδαίμονος ἔδρακον ἄστυ
ἧχι μόθον καὶ ἄεθλον ἀκούομεν ἀγλαϊάων.
τοίην δ' οὔπω ὄπωπα νέην ἰδανήν θ' ἁπαλήν τε.
ἦ τάχα κύπρις ἔχει χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων
παπταίνων ἐμόγησα, κόρον δ' οὐχ εὗρον ὀπωπῆς,
αὐτίκα τεθναίην λεχέων ἐπιβήμενος ἡροῦς.
οὐκ ἂν ἐγὼ κατ' ὄλυμπον ἐφιμείρω θεὸς εἶναι,
ἡμετέρην παράκοιτιν ἔχων ἐνὶ δώμασιν ἡρώ.
εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέοικε τεὴν ἱέρειαν ἀφάσσειν,
τοίην μοι κυθέρεια νέην παράκοιτιν ὀπάσσαις.
τοῖα μὲν ἠϊθέων τις ἐφώνεεν, ἄλλοθεν ἄλλος
ἕλκος ὑποκλέπτων ἐπεμήνατο κάλλεϊ κούρης.
Αἰνοπαθὲς λείανδρε. σὺ δ' ὡς ἴδες εὐκλέα κούρην
οὐκ ἔθελες κρυφίοισι κατατρύχειν φρένα κέντροις
ἀλλὰ πυριβλήτοισι δαμεὶς ἀδόκητον ὀϊστοῖς
οὐκ ἔθελες ζώειν περικαλλέος ἄμμορος ἡροῦς.
σὺν βλεφάρων δ' ἀκτῖσιν ἀέξετο πυρσὸς ἐρώτων
καὶ κραδίη πάφλαζεν ἀνικήτου πυρὸς ὁρμῇ.
κάλλος γὰρ περίπυστον ἀμωμήτοιο γυναικὸς,
ὀξύτερον μερόπεσσι πέλει πτερόεντος ὀϊστοῦ.
ὀφθαλμὸς δ' ὁδός ἐστιν. ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων
ἕλκος ὀλισθαίνει καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὁδεύει.
εἷλε δέ μιν τότε θάμβος, ἀναιδείη, τρόμος, αἰδώς.

ἔτρεμε

Atq; aliqs int̃ iuuenes admirat⁹ ẽ, & dixit uerbũ.
Et Sparten peragraui, Lacedæmonis uidi urbẽ
Vbi laborẽ & certamen audimus pulchritudinũ,
Talẽ aũt nondũ uidi puellã, prudentẽq; tenerãq;
Et forte Venus habet gratiarũ unam iuuenum.
Intueris defessus sũ, satietatẽ aũt nõ iueni aspect⁹.
Statim moriar cubilia ubi conscenderim Erus.
Non ego in cælo cuperem deus esse,
Nostram uxorem habens domi Erõ.
Si autẽ mihi non licet tuam sacerdotem tractare,
Talem mihi Cytherea puellam uxorẽ præbeto.
Talia iquenum quisq; locutus est, undique alius
Vulnus celans insaniuit pulchritudine puellæ.
Grauispasse Leãder. tu ãt ut uidisti iclytã puellã
Nolebas occultis consumere mentem stimulis,
Sed ardentibus domitus inopinato sagittis.
Nolebas uiuere perpulchræ expers Erus.
Simul in oculorum radijs crescebat fax amorum,
Et cor feruebat inuicti ignis impetu.
Pulchritudo enim celebris immaculatæ fœminæ,
Acutior hominibus est ueloce sagitta.
Oculus uero uia est, ab oculi ictibus
Vulnus delabitur, & in præcordia uiri uiat.
Cepit ãt ipm tũc stupor, ipudẽtia, tremor, pudor.

Tremuit

Tremuit qdē corde, pudor uō ipsm tenebat captū
Obstupuit uero pulchritudinē optimā. amor uero a/
Audacter ī ob amorē ipudētiā affectās (dēit pudorē:
Tacite pedibus incedebat, & contra stetit puellā
Oblique uero intuēs dolosos torquebat oculos,
Nutibus mutis devians mentem puellæ.
Ipsa uero ut sensit amorem dolosum Leandri,
Gauisa est ob gratias suas. tacite uero & ipsa
Sepe gratam suam deiecit faciem,
Nutibus occultis innuens Leandro,
Et rursus extulit. ille uero intus animo gaudebat,
Quod amorem sensit, & non renuit puella
Dum igitur Leander quærebat occultā horam,
Lucem cōtrahens descendit ad occasum aurora
E regione autē apparuit umbrosa uesperæ stella.
Sed ipse audacter adibat prope puellam,
Vt uidit atratas insurgere tenebras,
Tacite quidem stringens roseos digitos puellæ,
Ex imo suspirabat uehementer. illa uero silentio
Tanquam irascens roseam retraxit manum.
Vt uero amatæ sensit instabiles nutus puellæ,
Audacter manu uariam traxit uestem,
Vltima uenerandi ducens ad penetralia templi.
Pigre autē pedibus sequebatur uirgo Erò
Tanquam nolens, taleriq; emisit uocem

Fœmineis

[illegible]

Fœmineis uerbis minans Leandro.

Hospes qd insanis? qd me infelix uirginē trahis?
Alia ito uia, meamq; dimitte uestem.
Iram meorum euita locupletum parentum.
Veneris non te decet deæ sacerdotem sollicitare.
Virginis ad lectum difficile est ire.
Talia minata est conuenientia uirginibus.

Fœminearū aūt Leāder ubi audiuit furorē mi-
Sensit persuasarum signa uirginum. (narum,
Etenim cum iuuenibus minantur fœminæ,
Venerearū cōsuetudinū p se nunciæ sunt minæ,
Virginis aūt benecolēs bonicoloris collū osculat',
Tale uerbum locutus est, amoris ictus stimulo.

Ven' chara post Venerē, Minerua post Miner-
Nō enī terrestrib' æqualē uoco te mulierib', (uā,
Sed te filiabus Iouis Saturnij assimilo.
Beatus q te plantauit, & beata quæ peperit mater,
Venter qui te portauit, felicissimus. sed preces
Nostras exaudi, amorisq; miserere necessitatis.
Veneris ut sacerdos exerce Veneris opera,
Virginem non decet administrare Veneri.
Virginibus Venus non gaudet. si uero uolueris
Instituta deæ desyderāda, & ceremonias fidas di-
Sūt nuptiæ & lecti. tu aūt si amas Venerē, (lere,
Mulcentium mentem ama suauem legē amorū.
Tuumq;

σὸν δ' ἱκέτην με κόμιζε καὶ ἢν ἐθέλῃς παρακοίτην,
τόν σοι Ἔρως ἤγρευσεν ἑοῖς βελέεσσι κιχήσας.
ὡς θρασὺν Ἡρακλῆα θοὸς χρυσόρραπις Ἑρμῆς.
θητεύειν ἐκόμισσεν Ἰαρδανίῃ ποτὶ νύμφῃ.
σοὶ δέ με κύπρις ἔπεμψε καὶ οὐ σοφὸς ἤγαγεν Ἑρμῆς.
παρθένος οὔ σε λέληθεν ἀπ' Ἀρκαδίης Ἀταλάντη,
ἥ ποτε Μειλανίωνος ἐρασσαμένου φύγεν εὐνὴν
παρθενίης ἀλέγουσα. χολωσαμένης δ' ἀφροδίτης
τὸν πάρος οὐκ ἐπόθησεν, ἐνὶ κραδίῃ θέτο πάντα.
πείθεο καὶ σὺ φίλη, μὴ κύπριδι μῆνιν ἐγείρῃς.
ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀναινομένης φρένα κούρης
θυμὸν ἐρωτοτόκοισι παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις.
Παρθενικὴ δ' ἄφθογγος ἐπὶ χθόνα πῆξεν ὀπωπὴν,
αἰδοῖ ἐρευθιόωσαν ὑποκλέπτουσα παρειὴν
καὶ χθονὸς ἔξυεν ἄκρον ἐπ' ἴχνεσιν. αἰδομένη δὲ
πολλάκις ἀμφ' ὤμοισιν ἑὸν συνέεργε χιτῶνα.
πειθοῦς γὰρ τάδε πάντα προάγγελα. παρθενικῆς δὲ
πειθομένης ποτὶ λέκτρον, ὑπόσχεσίς ἐστι σιωπή.
ἤδη καὶ γλυκύπικρον ἐδέξατο κέντρον ἐρώτων.
θέρμετο δὲ κραδίην γλυκερῷ πυρὶ παρθένος Ἡρὼ
κάλλεϊ δ' ἱμερόεντος ἀνεπτοίητο λεάνδρου.
Ὄφρα μὲν οὖν ποτὶ γαῖαν ἔχεν νεύουσαν ὀπωπὴν
τόφρα δὲ καὶ λείανδρος ἐρωμανέεσσι προσώποις
οὐ κάμεν εἰσορόων ἁπαλόχροα δειράδα κούρης.
ὀψὲ δὲ λειάνδρῳ γλυκερὴν ἀνενείκατο φωνήν.

αἰδοῦς

Tuumq; supplicē me accipe, & si uolueris cōiugē
Quē tibi Cupido uenat⁹ est, suis sagittis assecut⁹
Sicut audacē Herculē uelox auriuirga Mercuri⁹
Seruitū duxit Iardanen ad puellā.i.Omphalen.
Tibi uero me Ven⁹ misit, & nō sapiēs adduxit Mercurius.
Virgo non te latet ex Arcadia Atalanta.
Quæ olim Milanionis amantis fugit lectum,
Virginitatem curans. irata autem Venere,
Quem prius non amauit, in corde posuit toto,
Persuadere & tu chara, ne Veneri iram excites.
Sic fatus, persuasit recusantis mentem puellæ,
Animum amoriperis errare faciens uerbis.

Virgo autē muta, in terram fixit aspectum,
Pudore rubefactam abscondens genam,
Et terræ rasit sūmitatē in uestigijs, cū puderet aūt
Sæpe circa humeros suam contraxit uestem,
Persuasionis enī hæc oīa prænuncia, uirginis autē
Persuasæ, ad lectum promissio est, silentium.
Iam & suauamaram suscepit stimulum amorum,
Vrebatur autem cor dulci igne uirgo Erò,
Pulchritudineq; suauis stupescebat Leandri.

Dū igit ad ērā habebat.s.nox, de⁹, īclinatā caliginem,
Tunc & Leander amore furente uultu
Non laborabat uidens tenerum collum uirginis.
Sero uero Leandro suauem emisit uocem,

αἰδοῖ ἐγχρῶν ἐρευθὸς ὑποσκάζουσα προσώπου.

ξεῖνε. ποίοις ἐπέεσσι τάχ᾽ ἂν καὶ πέτρον, ὀρίνοις.
τίς σε πολυπλανέων ἐπέων ἐδίδαξε κελεύθους;
οἴμοι. τίς σ᾽ ἐκόμισσεν ἐμὴν ἐς πατρίδα γαῖαν;
ταῦτα δὲ πάντα μάτην ἐφθέγξαο. πῶς γὰρ ἀλήτης
ξεῖνος ἐὼν καὶ ἄπιστος ἐμοὶ φιλότητι μιγείης;
ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεσθα γάμοις ὁσίοισι πελάσσαι·
οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν. ἢν δ᾽ ἐθελήσῃς
ὡς ξεῖνος πολύφοιτος ἐμὴν ἐς πατρίδα μίμνειν,
οὐ δύνασαι σκοτόεσσαν ὑποκλέπτειν ἀφροδίτην.
γλῶσσα γὰρ ἀνθρώπων φιλοκέρτομος. ἐν δὲ σιωπῇ
ἔργον ὅπερ τελέσει τις, ἐνὶ τριόδοισιν ἀκούει.
εἰπὲ δὲ μὴ κρύψῃς τεὸν οὔνομα καὶ σέο πάτρην.
οὐ γὰρ ἐμόν σε λέληθεν. ἐμοὶ δ᾽ ὄνομα κλυτὸν Ἡρώ.
πύργος δ᾽ ἀμφιβόητος ἐμὸς δόμος οὐρανομήκης
ᾧ ἔνι ναιετάουσα σὺν ἀμφιπόλῳ τινὶ μούνῃ
Σηστιάδος πρὸ πόληος ὑπὲρ βαθυκύμονας ὄχθας
γείτονα πόντον ἔχω στυγεραῖς βουλῇσι τοκήων.
οὐδέ μοι ἐγγὺς ἔασιν ὁμήλικες. οὐδὲ χορεῖαι
ἠϊθέων παρέασιν. ἀεὶ δ᾽ ἀνὰ νύκτα καὶ ἠῶ
ἐξ ἁλὸς ἠνεμόεντος ἐπιβρέμει οὔασιν ἠχή.
ὣς φαμένη ῥοδέην ὑπὸ φάρεϊ κρύπτε παρειὴν
ἔμπαλιν αἰδομένη, σφετέρους δ᾽ ἐπεμέμφετο μύθους.

Λείανδρος δὲ πόθου βεβολημένος ὀξέϊ κέντρῳ
φράζετο πῶς κεν ἔρωτος ἀεθλεύσειεν ἀγῶνα.

ἀνέρα

Verecundiæ madidum ruborem stillans à facie.
Hospes tuis uerbis forsan & petram moueres.
Quis te uariorum uerborum docuit uias?
Hei mihi, quis te duxit meã ad patriam terram?
Hæc autẽ omnia frustra locutus es. quõ eñ uagꝰ
Hospes cum sis, & infidus meo amori miscearis?
Manifeste nõ possumꝰ nuptijs legitimis cõiungi.
Non enim meis parentibus placet, si autem uoles
Vt hospes profugus meã in patria manere.
Non potes tenebrosam abscondere Venerem.
Lingua eñ hominũ amica cõuicij, in silentio autẽ
Opus quod perficit aliquis, in triuijs audit.
Dic uero ne celes tuum nomen, & tuam patriã.
Non eñ meũ te lateat, mihi nomen inclytũ Erò.
Turris autem circumsona, mea domus altissima,
Qua inhabitans cum ancilla quadam sola
Sestiensem ante urbem, supra profundas undas
Vicinum mare habeo iussis consilijs parentum.
Neq; me prope sunt coætaneæ, neq; choreæ
Iuuenum adsunt, semper autem nocte & die
Ex mari uentoso insonat auribus sonitus.
Sic fata, roseam sub ueste celabat genam
Rursus pudore affecta, suis aũt accusabat uerbis.
Leander aũt amoris percussus acuto stimulo,
Cogitabat quomodo amoris exerceret certamẽ.

Ὅττι γὰρ αἰολόμητις ἔρως βελέεσσι δαμάζει,
καὶ πάλιν ἀνέρος ἕλκος ἀκέσσεται. οἷσι δ' ἀνάσσει
αὐτὸς ὁ πανδαμάτωρ βουληφόρος ἐστὶ βροτοῖσιν.
αὐτὸς καὶ ποθέοντι τότε χραίσμησε λεάνδρῳ.
ὀψὲ δ' ἀλαστήσας πολυμήχανον ἔννεπε μῦθον.
παρθένε σὸν δι' ἔρωτα καὶ ἄγριον οἶδμα περήσω
εἰ πυρὶ παφλάζοιτο καὶ ἄπλοον ἔσσεται ὕδωρ.
οὐ τρομέω βαρὺ χεῦμα τεὴν μετανεύμενος εὐνὴν
οὐ βρόμον ἠχήεντα βαρυγδούποιο θαλάσσης,
ἀλλ' αἰεὶ κατὰ νύκτα φορεύμενος ὑγρὸς ἀκοίτης
νήξομαι ἑλλήσποντον ἀγάρροον. οὐχ ἕκαθεν γὰρ
ἀντία σεῖο πόληος ἔχω πτολίεθρον ἀβύδου.
μοῦνον ἐμοὶ ἕνα λύχνον ἀπ' ἠλιβάτου σέο πύργου
ἐκ περάτης ἀνάφαινε κατὰ κνέφας, ὄφρα νοήσας
ἔσσομαι ὁλκὰς ἔρωτος ἔχων σέθεν ἀστέρα λύχνον.
καί μιν ὀπιπεύων οὐκ ὄψομαι ὀψὲ δύοντα βοώτην.
οὐ θρασὺν ὠρίωνα καὶ ἄβροχον ὁλκὸν ἀμάξης
πατρίδος ἀντιπόροιο ποτὶ γλυκὺν ὅρμον ἱκάνων.
ἀλλὰ φίλη πεφύλαξο βαρυπνείοντας ἀήτας
μή μιν ἀποσβέσσωσι καὶ αὐτίκα θυμὸν ὀλέσσω
λύχνον ἐμοῦ βιότοιο φαεσφόρον ἡγεμονῆα.
εἰ ἐτεὸν δ' ἐθέλεις ἐμὸν οὔνομα καὶ σὺ δαῆναι
οὔνομά μοι λείανδρος ἐϋστεφάνου πόσις ἡροῦς.
Ὣς οἱ μὲν κρυφίοισι γάμοις συνέθεντο μιγῆναι,
καὶ νυχίην φιλότητα, καὶ ἀγγελίην ὑμεναίων,

λύχνου

Virum enim uariusconsilijs amor sagittis domat,
Et rursus uiri uulneras medicatur, quibus autem dominatur
Ipse omnidomitor consultor est mortalibus.
Ipse etiam amanti auxiliatus est Leandro.
Tandem autem ingemens peralidum dixit uerbum.
Virgo tuum propter amorem, & asperam undam transibo,
Si igni ferueat, & innauigabilis erit aqua.
Non timeo grauem undam tuam adiens cubile,
Non fremitum resonantem grauis murmuris maris.
Sed semper per noctem portatus madidas maritus
Nauigabo Hellespontum ualdefluentem. non longe enim
Contra tuam urbem habeo oppidum Abydi.
Tantum mihi unam lucernam ab excelsa tua turri
E regione ostende in tenebris, ut intuens
Sim nauis Amoris, habens tuam stellam lychnum.
Atque ipsam aspiciens ne uideam occidentem Booten
Nec asperum Orionem, ac imadidam tractionem currus,
Patriae obuiae ad dulcem portum uenirem.
Sed chara caue grauiterflanteis uentos,
Ne ipsam extinguant, & statim animam perdam
Lychnum meae uitae luciferum ducem.
Si uere autem uis meum nomen & tu scire,
Nomen mihi Leander benecomptae coniux Erus.
Sic ij quidem clandestinis nuptijs componebant misceri,
Et nocturnam amicitiam, & nuncium nuptiarum

λύχνου μαρτυρίῃσιν ἐπιστώσαντο φυλάσσειν.
ἡ μὲν φάος τανύειν. ὁ δὲ κύματα μακρὰ περῆσαι.
παννυχίδας δ' ἀνύσαντες ἀκοιμήτων ὑμεναίων
ἀλλήλων ἀέκοντες ἐνοσφίσθησαν ἀνάγκῃ.
ἡ μὲν ἑὸν ποτὶ πύργον. ὁ δ' ὀρφναίην ἀνὰ νύκτα
μή τι παραπλάζοιτο λαβὼν σημήια πύργου
πλῶε βαθυκρήπιδος ἐπ' εὐρέα δῆμον Ἀβύδου.
παννυχίων δ' ἀέθλων κρυφίους ποθέοντες ἀγῶνας
πολλάκις ἠρήσαντο μολεῖν θαλαμηπόλον ὄρφνην.
ἤδη κυανόπεπλος ἀνέδραμε νυκτὸς ὀμίχλη
ἀνδράσιν ὕπνον ἄγουσα καὶ οὐ ποθέοντι Λεάνδρῳ.
ἀλλὰ πολυφλοίσβοιο παρ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης
ἀγγελίην ἀνέμιμνε φαεινομένων ὑμεναίων,
μαρτυρίην λύχνοιο πολυκλαύτοιο δοκεύων,
εὐνῆς τε κρυφίης τηλέσκοπον ἀγγελιώτην.
ὡς δ' ἴδε κυανέης λιποφεγγέα νυκτὸς ὀμίχλην,
Ἡρὼ λύχνον ἔφηνεν. ἀναπτομένοιο δὲ λύχνου
θυμὸν ἔρως ἔφλεξεν ἐπειγομένοιο Λεάνδρου.
λύχνῳ καιομένῳ συνεκαίετο. πὰρ δὲ θαλάσσης
μαινομένων ῥοθίων πολυηχέα βόμβον ἀκούων,
ἔτρεμε μὲν τοπρῶτον. ἔπειτα δὲ θάρσος ἀείρας
τοίοισι προσελέξατο παρηγορέων φρένα μύθοις.

Δεινὸς ἔρως. καὶ πόντος ἀμείλιχος. ἀλλὰ θαλάσσης
ἐστὶν ὕδωρ. τὸ δ' ἔρωτος ἐμὲ φλέγει ἐνδόμυχον πῦρ

λάζεο

Lucernæ testimonijs pacti sunt seruare.
Illa quidē lucē extēdere, hic aūt undas lōgas trāsire.
Pernoctationes autem experti uigiliā nuptiarum
A se inuiti separati sunt necessitate.
Hæc quidē suā ad turrim, hic autē obscurā p noctē,
Ne quid erraret iaciens signa turris.
Nauigabat p solidū fundamēti ad latū pplm Abydi
Totiq; noctē cōiugiā clādestina desyderātes cor/
Sæpe optarūt uenire cubiculū ornātē noctē. (tam iā
Iam atrata cucurrit noctis caligo,
Viris somnium afferens, & nō amanti Leandro.
Sed multifremi apud litora maris
Nunciam expectabat lucentiam nuptiarum,
Testimonium lucernæ lugubris expectans,
Lectiq; clandestini procul speculantem nunciū,
Vt uero uidit nigræ obscurā noctis caliginem,
Erō lucernam ostendit, accensa uero lucerna
Animam Cupido exussit festinantis Leandri.
Lucerna ardente coardebat. apud uero mare
Insanientiū undarū multisonū fremitum audiens,
Tremebat quidē primū, postea aūt audaciā excitās
Talibus alloquebat consolans mentem uerbis.
Grauis amor, & mare implacabile. Sed maris
Est aqua, uerum amoris me urit intestinus ignis.

λάζεο πῦρ κραδίη. μὴ δείδιθι νήχυτον ὕδωρ.
δεῦρό μοι εἰς φιλότητα. τί δὲ ῥοθίων ἀλεγίζεις;
ἀγνώσσεις ὅτι κύπρις ἀπόσπορός ἐστι θαλάσσης,
καὶ κρατέει πόντοιο καὶ ἡμετέρων ὀδυνάων;
ὣς εἰπὼν μελέων ἐρατῶν ἀπεδύσατο πέπλον
ἀμφοτέρῃς παλάμῃσιν. ἑῷ δ' ἔσφιγξε κορύμβῳ.
ἠιόνος δ' ἐξῶρτο. δέμας δ' ἔρριψε θαλάσσῃ.
λαμπομένου δ' ἔσπευδεν ἀεὶ κατεναντία λύχνου
αὐτὸς ἐὼν ἐρέτης. αὐτόστολος. αὐτόματος νηῦς.
ἡρὼ δ' ἠλιβάτοιο φαεσφόρος ὑψόθι πύργου
λευγαλέαις αὔραισιν ὅθεν πνεύσειεν ἀήτης
φάρεϊ πολλάκι λύχνον ἐπέσκεπεν. εἰσόκε σηστοῦ
πολλὰ καμὼν λείανδρος ἔβη ποτὶ ναύλοχον ἀκτήν.
καί μιν ἑὸν ποτὶ πύργον ἀνήγαγεν. ἐκ δὲ θυράων
νυμφίον ἀσθμαίνοντα περιπτύξασα σιωπῇ,
ἀφροκόμους ῥαθάμιγγας ἔτι στάζοντα θαλάσσης
ἤγαγε νυμφοκόμοιο μυχοὺς ἔπι παρθενεῶνος,
καὶ χρόα πάντα κάθηρε. δέμας δ' ἔχρισεν ἐλαίῳ
εὐόδμῳ ῥοδέῳ. καὶ ἁλίπνοον ἔσβεσεν ὀδμήν.
εἰσέτι δ' ἀσθμαίνοντα βαθυστρώτοις ἐνὶ λέκτροις
νυμφίον ἀμφιχυθεῖσα φιλήνορας ἔννεπε μύθους.
νυμφίε πολλὰ μόγησας. ἃ μὴ πάθε νυμφίος ἄλλος.
νυμφίε πολλὰ μόγησας. ἅλις νύ τοι ἁλμυρὸν ὕδωρ
ὀδμή τ' ἰχθυόεσσα βαρυγδούποιο θαλάσσης,
δεῦρο τεοὺς ἱδρῶτας ἐμοῖς ἐνικάτθεο κόλποις.

Assume ignem cor, ne time effusam aquam.
Ades mihi in amorē, cur flactus curas?
Ignoras quod Venus nata est è mari,
Et dominatur ponto, & nostris doloribus?
Sic fatus, membra amabilia exuit uestem
Ambabus manibus, suóq; astrinxit capiti.
Litoréq; exiluit, corpusq; deiecit in mare.
Splendentéq; festinabat semp aduersus lucernā
Ipse remex, ipse classis, ipse sibi nauis.
Erò autem alta lucifera super turri,
Perniciosis auris undecunq; spiraret uentus,
Veste sæpe lucernam tegebat, donec Sesti
Multū fatigatus Leander iuit ad portuosum lit⁹,
Et ipsum suam ad turrim adduxit. ex ianuis uero
Sponsum anhelantem complexa silentio,
Spumeas ex capillis guttas adhuc stillantē maris
Duxit spōsiornātis ad penetralia uirginalis cubiculi,
Et corpus totum abstersit, corpusq; unxit oleo
Bene olenti, roseo, & mareolentē extinxit odorē.
Adhuc autē anhelantem altestratis in lectis
Sponsum circunfusa, blanda emisit uerba.
Spōse multū laborasti, q̄ nō passus ē spōsus ali⁹,
Sponse multum laborasti, satis tibi est salsa aqua,
Foetorq; piscosus frementis maris.
Huc tuos sudores in meos pone sinus.

 Sic illa

Ὣς ἣ μὲν τάδ' ἔειπεν. ὁ δ' αὐτίκα λύσατο μίτρην,
καὶ θεσμῶν ἐπέβησαν ἀγακλυτῆς Κυθερείης.
ἦν γάμος, ἀλλ' ἀχόρευτος. ἔην λέχος, ἀλλ' ἄτερ ὕμνων.
οὐ Ζυγίην Ἥρην τις ἐπευφήμησεν ἀοιδός,
οὐ δαΐδων ἤστραπτε σέλας θαλαμηπόλον εὐνήν,
οὐδὲ πολυσκάρθμῳ τις ἐπεσκίρτησε χορείῃ.
οὐχ ὑμέναιον ἄειδε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
ἀλλὰ λέχος στορέσασα τελεσσιγάμοισιν ἐν ὥραις
σιγὴ παστὸν ἔπηξεν, ἐνυμφοκόμησε δ' ὀμίχλη,
καὶ γάμος ἦν ἀπάνευθεν ἀειδομένων ὑμεναίων.
νὺξ μὲν ἔην κείνοισι γαμοστόλος, οὐδέ ποτ' ἠὼς
νυμφίον εἶδε Λέανδρον ἀριγνώτοις ἐνὶ λέκτροις.
νήχετο δ' ἀντιπέραιαν πάλιν ποτὶ δῆμον Ἀβύδου
ἐννυχίων ἀκόρητος ἔτι πνείων ὑμεναίων.
Ἡρὼ δ' ἑλκεσίπεπλος ἑοὺς λήθουσα τοκῆας
παρθένος ἠματίη, νυχίη γυνή. ἀμφότεροι δὲ
πολλάκις ἠρήσαντο κατελθέμεν ἐς δύσιν ἠῶ.

Ὣς οἱ μὲν φιλότητος ὑποκλέπτοντες ἀνάγκην,
κρυπταδίῃ τέρποντο μετ' ἀλλήλων Κυθερείῃ.
ἀλλ' ὀλίγον ζώεσκον ἐπὶ χρόνον, οὐδ' ἐπὶ δηρὸν
ἀλλήλων ἀπόναντο, πολυπλάγκτων ὑμεναίων.
ἀλλ' ὅτε παχνήεντος ἐπήλυθε χείματος ὥρη
φρικαλέας δονέουσα πολυστροφάλιγγας ἀέλλας
βένθεα δ' ἀστήρικτα καὶ ὑγρὰ θέμεθλα θαλάσσης

χειμέριοι

Sic illa hæc locuta est. ille uero statim soluit zonam,
Et leges inierunt beneuolæ Veneris.
Erant nuptiæ, sed sine choreis. erat lect⁹, sed sine hy
Non coniugium sacrum quisquam laudauit poeta. (mnis.
Non tędarum illuminabat lux cubicularium lectum,
Neque peragili quisquam insiliuit chorea.
Non hymenæum cantauit pater, & ueneranda mater.
Sed lectum sternens pficientibus nuptias in horis
Silentium thalamum fixit. sponsam uero ornauit caligo,
Et nuptiæ erant longe à canendis hymenæis.
Nox quidem erat illis nuptiarum ornatrix. nunquam aurora
Sponsum uidit Leandrum manifestis in lectis.
Nauigabat autem è regione positi rursus ad ppłm Aby
Nocturnos insatiabilis adhuc spirans hymenæos. (di
Ast Erò longa induta ueste suos latens parentes
Virgo diurna, nocturna mulier. utrique autem
Sæpe optarunt descendere ad occasum auroram.
Sic ij quidem amoris abscondentes uim,
Occulta delectabantur inter se Venere.
Sed paruum uixerunt in tempus. neque diu
Inuicem potiti sunt multiuagis nuptijs.
Sed quando pruinosæ uenit hyemis hora,
Horrendas commouens multarum uortiginum procellas
Profunditatesque infirmas, & madida fundamenta maris
Hyemales

χειμέριοι πνείοντες ἐπιστυφέλιζον ἀῆται
λαίλαπι μαστίζοντες ὅλην ἅλα. τυπτομένης δὲ,
ἤδη νῆα μέλαιναν ἐφείλκυσε διχθάδι χέρσῳ,
χειμερίην καὶ ἄπιστον ἀλυσκάζων ἅλα ναύτης.
ἀλλ' οὐ χειμερίης σε φόβος κατέρυκε θαλάσσης,
καρτερόθυμε Λέανδρε. διακτορίη δέ σε πύργου,
ἠθάδα σημαίνουσα φαεσφορίην ὑμεναίων.
μαινομένης δ' ὤτρυνεν ἀφειδήσαντα θαλάσσης,
νηλειὴς καὶ ἄπιστος. ὄφελλε δὲ δύσμορος Ἡρὼ,
χείματος ἱσταμένοιο μένειν ἀπάνευθε Λεάνδρου
μηκέτ' ἀναπτομένη μινυώριον ἀστέρα λέκτρων.
ἀλλὰ πόθος καὶ μοῖρα βιήσατο. θελγομένη δὲ,
μοιράων ἀνέφαινε καὶ οὐκέτι δαλὸν ἐρώτων.
Νὺξ ἦν, εὖτε μάλιστα βαρυπνείοντες ἀῆται
χειμερίαις πνοιῇσιν ἀκοντίζοντες ἀῆται,
ἀθρόον ἐμπίπτουσιν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
δὴ τότε Λείανδρος τῆς ἐθέλημονος ἐλπίδι νύμφης,
δυσκελάδων πεφόρητο θαλασσαίων ὑμεναίων.
ἤδη κύματι κῦμα κυλίνδετο. σύγχυτο δ' ὕδωρ
αἰθέρι μίσγετο πόντος. ἀνέγρετο πάντοθεν ἠχὴ
μαρναμένων ἀνέμων. Ζεφύρῳ δ' ἀντέπνεεν Εὖρος
καὶ Νότος ἐς Βορέην μεγάλας ἐφίεισεν ἀπειλάς.
καὶ κτύπος ἦν ἀλίαστος ἐρισμαράγοιο θαλάσσης.
αἰνοπαθὴς δὲ Λέανδρος ἀκηλήτοις ἐνὶ δίναις

πολλάκι

Hyemales spirantes uerberabant uenti,
Nimbo percutientes totum mare. uerberato aűt
Iā nauē nigrā fregit bipetra terra, (id ē portuosā)
Hyemale & infidum effugiens mare nauta,
Sed non hyemalis te timor coercebat maris
Fortanime Leander, nuncius sed te turris
Consuetam significans lucem nuptiarum,
Furentis te impulit securum maris
Crudelis & perfidus. debebat autem infelix Ero
Hyeme instante manere sine Leandro,
Non amplius accendēs indicem stellam lectorū.
Sed amor & fatum cogebat. gestiens autem
Parcarum ostendebat nō amplius stipitē amorū.
Nox erat, cum maxime spirantes uentos
Hyemalibus flatibus iaculantes uenti
Collectim irruunt in litus maris.
Tunc Leander consuetæ spe sponsæ
Personantium ferebatur marinarum nuptiarum.
Iā ab unda unda uoluebaẽ, accumulabaẽ uero aq̃.
Aetheri miscebaẽ mare. cōcitata est undiq; terra
Pugnātib⁹ uētis. Zephyro aűt cōtrāspirabat Eur⁹
Et Notus in Boream magnas immisit minas.
Et fragor fuit ineuitabilis ualde frementis maris.
Grauia aűt passus Leāder, implacabilib⁹ ĩ litorib⁹
Sæpe

πολλάκι μὲν λιτάνευε θαλασσαίην ἀφροδίτην,
πολλάκι δ' αὐτὸν ἄνακτα ποσειδάωνα θαλάσσης.
ἀτθίδος οὐ βορέην ἀμνήμονα κάλλιπε νύμφης.
ἀλλά οἱ οὔτις ἄρηγεν. ἔρως δ' οὐκ ἤρκεσε μοίρας.
πάντοθι δ' ἀγρομένοιο δυσάντεϊ κύματος ὁρμῇ
τυπτόμενος πεφόρητο, ποδῶν δέ οἱ ὤκλασεν ὁρμή,
καὶ σθένος ἦν ἀδόνητον ἀκοιμήτων παλαμάων,
πολλὴ δ' αὐτόματος χύσις ὕδατος ἔρρεε λαιμῷ.
καὶ ποτὸν ἀχρήιστον ἀμαιμακέτου πίεν ἅλμης.
καὶ δὴ λύχνον ἄπιστον ἀπέσβεσε πικρὸς ἀήτης
καὶ ψυχὴν καὶ ἔρωτα πολυκλαύτοιο λεάνδρου.

εἰσέτι δηθύνοντος, ἐπ' ἀγρύπνοισιν ὀπωπαῖς,
ἵστατο κυμαίνουσα πολυκλαύτοισι μερίμναις.
ἤλυθε δ' ἠριγένεια καὶ οὐκ ἴδε νυμφίον ἡρώ.
πάντοθι δ' ὄμμα τίταινεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης
εἴ που ἐσαθρήσειεν ἀλώμενον ὃν παρακοίτην,
λύχνου σβεννυμένοιο, παρὰ κρηπῖδα δὲ πύργου
δρυπτόμενον σπιλάδεσσιν ὅτ' ἔδρακε νεκρὸν ἀκοίτην
δαιδαλέον ῥήξασα περὶ στήθεσσι χιτῶνα
ῥοιζηδὸν προκάρηνος ἀπ' ἠλιβάτου πέσε πύργου
κὰδ δ' ἡρὼ τέθνηκεν ἐπ' ὀλλυμένῳ παρακοίτῃ.
ἀλλήλων δ' ἀπόναντο καὶ ἐν πυμάτῳ περ ὀλέθρῳ.

ΜΟΥΣΑΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤ' ΗΡΩ ΚΑΙ ΛΕΑΝΔΡΟΝ ΤΕΛΟΣ.

παρὰ Σίμω. τῷ Κολιναίῳ. α. φ. ιχ. μαιμακτηριῶνος.

Sæpe quidem precabatur æquoream Venerem.
Sæpe autem & ipsum regem Neptunum maris
Atthææ ñ boreá immemoré reliqt puellæ. Sonthyæ
Sed ei null⁹ auxiliat⁹ ē amor aũt nõ coercuit fata.
Vndiq; autē accumulati malè obuio fluct⁹ ĩpetu
Cõtritus ferebat̃. pedum autē eius defecit uigor.
Et uis fuit immobilis inquietarum manuum.
Multa autem spõtanea effusio fluebat in guttur,
Et potum inutilem indomabilis potauit maris.
Et iam lucernam infidam extinxit amarus uetus,
Et animam & amorem deflendi Leandri.
Cũ adhuc autem dirigeret iter, uigilibus oculis
Stabat fluctuans miseris curis,
Venit autem aurora, & nõ uidit sponsum Erò
Circũquáq; aũt oculũ dirigebat in lata dorsa mari,
Sicubi uideret errantem maritum.
Lucerna extincta, apud fundamentum turris
Obtritum procellis cum uidisset mortuũ maritũ
Variam populata circa pectus uestem.
In fluctus præceps ab excelsa cecidit turre,
Erò cõmortua ob eum qui perierat coniugem.
Seinuicem autē frui sunt etiã in suprema morte.

MVSAEI DE ERO ET
LEANDRO FINIS.

Apud Io. Frobeniũ. M. D. XVIII. Mense Ianuar.

AGAPETUS DE OFFICIO Regis, ad Iustinianum Cæsarem.

Græce & Latine.

APVD INCLYTAM GERMANIAE BASILEAM.

REVERENDO IN CHRISTO PATRI,
& illustri Principi, Dn. Hartmanno Burg-
grauio à Kirchbergo, d. g. Abbati ec-
clesiæ Fuldensis, ordinis S. Bene-
dicti, diuæ Augustæ archican
cellario, & Abbatũ ordinis
eiusdẽ per Germaniã &
Galliã Primati, Io. Fro
benius S. D.

CVM nuper amplissime pater ali-
quot græcos libellos ex officina no-
stra typis excusos emitteremus, hūc
Agapeti libellũ Beatus Rhenanus
compater meus, ex bibliotheca sua
nobis produxit. Ego uero quàmprimũ intellexis-
sem illũ de principis officio tractare, statim excla-
mare cœpi, Meo hic principi debetur. Equidẽ cũ
tu quantum ecclesiastica dignatione præstas, tan-
tum literis quoq; tui ordinis atq; loci cunctos su-
peres, inciuile uideatur si tuam amplitudinem ali-
quo literario munere salutare cessem, nẽpe quod
T. R. D. cũcta me debere fatear, ciuis tuus Ham-
melburgẽ, quod oppidum tuæ ditionis est, & or-
tus, & altus. Itaq; quando multa quidem cottidie
excudimus, sed non omnia T. R. P. similiter con
ueniunt, hoc Agapeti interim opusculum, dum
maiora parantur, à clientulo tibi inscriptum, hilari
& exporrecta, quod aiunt, fronte (quẽadmodũ
solitus

ſolitus es) accipe. In quo ſi latinam interpretatio-
nem minus felicem cōperies, ſcito ſic eſſe verſam,
ut verbo uerbum reſpondeat, ob imperitiores &
maxime ſtudioſos pueros, qui ex hoc genus libel-
lis mirum dictu, quàm feliciter & facile Græcam
ſibi linguam comparent. Nō diſplicebit tibi, quod
omnibus ſit publice profuturum. Iam operis exi-
guitas nihil te moueat. nam non te fugit quàm ſo-
leat minutis quibuſque rebus maior plerunq; uis
ineſſe. Hoc auſim dicere, plus hic contineri bono-
rum præceptionum, quæ principis animum for-
ment, quàm in Ægidij Romani uolumine, quod
inſcripſit, de Regimine principū, magis magno
quàm docto. Quoniā uero huic nos prouinciæ ſe-
mel addiximus, uidelicet excudendorū formis li-
brorū, T. R. D. impēſe precor, ut ex bibliotheca
tua Fuldenſi, qua nō eſt alia per omnē Germaniā
bonis autoribus uel differtior, uel librorū furibus
intactior, ſi quando uſus ueniat, ueniet autem ſæ-
pe, exempla antiqua candide nobis impertire di-
gnetur. quod dum faciet, non modo nobis, qui ni-
hil ſumus, ſed ſtudioſis ubilibet gentium gratifica-
bitur, & hinc immortalitatem nominis ſpeci-
oſam mehercle præmium reportabit.
Bene Valeat illuſtris tua Domina-
tio, cui me cōmēdo. Baſileæ, po-
ſtridie Iduum Ianuar. An.
M. D. XVIII.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΠΑΡΑΙΝΕΤΙΚΩΝ, ΣΧΕΔΙΑΣΘΕΙΣΑ ΠΑΡΑ ΑΓΑΠΗΤΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ, ΤΗΣ ΑΓΙΩΤΑΤΗΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ. ΩΝ Η ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ,

Τῷ θειοτάτῳ, καὶ εὐσεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν Ἰουστινιανῷ, Ἀγαπητὸς ὁ ἐλάχιστος διάκονος.

1 Τιμῆς ἁπάσης ὑπέρτερον ἔχων ἀξίωμα βασιλεῦ, τίμα ὑπὲρ ἅπαντας τὸν τοῦτό σε ἀξιώσαντα Θεόν. ὅτι καὶ καθ' ὁμοίωσιν τῆς ἐπουρανίου βασιλείας, ἔδωκέ σοι τὸ σκῆπτρον τῆς ἐπιγείου δυναστείας, ἵνα τοὺς ἀνθρώπους διδάξῃς τὴν τοῦ δικαίου φυλακήν, καὶ τὴν κατ' αὐτοῦ λυσσώντων ἐκδιώξῃς τὴν ὑλακήν, ὑπὸ τῶν αὐτοῦ βασιλευόμενος νόμων, καὶ τῶν ὑπὸ σὲ βασιλεύων ἐννόμως.

2 Ὡς κυβερνήτης ἐγρηγορὼς διαπαντὸς, ὁ τῆς βασιλείας πολυόμματος νοῦς, διακατέχων ἀσφαλῶς τοὺς τῆς εὐνομίας οἴακας, καὶ ἀποσμήχων ἐρρωμένως τοὺς τῆς ἀνομίας ῥύακας, ἵνα τὸ σκάφος τῆς παγκοσμίου πολιτείας, μὴ περιπέσῃ κύμασιν ἀδικίας.

3 Θεῖον μάθημα καὶ πρῶτον οἱ ἄνθρωποι, τὸ γνῶναί τινα ἑαυτὸν διδασκόμεθα, ὁ γὰρ ἑαυτὸν γνοὺς, γνώσεται Θεόν. ὁ δὲ Θεὸν γνοὺς, ὁμοιωθήσεται Θεῷ. ὁμοιωθήσεται δὲ Θεῷ, ὁ ἄξιος γενόμενος Θεοῦ. ἄξιος δὲ

γίνεται

EXPOSITIO CAPITVM ADMONITORIORVM, ÆDITA EX TEMPORE AB AGAPETO DIACONO SANCTISSIMAE DEI MAGNAE ECCLESIAE. QVORVM APEX LITERARIVS SIC POTE HABET.

Diuo & pientissimo Imperatori nostro Iustiniano Agapetus minimus Diaconus.

HOnore quolibet sublimiorē, quom habeas dignitatē, o Imperator, honorās super oēs qui hoc te dignatus est deum. quoniam iuxta similitudinem cœlestis regni, tradidit tibi sceptrum terrenæ potestatis, ut homines edoceres iusti custodiā, & eorū q aduersus ipm rabiūt insectareris latratū. tum ipsius obtemperando legibus, tum subditos tibi regendo pro iure. 1

Cea gubernator uigilat usqueadeo Imperatoris occulatissimus intellectus, continens tuto æquitatis clauos, atq; expellens fortiter īpetuosos inīqtatis fluctus, ut ne cymba mūdanæ reipub. illidatur fluctibus iniquitatis. 2

Diuinū documētū & potissimū nos hoīes, ut cognoscat se qsq; docemur, q ei seipm cognouit, cognoscet deū. deū uero qui cognouit, assimilabit deo. assimilabit āt deo, q dign° fact° deo ē. dign° deniq; 3

 fit deo.

γίνεται Θεοῦ, ὁ μηδὲν ἀνάξιον πράττων Θεοῦ, ἀλλὰ φρονῶν μὲν τὰ αὐτοῦ, λαλῶν δὲ ἃ φρονεῖ, ποιῶν δὲ ἃ λαλεῖ.

4 Ἐπὶ προγόνων εὐγενείᾳ, μηδεὶς φιλαυχενιζέσθω. πηλὸν γὰρ ἔχουσιν ἅπαντες τοῦ γένους προπάτορα, καὶ οἱ ἐν πορφύρᾳ καὶ βύσσῳ καυχώμενοι, καὶ οἱ ἐν πενίᾳ καὶ νόσῳ τρυχόμενοι, καὶ οἱ διαδήματα περικείμενοι, καὶ οἱ ἐπὶ δώματα προσαιτοῦντες. μὴ τοίνυν ἐπὶ πηλίνῳ ἐγκαυχώμεθα γένει, ἀλλ' ἐπὶ χρηστότητι σεμνυνώμεθα τρόπων.

5 Ἴσθι ὦ εὐσεβέστατε θεότευκτον ἄγαλμα, ὅτι ὅσῳ μεγάλων ἠξιώθης παρὰ Θεοῦ δωρεῶν, τοσούτῳ μείζονος ἀμοιβῆς ὀφειλέτης ὑπάρχεις αὐτῷ. οὐκοῦν ἀπόδος τῷ εὐεργέτῃ τὸ χρέος τῆς εὐχαριστίας, τῷ λαμβάνοντι τὸ χρέος ὡς χάριν, καὶ τῆς χάριτος χάριν ἀντιδιδόντι. αὐτὸς γὰρ ἀεὶ καὶ χαρίτων ἄρχει, καὶ ὡς χρέος τὰς χάριτας ἀποδίδωσιν. εὐχαριστίαν δὲ ζητεῖ παρ' ἡμῶν, οὐ τὴν διὰ ῥημάτων ἀγαθῶν προφοράν, ἀλλὰ τὴν διὰ πραγμάτων εὐσεβῶν προσφοράν.

6 Οὐδὲν οὕτως εὐδοκιμεῖν ἐργάζεται ἄνθρωπον, ὡς τὸ δύνασθαι μὲν ὃ βούλεται πράττειν, ἀεὶ δὲ φιλάνθρωπα καὶ βούλεσθαι καὶ πράττειν. ἐπειδὴ τοίνυν ἐκ Θεοῦ συγκεχώρηται ἡ δύναμις, ἔστω τοῦτο δὴ ἡμῖν ἡ ἀγαθή σου βούλησις, πάντα καὶ βούλου, καὶ πρᾶττε, ὡς ἀρέσκει τῷ ταῦτά σοι δεδωκότι.

7 Τῶν ἐπιγείων χρημάτων ὁ ἄστατος πλοῦτος, τῶν ποταμίων ῥευμάτων μιμεῖται τὸν δρόμον. πρὸς ὀλίγον μὲν ἐπιῤῥέων τοῖς ἔχειν νομίζουσι, μετ' ὀλίγον δὲ παρατρέχων, εἰς ἄλλους ἀπέρχεται. μόνος δὲ ὁ τῆς

εὐποιΐας

fit deo, qui nihil indignum patrat deo. Sed q ut cogitat q ipsi sunt, ita et loquitur q cogitat, & facit quae loquitur.

Maiorum nobilitate ne quis deliniatur. 4 unum enim habent omnes generis autorem, & qui purpura byssoque turgent, & qui paupertate & aduersa ualetudine affligunt, tam q diademate redimiti sunt, & qui pro cubiculis excubant. ne igitur luculentum iactemus genus, sed morum integritate gloriemur.

Scito o pietatis diuinitus fabricatum specimen, qui quanto maioribus dignus habitus es tribuente deo muneribus, 5 tanto maius ipsi nomen es. ergo redde benefactori debitum gratitudinis, acceptanti debitum ut meritum & beneficio beneficium rependenti. ipse enim sp & beneficijs prior, promeretur, & ut debitum beneficia repensat. gratitudinem autem exigit a nobis, non quae uerborum blandorum prolatione, sed quae rerum piarum oblatione peragitur.

Nulla res adeo commendabilem reddit hominem ut posse quidem quae uelit efficere. semper autem humana 6 & uelle, & agere. quoniam igitur a deo tibi donata est facultas, q indigebat propter nos bona tua uoluntas, omnia & uelis & agas, prout ei placet, qui eam tibi dedit.

Terrenarum opum instabiles diuitiae, 7 fluuialium undarum imitantur cursum. modicum enim affluunt his qui habere se eas arbitrantur, mox uero refluentes ad alios accedunt. solus autem

ἐπιμελείας ὁ δεσπότης, μόνιμός ἐστι τοῖς κεκτημένοις αὐτήν. τῶν γὰρ ἀγαθῶν ἔργων αἱ χάριτες ἐπὶ τοὺς ποιοῦντας ἐπαναστρέφουσιν.

Ἀπρόσιτος μὲν ὑπάρχεις ἀνθρώποις, διὰ τὸ ὕψος τῆς κάτω βασιλείας. εὐπρόσιτος δὲ γίνου τοῖς δεομένοις, διὰ τὸ κράτος τῆς ἄνω ἐξουσίας, καὶ ἀνοίγεις τὰ ὦτα, τοῖς ὑπὸ πενίας πολιορκουμένοις, ἵνα εὕρῃς τὴν τοῦ θεοῦ ἀκοὴν ἀνεῳγμένην. οἷοι γὰρ ἂν τοῖς ἡμετέροις γενώμεθα συνδούλοις, τοιοῦτον περὶ ἡμᾶς εὑρήσομεν τὸν δεσπότην.

Τῶν πολεμιζομένων τὴν βασιλείαν ἐχθρῶν, κατάπληττε δίκαιον ἀποσυνάγεσθαι χρή, ἵνα τοὺς ἔξωθεν ἀγαθοὺς ἐπικατασβέσωσι, καὶ τῶν πραγμάτων τὰς κρίσεις ἐνθάδε διδάσκωσι. οὕτω γὰρ οὕτω πᾶσι τὰ δέοντα κατορθῶν, ὡς ἂν φυλάσσων ἐκείνην δικαιοσύνης καθαρόν.

Ὥσπερ ἐπὶ τῶν πλεόντων, ὅταν μὲν ὁ ναύτης σφαλῇ, μικρὰν φέρει τοῖς συμπλέουσι βλάβην. ὅταν δὲ αὐτὸς ὁ κυβερνήτης, παντὸς ἐργάζεται τοῦ πλοίου ἀπώλειαν. οὕτω καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν, ἐὰν μέν τις τῶν ἀρχομένων ἁμάρτῃ, οὐ τὸ κοινὸν τοσοῦτον ὅσον ἑαυτὸν ἀδικεῖ. ἐὰν δὲ αὐτὸς ὁ ἄρχων, πάσης ἐργάζεται τῆς πολιτείας τὴν βλάβην. ὡς οὖν μεγάλας ὑφέξων εὐθύνας, εἴ τι παρίδοι τῶν δεόντων, μετὰ πολλῆς ἀκριβείας καὶ λεγέσθω πάντα, καὶ πραττέσθω.

Κύκλος τις τῶν ἀνθρωπίνων περιτρέχει πραγμάτων, ἄλλοτε ἄλλως φέρων αὐτά, καὶ περιφέρων. καὶ τούτοις ἀνισότης ἐστὶ, τὸ μένειν τῶν παρόντων ἐν τούτῳ τινὶ μόνιμον. δεῖ οὖν σε κράτιστε βασιλεῦ ἐν τῇ τούτων

ἀγχιστρόφῳ

beneficentiæ thesaurus stabilis est possidentibus
eam. bonarum enim actionum meritum ad
autores retorquetur.

8 Inaccessus nimirũ existis hoib⁹, ppt celsitudinẽ
huius, qđ hic deorsũ ẽ imperij. facil' idẽ aditu es idigẽ
tibus ob uim supernæ illius potestatis, atq; apertis
auribus his qui à paupertate obsidentur, ut inueni'
as dei auditum adapertum. quales enim
erga nostros fuerim⁹ conseruos, talẽ circa nos rep
periemus dominum.

9 Sollicitam Imperatoris animam, specu-
li in modũ abstergi oportet, ut diuinis splẽdorib⁹
semper coruscet. rerumq; distincta iudi-
cia inde condiscat. nihil enĩ adeo facit quæ
pagenda sunt cõspicere, atq; custodire eã ppetuo
syncaram.

10 Sicuti fit apud nauigantes, quom nauta er-
rat modicũ, affert nauigãtib⁹ nocumẽtũ. quõ uero
ipse gubernator, totius efficit nauigij perni-
ciem. sic & in ciuitatibus, siquis ex sub-
ditis peccet, non tam rempub. quàm seipsum
lædit. Sin uero ipse princeps, uniuersæ infert reip.
detrimentũ. is igitur ut nõ exiguã reddituru⁹ ratio
nẽ, siqđ neglexerit eorũ q̃ facto op⁹ sit, cũ exqsita
diligentia, & dictitet omnia, & factitet.

11 Circulus quidam humanarum reuoluitur re-
rũ, q mõ sic, mõ aliť agitat ipsas, & circũfert. atq; in
his inæqlitas est, eo q nihil ex psentib⁹ in eodẽ sta
tu maneat. oportet igiť te potẽtissime ĩpator i hac rerũ

ἐγχειρήσει μεταβολῆς, ἀμετάβλητον ἔχειν τὸν εὐσταθῆ λογισμόν.

12 Ἀποστρέφου τῶν κολάκων τοὺς ἀπατηλοὺς λόγους, ὡς περ τῶν κοράκων τοὺς ἁρπακτικοὺς τρόπους. οἱ μὲν γὰρ, τοὺς τοῦ σώματος ἐξορύττουσιν ὀφθαλμούς. οἱ δὲ, τοὺς τῆς ψυχῆς ἐξαμβλύνουσι λογισμοὺς, μὴ συγχωροῦντες ὁρᾶν τὴν τῶν πραγμάτων ἀλήθειαν. ἢ γὰρ ἐπαινοῦσιν ἔσθ' ὅτε τὰ ψόγου ἄξια, ἢ ψέγουσι πολλάκις, τὰ ἐπαίνων κρείττονα, ἵνα δυοῖν θάτερον αὐτοῖς ἁμαρτάνηται, ἢ τὸ κακὸν ἐπαινεθῆναι, ἢ τὸ καλὸν ὑβρισθῆναι.

13 Ἴσον εἶναι χρὴ ὥσπερ τι τοῦ βασιλέως τὸ φρόνημα. τὸ γὰρ συμμεταβάλλεσθαι ταῖς τῶν πραγμάτων μεταβολαῖς, ἀνοίας ἀβεβαίου τεκμήριον γίνεται. τὸ δὲ παγίως ἐν τοῖς καλοῖς ἐρηρεῖσθαι, ὡς τὸ εὐσταθὲς ἐκεῖθεν ἐπέρχεται κράτος, καὶ μήτε πρὸς ἀλαζονείαν ἐπαίρεσθαι, μήτε πρὸς δυσθυμίαν καταφέρεσθαι, βεβαιότητος ἐστὶν ἀσφαλοῦς, καὶ ἀκράδαντον ἐχόντων τὴν ψυχήν.

14 Εἴ τις κεκαθαρμένον ἔχει τὸν λογισμὸν ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης ἀπάτης, καὶ βλέπει τὸ οὐτιδανὸν τῆς ἑαυτοῦ φύσεως, τὸ, τι βραχὺς ὁ ὠκύμορος τῆς ἐνταῦθα ζωῆς, καὶ τὸν συμπεπλεγμένον τῇ σαρκὶ ῥύπον, εἰς τὸν τῆς ὑπερηφανείας οὐκ ἐμπεσεῖται κρημνὸν, κἂν ἐν ἀξιώματι ὑπάρχει ὑψηλῷ.

15 Ὑπὲρ πάντα τῆς βασιλείας τὰ ἔνδοξα, τῆς εὐσεβείας ὁ στέφανος τὸν βασιλέα κοσμεῖ. ὁ μὲν πλοῦτος ἀπέρχεται, καὶ ἡ δόξα μετέρχεται. τὸ δὲ κλέος τῆς ἐνθέου πολιτείας, ἀθανάτοις αἰῶσι συμπαρατείνεται, καὶ λήθης

ἐπέκεινα

ueritatis mutatione, immutabilem habere pieta-
tis cogitationem.

Auersare adulatorum pellaceis sermones, 12
ut coruorum rapaceis mores.
illi namq; corporis effodiant oculos,
isti autem animae hebetant cogitatus, quom non
permittant perspicere rerum ueritatem, uel
enim commendant nonnunq; reprehensione quae digna sunt, uel re
prehendunt plerunq; quae omni laude sunt maiora, ut de duo
bus alterum ab ipsis committatur, uel prauorum laus, uel con
tumeliosus bonorum contemptus.

Aequalem oportet semper esse Imperatoris animum. 13
mutari enim pro rerum uarie-
tatibus, mentis instabilis argumentum efficitur.
firmiter autem bonis inhaerere, quia firmitate plani
uim corroboratum & fixum est imperium, & neq; usq; ad
insolentiam extolli. neq; usq; ad animi consternationem
deiici, in tuta ueluti basi stabilitorum est hominum, ai anim
inconcussam habentium.

Si quis purum habet cogitatum hu- 14
manae deceptionis, perspicitq; suae
naturae uilitatem, breuitatemq; ueloci fato obnoxiae prae
sentis uitae, tum carni coniunctas insitasq; sordes, ad
superbiae nunquam illabetur praecipitium, etiam si in excelso
dignitatis fastigio consistat.

Super omnia praeclara quae regnum habet, pietatis cultusq; di 15
uini corona regem exornat. diuitiae namq; euanescunt,
uulgi fauor & aura transit. sola uitae deo placentis gloria
immortalibus seculis coextenditur, & trans obliuionis tenebras
collocat

ἐπιείκειαν, πρὸς ἔχοντας ἰσχύν.

16 Σφόδρα μοι δοκεῖ ἀτοπώτατον εἶναι, ὅτι πλούσιοι καὶ πένητες ἄνθρωποι, τῆς ἐναντίας πραγμάτων βλάβης μετέχουσιν ὁμοίως. οἱ μὲν γὰρ, ὑπὸ τοῦ κόρου διαρρήγνυνται. οἱ δὲ, ὑπὸ τοῦ λιμοῦ διαφθείρονται. καὶ οἱ μὲν, κατέχουσι τοῦ κόσμου τὰ πέρατα. οἱ δὲ, οὐκ ἔχουσι ποῦ θῶσι τὰ πέλματα. ἵνα τοίνυν ἀμφότεροι τῆς ὑγιείας τύχωσιν, ἀφαιρέσει καὶ προσθέσει τούτους θεραπευτέον. καὶ πρὸς ἰσότητα, τὴν ἀνισότητα μετακτέον.

17 Ἐφ' ἡμῶν ἀπεδείχθη τῆς εὐζωΐας ὁ χρόνος, ὃν προεῖπέ τις τῶν παλαιῶν ἔσεσθαι, ὅταν ἢ οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσωσιν, ἢ οἱ βασιλεῖς φιλοσοφήσωσι. καὶ γὰρ φιλοσοφοῦντες, ἠξιώθητε βασιλείας. καὶ βασιλεύσαντες, οὐκ ἀπέστητε φιλοσοφίας. εἰ γὰρ τὸ φιλεῖν σοφίαν ποιεῖ φιλοσοφίαν, ἀρχὴ δὲ σοφίας ὁ τοῦ Θεοῦ φόβος, ὃν ἐν τοῖς στέρνοις ὑμῶν διαπαντὸς ἔχετε, δῆλον ὡς ἀληθὲς τὸ παρ' ἐμοῦ λεγόμενον.

18 Βασιλέα σε κατὰ ἀλήθειαν ὁρίζομαι, ὡς βασιλεύοντα καὶ κρατοῦντα τῶν ἡδονῶν φαινόμενον, καὶ τὸν στέφανον τῆς σωφροσύνης ἀναδησάμενον, καὶ τὴν πορφύραν τῆς δικαιοσύνης ἀμφιεσάμενον. ἡ μὲν γὰρ ἄλλη δυναστεία, τὸν θάνατον ἔχει διάδοχον. ἡ δὲ τοιαύτη βασιλεία, τὴν ἀθάνατον μένει διαμονήν. καὶ ἡ μὲν, ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ λύεται. ἡ δὲ, τῆς αἰωνίου κολάσεως ῥύεται.

19 Εἰ τὴν ἐκ πάντων βούλει καρποῦσθαι τιμὴν, γίνου τοῖς ἅπασιν εὐεργέτης κοινός. οὐδὲν γὰρ οὕτω πρὸς εὔνοιαν ἐφέλκεται, ὡς εὐποιΐας χάρις διδομένη τοῖς δεομένοις. ἡ γὰρ διὰ φόβον γινομένη θεραπεία, κε-

κεχρωματισμένη

collocat possidentes.

16 Vehemēter mihi uidet̃ absurdissimū eē, q diui tes & pauperes hoïes ex dissimilib⁹ reb⁹ detrimē tum simile patiunt̃. illi nanq; à copia rerū perrum puntur, hi uero fame pereunt. item illi occupant ultimos mundi terminos, hi non ha bēt ubi callosa pedū uestigia sistāt. ut igit̃ utraq; p̃ sanitatis fiāt cōpotes, auferēdo & diminuēdo illos regere oportet, atq; ad æq̃litatē inæq̃litas trāsferēda ē.

17 Nostris tēporib⁹ ostēsū ē, p̃sperę uitæ tēp⁹, qđ p̃ dixit qdā ex ueterib⁹ futurū. cū uel philosophi re gnabunt, uel reges philosophabunt̃. nā tum phi losophādo digni habiti regno estis, tū uero regnā do à philosophia nō descivistis. si eñ amare sapien tiā efficit philosophiā, p̃ncipiū aũt sapiētiæ, dei ē ti mor, quē in pectoribus uestris iugiter habetis, cla rum quàm uerum sit quod à me dicitur.

18 Te reuera Imp̃atorē asserim⁹, quippe q & ĩpe rare ac dominari uoluptatibus uales. & tum co rona castitatis reuinctus, tum pur puram iustitiæ indutus incedis. a lijs nanq; potestatibus mors ipsa succedit. hu iuscemodi uero regnū imortalē seruat p̃petuitatē. itē aliæ hoc ĩ sęculo soluūt̃, hæc autē à p̃petuo sup plicio liberatur.

19 Si honore qui ab oĩbus p̃ficiscit̃ p̃frui uis, p̃sta re cōem oĩm bñfactorē. nihil eñ adeo attrahit ad beneuolentiam, ut beneficij gratia, quæ detur indigētib⁹. quod eñ ob metū p̃stat̃ obsequiū, fu

cata

τεχνηματικῶς ἔξω θωπείας, πεπλασμένας τιμὰς ὀνόματι φιλίας προσφέρουσι, τοῖς αὐτοῖς προσανέχοντος.

20 Σκοπὸς ἀκριβὴς ἔστω ἡ ὑμῶν βασιλεία, ὅτι τοῖς πολεμίοις μὲν ἐπιδείκνυσι τὴν ἐξουσίαν, τοῖς ὑπηκόοις δὲ ἐμφανίζει φιλανθρωπίαν. καὶ νικῶσα ἐκείνους τῇ ῥώμῃ τῶν ὅπλων, τῷ ἀόπλῳ ἔρωτι τῶν οἰκείων ἡττᾶται. ὅσον γὰρ θηρίου καὶ προβάτου τὸ μέσον, τοσοῦτον ἀμφοτέρων ἐστὶ τὸ διάφορον.

21 Τῇ μὲν οὐσίᾳ τοῦ σώματος, ἴσος παντὶ ἀνθρώπῳ ὁ βασιλεύς. τῇ ἐξουσίᾳ δὲ τοῦ ἀξιώματος, ὅμοιός ἐστι τῷ ἐπὶ πάντων Θεῷ. οὐκ ἔχει γὰρ ἐπὶ γῆς τὸν αὐτοῦ ὑψηλότερον. χρὴ τοίνυν αὐτὸν καὶ ὡς Θεὸν μὴ ὀργίζεσθαι, καὶ ὡς θνητὸν μὴ ἐπαίρεσθαι. εἰ γὰρ καὶ εἰκόνι θεϊκῇ τετίμηται, ἀλλὰ καὶ κόνει χοϊκῇ συμπέπλεκται, δι' ἧς ἐκδιδάσκεται, τὴν πρὸς πάντας ἰσότητα.

22 Ἀποδέχου τοὺς τὰ χρηστὰ συμβουλεύειν ἐθέλοντας, ἀλλὰ μὴ τοὺς κολακεύειν ἑκάστοτε σπεύδοντας. οἱ μὲν γὰρ τὸ συμφέρον συνορῶσιν ἐν ἀληθείᾳ. οἱ δὲ, πρὸς τὰ δοκοῦντα τοῖς κρατοῦσιν ἀφορῶσι, καὶ τῶν σωμάτων τὰς σκιὰς μιμούμενοι, τοῖς παρ' αὐτῶν λεγομένοις συνᾴδουσι.

23 Τοιοῦτος γίνου περὶ τοὺς σοὺς οἰκέτας, οἷον εὔχου σοὶ τὸν δεσπότην γενέσθαι. ὡς γὰρ ἀκούομεν ἐπακουσθησόμεθα, καὶ ὡς ὁρῶμεν ὁραθησόμεθα, ὑπὸ τοῦ θείου τοῦ παντεφόρου βλέμματος. προαπονέμωμεν οὖν τὸν ἔλεον, ἵνα τῷ ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον ἀντιλάβωμεν.

24 Ὡς περὶ τὰ ἀκριβῆ τῶν κατόπτρων τοιαύτας φαίνεσθαι τὰς τῶν προσώπων ἐμφάσεις, οἷα εἰσὶ τὰ πρω-

τότυπα

cata figurataq; est adulatio ficti honoris titulo, fallens eos qui ipsi animum aduertunt.

Venerandum iure est uestrũ imperiũ, quia hostibus qdẽ suæ demõstrat potẽtis aculeos, subditis uero exhibet humanitatẽ. & quorũ illos uicit armorum ui, inermi charitate uincitur a suis. quantum enim feræ & ouis interstitium est, tantum esse inter eos discrimen arbitratur. 20

Essentia corporis equalis est cuilibet homini Imperator. potestate autem dignitatis, cunctorũ præsidi deo. nõ enĩ habet in terris se quenquã altiorẽ. oportet igitur ipsum ut deum, non irasci, ut mortalem non efferri. nam & si effigie diuina honorat' est, at puluere tñ terreno connexus est. quo edocetur, ut erga omnes seruet æqualitatem. 21

Accepta eos qui honorũ te cõsiliorũ admonirĩ uolũt, nõ eos q adulari sæpenumero studẽt. illi enĩ quod reuera expedit, perspiciunt. hi uero ad ea quæ placent potentibus respiciunt. corporumq; umbras imitantes, singulis eorum dictis applaudunt. 22

Talẽ te præsta tuos erga famulos, qualẽ optas erga te dominũ esse. prout enim audimus, audiemur, & ut respicimus, respicimur à diuino cunctaq; obseruante aspectu. priores igĩ nos misericordiæ misericordiã conferamus, ut pari par recipiamus. 23

Sicuti exquisita specula tales monstrant uultuum apparentias, qualia ipsa sunt archetypa. 24

τόπους, φεύγει μὲν τῶν φαινομένων, συνάγεται δὲ τῶν σκιαζομένων, οὕτω καὶ ἡ θεία τοῦ Θεοῦ κρίσις, τοὺς ἀμετρίας προάγει ἐξαμαρτάνοντας. εἰ δὲ καὶ γὰρ ὅσα τὰ καθ' ἡμῶν εἰργασμένα, τοιαῦτα ἡμῖν ἐκ τῶν ἐκείνων παρέχει.

25 Ἐπίλεγε μὲν τὰ πρακτέα βραδέως, ἐκτέλει δὲ τὰ κριθέντα σπουδαίως. ἐπεὶ λίαν ἐστὶ σφαλερὸν, τὸ ἐν τοῖς πράγμασιν ἀπερίσκεπτον. εἰ γὰρ τὰ ἐξ ἀβουλίας τὰ ὑπαιτία κακὰ, τότε γίνονται καλῶς τῷ εὖ βουλεύεσθαι τὰ χρήσιμα. ὡς καὶ τὴν ἐγγίσας τὴν χάριν μετὰ τὴν πεῖραν τῷ τόσῳ. δεῖ πάσῃ εὐφροσύνῃ τε βασιλεῖ, καὶ βίαια σαυτῷ περιποιοῦντα, καὶ ἀρχὴ στερεωτέρα, ἐξορίζειν ἀκριβῶς τὰ σπουδάσματα τοῦ κόσμου.

26 Ἀρετὰ διακοσμοῦσα τὴν ἐγκαθιδρυθεῖσάν σοι βασιλείαν, εἰ τοῦ τῆς συνδιάξεως ἐφορῶν, καὶ μικρὸν ἀπέχει παρ' ἐμοῦ. τὸ γὰρ μικρὸν ἐπὶ σοὶ, ὅπερ μακρὰν εἶναι δοκεῖ ἐν συγκρίσει τῶν σῶν. ἐπειδὴ καὶ ῥῆμα βασιλέως ψιλὸν, μεγάλην ἔχει πρὸς πάντας ῥοπήν.

27 Σαυτῷ τὴν τοῦ φιλάνθρωπος τοῖς ὑπηκόοις ἐπιδείξας εὐνοίαν, ὡς μὴ ἔχειν ἐπὶ γῆς τὸν δυνάμενον ἀντιτάξασθαι. οὕτω γὰρ καὶ τῶν ἀνέμων ἐπιδέξια τὸ σέβας, οἱ τῶν πρὸ τῶν ἄλλων τούτοις αἰδούμενοι, καὶ ταῖς ἐπηκόοις φαίνεται τὸ παραινούμενον οὐκ ἀκούοντες.

28 Ἔσοπτρον τῆς πολλαπλασίασιν, τὸ μὴ καλλίσταις τοῖς πολλοῖς μετὰ λογισμοῦ. καὶ γάρ τις πολυτελεῖται μὲν τὴν θέσμοις, ἐπέχεται δὲ τῶν βασιλικῶν ἐθίσμασι, σωτηρίας τῶν κακῶν παρὰ Θεοῦ κρίνεται. εἰ δὲ βούλει δι' ὧν εὐδοκιμεῖν, καὶ πρὸς τὰ κάλλιστα καλοῦντας προτίμα, καὶ

μα, καὶ

chetypa, nitidas uidelicet nitentium, tristeis autem tristantium, eodem pacto iustum dei iudicium nostris actionibus assimilatur, qualia enim sint quæ à nobis præstantur, talia ipse nobis, par pari referens exhibet.

Cõsulta quæ agẽda sunt cũctãter, exeq̃re aũt q̃ decreueris mature, qm̃ periculosum est admodũ incõsyderata in reb⁹ temeritas, siqs eñi q̃ ex icõsulta mẽte puenerũt mala, cõceperit aĩo, facile cõperiet boni consilij cõmoda, ut qui sanitatis dotem, post ægrotatiõis expimẽtũ ꝑsentiscũt. debes igĩ cordatissime rex tũ cõsilio prudẽtiore, tũ ꝑeb⁹ ad deũ impẽsioribus, exq̃rere diligẽter, q̃ mõdo sunt expeditura. 25

Optime reges egregium tuum imperium, si omnia deo opã ꝑspicere, nec negligere patiare q̃cq̃, neq; eñi paruũ est in te, q̃d paruũ esse apparet cõparatione tuorũ, qm̃ uel exile ipatorũ uerbũ & minimũ, ingentem obtinet apud omneis uim. 26

Tibi ipsi custodiendi leges impone necessitatẽ, quom nõ habeas in terris q̃ te possit cogere. sic etiam tum legum præ te feres cultum ipse, ante alios eas reuerendo, tum subditis cõstabit legũ ꝑuaricationẽ periculi nõ esse immanẽ. 27

Peccare, & non cohibere peccãteis iuxta æstima, si qs eñi ĩ ciuitate uitã qdẽ ipse traducat, æque toleret autẽ uiuenteis inique, socius malorũ apud deũ iudicat. q̃d si uelis bifariam approbari, ut pulcherrima quæq; gerenteis hono 28

μα, ὅτι τοῖς τὰ χρήσιμα δρῶσιν ἐπιτίμια.

29 Μάλα συμφέρον ὑπολαμβάνω, τὸ φεύγειν τὰς τῶν κακῶν συνουσίας. ὁ γὰρ συνὼν πάντοτε ἀνθρώποις πονηροῖς, ἢ πάσχει, ἢ μανθάνει τι κακόν. ὁ δὲ τοῖς ἀγαθοῖς συνδιάγων, ἢ μιμεῖσθαι τῶν καλῶν ἐκδιδάσκεται, ἢ μειοῦν τῶν κακῶν ἐκπαιδεύεται.

30 Ἐγχειρισθεὶς ὑπὸ Θεοῦ πιστευθεῖσαν βασιλείαν, μὴ τοῖς χρῶ τοῖς πονηροῖς, πρὸς τὰς τῶν πραγμάτων διοικήσεις. ὅσα γὰρ ἐκεῖνοι κακῶς διαπράξονται, λόγον ὑφέξει Θεῷ, ὁ τὴν ἀρχὴν αὐτοῖς ἐγχειρίσας. μετὰ πολλῆς οὖν ἐξετάσεως, αἱ τῶν ἀρχόντων προβολαὶ γινέσθωσαν.

31 Ἴσον νόμιζε κακὸν, καὶ τὸ τῶν ἐχθρῶν θαυμάζεσθαι τὰς κακουργίας, καὶ τῶν φίλων θέλγεσθαι ταῖς κολακείαις. δεῖ γὰρ πρὸς ἑκατέρους γενναίως ἀνθίστασθαι, καὶ τὸ πρέπον μετὰ παῤῥησίας ἐπιδείκνυσθαι, μήτε τὴν δόλο γνωσιν ἐκείνων διαστρεφομένων ἀμυνόμενον, μήτε τὴν ἐπίπλαστον τούτων εὐμένειαν ἀμειβόμενον.

32 Ἡγοῦ τούτους εἶναι φίλους ἀληθεστάτους, μὴ τοὺς ἐπαινοῦντας ἅπαντα τὰ παρὰ σοῦ λεγόμενα, ἀλλὰ τοὺς κρίσει δικαίᾳ πάντα πράττειν σπουδάζοντας, καὶ συνηδομένους μὲν ἐπὶ τοῖς χρηστοτέροις, ἐπιστυγνάζοντας δὲ ἐπὶ τοῖς ἐναντίοις. οὗτοι γὰρ ὄντως, ἀψευδοῦς φιλίας δεικνύουσι τεκμήρια.

33 Μὴ μεταβαλλέτω σου τὴν μεγαλόφρονα γνώμην τῆς ἐπιγείου ταύτης δυναστείας ὁ ὄγκος, ἀλλ' ὡς ἐπίκαιρον ἔχων ἀρχὴν, ὁμοίως ἔχε τὴν ψυχὴν ἐν πράγμασι τερποῖς, μήτε ἐν ταῖς εὐθυμίαις ἐξαιρόμενος, μήτε ἐν ταῖς ἀθυμίαις καταπεπτωκώς.

Ὡς γὰρ

ta,ita teterrima patrantibus succense.

Expedire admodum arbitror, effugere prauorum contubernia. qui enim cum hominibus improbis sp uersat, eũ uel pati uel discere malũ aliqd necesse ẽ. q uero unà cũ bõis degit, ad imitationẽ honestorũ edocet, ad diminutionẽ uitiorũ condiscit. 29

Terrarũ orbẽ à deo cũ cõcreditũ tibi sit regnũ, caue ne aliq utaris ex prauis ad rerũ admistratiões. quæ eñ illi perperã fecerint, eorũ rationẽ reddet deo, q peccãdi facultatẽ ipsis idulserit. magna igit & diligẽti cũ pscrutatiõe mgratuũ pmotiões fiãt 30

Aeque reor eẽ malũ, & inimicorũ excãde (oportet, scere flagitiis, & amicorum demulceri blanditiis. oportet enim utrisq; resistere, nec usquam à decoro discedere, neq; iteratio, nabilem eorũ maleuolentiam ulciscendo, neq; fictitiam horum beneuolentiam remunerando. 31

Existima uerissimos amicos non qui laudent omnia, quæ dicantur abs te, sed qui nihil nõ integro iudicio facere cõtendũt, sic ut gratulentur tibi, si bene, irascentur cõtra si pperã dixeris feceris ue. hi eñ reuera ab oi fraude abhorrentis amicitiæ præseferunt insignia. 32

Ne mutet tibi magnanimam mentem, terrenæ huius potestatis moles, sed ut fragilem, fatoq; obnoxiũ reges pncipatũ, imutabilẽ habeto itellectũ i reb⁹ mutabilib⁹. nimia neq; leticia sublimẽ te extollens, neq; moestitia ulciscens. 33

34 Ὥσπερ χρυσὸς, ἄλλοτε ἄλλως ὑπὸ τῆς τέχνης μεταποιούμενος, καὶ πρὸς διάφορα κοσμήματα μετασχηματιζόμενος, ὅ περ ἐστὶ διαμένει καὶ τροπὴν οὐχ ὑπομένει, οὕτω καὶ αὐτὸς εὐκλεέστατε βασιλεῦ, ἄλλοτε ἄλλας ἀμείβων ἀρχάς. φυλάσσεις δὲ καὶ αὐτὴν τὴν ἀνωτάτω τιμὴν, ὁ αὐτὸς διαμένεις, οὐκ ἐν τοῖς αὐτοῖς πράγμασιν, ἀναλλοίωτον ἔχων ἐν τῷ καλῷ τὸ φρόνημα.

35 Νόμιζε τότε βασιλεύειν ἀσφαλῶς, ὅταν ἑκόντων ἄρχῃς τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ ἀκουσίως ὑποταττόμενον, στασιάζει καιροῦ λαβόμενον. τὸ δὲ τοῖς δεσμοῖς τῆς εὐνοίας κρατούμενον, βέβαιον ἔχει πρὸς τὸν κρατοῦντα τὴν εὐπείθειαν.

36 Ἵνα τὸ κράτος τῆς βασιλείας ποιήσῃς ἀκίνδυνον, ὅσην ἔχεις κατὰ τῶν ὑπηκόων ἀνανταγώνιστον ὀργὴν, τοσαύτην ἔχε καὶ κατὰ σαυτοῦ πλημμελοῦντος ὀργήν. οὐδεὶς γὰρ ἰσχύει τὸν ἐν ἐξουσίᾳ τηλικαύτῃ ὄντα ἐπέχειν, εἰ μὴ λογισμὸς οἰκεῖος ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ πλημμελοῦντος κινούμενος.

37 Ὁ μεγάλης ἐξουσίας ἐπιλαβόμενος, τὸν δοτῆρα τῆς ἐξουσίας μιμείσθω κατὰ δύναμιν. εἰ γάρ πως τὴν εἰκόνα φέρει τοῦ ἐπὶ πάντων Θεοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ κατέχει τὴν ἐπὶ πάντων ἀρχὴν, ἐν τούτῳ δὲ μάλιστα τὸν Θεὸν μιμήσεται, ἐν τῷ μηδὲν ἡγεῖσθαι τοῦ ἐλεεῖν προτιμότερον.

38 Ὥσπερ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον τῆς εὐσεβείας τὴν πίστιν, ἐκ παντὸς διατηρήσωμεν. ἣν καὶ νῦν κατευφρανθήσεται τῇ ἐλπίδι τῆς μελλούσης ἀπολαύσεως, καὶ καταγλυκανθήσεται τῇ πείρᾳ τῆς ἐλπιζομένης μακαριότητος.

Sicuti aurū q̃uis modo sic, mō aliť ab arte transfigureť, atq; ad uarias ornamentorū species transformeť, ꝑmanet tñ id quod est, nec mutationē patiť. sic ipse quoq; inclytissime impator, licet aliū ex alio ꝑ grad⁹ obtinueris regimē, ꝑueneris q; ad ipsum supremū honorē, idem tñ permanes, nō in eisdē rebus, inalterabilem continens in officio animum. 34

Existima tūc demū te tuto regnare, cū uolētib⁹ imperas hominibus. quod enī inuito animo subijciť, seditiōib⁹ fluctuat capta occasiōe. qđ uero uinculis bñuolētiæ regiť, stabilē seruat erga rectorē obedientiam. 35

Vt dominium imperij tui facias decantabile, quantam habes aduersus subditos peccanteis irā, tantā habendā esse tibi aduersus teipm peccantē cēseto. nemo enī ualet tāta pollentē potestate corrigere, nisi ratio propria, quæ ex ipso peccante moueatur. 36

Magnā qui potestatē adeptus est, largitorem potestatis imitetur pro uiribus. si enim imaginē gestat rerū præsidis dei, atq; per ipsm continet rerum principatum, in eo maxime imitabiť deū, ut nō existimet quicq̃ misericordia ꝑciosius optabiliusue. 37

Super aurū & lapidē preciosum, beneficētiæ diuitias nobis ueluti thesaurū recōdamus, illæ nāq; tū i pñti uita oblectāt spe futuræ fruitiōes, tū i futura dulcedinē afferūt, experimēto gustatioq; speratæ be- 38

κρατοῦντος. τὰ δὲ τοῦ παρ' ὑμᾶς, ὡς οἰκεῖα πρὸς ὑμᾶς, μὴ τ' ἐναντία ὑμᾶς.

39 Σπούδαζε λαμπροτέραις ἀμείβεσθαι δωρεαῖς, τοὺς μετ' εὐνοίας πληροῦντας τὰ παρὰ σοῦ προστεταγμένα. τά τε γὰρ τῶν τρόπων, καὶ τῶν ἀγαθῶν ἐπαυξήσεις τὴν προθυμίαν, καὶ τοὺς πονηροὺς διδάξεις μεταμαθεῖν τὴν κακίαν. τὸ γὰρ τῶν αὐτῶν ἀξιοῦσθαι τοὺς μὴ τὰ αὐτὰ ποιοῦντας, ἄγαν ἐστὶν ἄδικον.

40 Τιμιώτατον πάντων ἐστὶν ἡ βασιλεία, τότε δὲ μάλιστα τιμία ἐστὶν, ὅταν ὁ ταύτην περικείμενος τοῦ κράτους, μὴ πρὸς αὐθάδειαν ῥέπῃ, ἀλλὰ πρὸς ἐπιείκειαν βλέπῃ. τὸ μὲν ἀπανθρωπίαν, ὡς θηριώδης ἀποστρεφόμενος, τὸ δὲ φιλανθρωπίαν, ὡς θεοείκελον ἐπαινούμενος.

41 Ἴσας πρός τε φίλους καὶ ἐχθροὺς ποιοῦ τὰς κρίσεις, μήτε τοῖς εὐνοοῦσι χαριζόμενος διὰ τὴν εὔνοιαν, μήτε τοῖς δυσμενέσιν ἐναντιούμενος διὰ τὴν ἀπέχθειαν. ἴσης δὲ τῆς αὐτῆς ἐστὶν ἀτοπίας, καὶ δικαιοῦν τὸν ἄδικον εἰ καὶ φίλος ὑπάρχει, καὶ ἀδικεῖν τὸν δίκαιον, εἰ καὶ ἐχθρὸς τυγχάνει. τὸ γὰρ κακὸν ἐν ἀμφοτέροις ἰσάζον, κἂν ἐν τοῖς ἐναντίοις εὑρίσκηται.

42 Πολυειδῶς ἀκροᾶσθαι δεῖ, τοὺς τῶν πραγμάτων κριτάς. δυσθήρατος γάρ ἐστιν ἡ τοῦ δικαίου εὕρεσις, ῥᾳδίως διαφεύγουσα τοὺς μὴ λίαν προσέχοντας. ἐὰν δὲ καὶ τὴν τῶν λεγόντων ἀφιεὶς δεινότητα, καὶ τὴν τῶν λεγομένων παραιτήσῃς πιθανότητα, εἰς δὲ βυθὸν τῶν νοημάτων εἴσω τὸν νοῦν ἐμβάλλοις, οὕτως ἀνιχνεύσεται τὸ παρ' αὐτῶν ζητούμενον, καὶ δισπλῆς ἁμαρτίας ἐκφεύξεται. μήτε εὔνοιαν καλῶν προσέχοντος, μήτε ἄλλως τοῦτο

θερ

atitudinis. q uero nūc circa nos apparet, tanq̄ ni/
hil ad nos pertinentia, ne nos nimium allectent.

Da operā ut eos splēdidioribus demerearis remu/ 39
nerationibus, q cū beniuolētia capessunt, q̄ mādāt abs
te. hoc enim pacto & bonorum augebis
alacritatem, & malos docebis ut dediscant
malitiam. eisdem eñ censeri dignos, qui nō eadē
faciunt, nimis nefarium est.

Preciosissimū omniū est Imperium. tunc uero 40
uel maxīe huiuscemodi ē, quom hāc q circūdatus ē
ptātē, nō ad ptinacē & temerariā seuitiā ppensus
sit, sed ad æqtatē respiciat. iclemētiā, ut ferinā auer
sando. humanitatem, ut deo similem præ
se ferendo.

Aeq̄ hinc tū ad amicos, q̄ ad inimicos uergēs iu 41
dicādi munus obito, neq̄ bñ sentiētib⁹ de te gratifi
cans ob bñuolētiā, neq̄ maleuolis resistēs ppt̄ ini
micitias. qm̄ eiusdē est absurditatis, & fm iniqua
petētē dare litē, & si sit amic⁹, & iniuriā iusto iferre.
& si sit inimicus. malum enim utrobiq̄ simile est,
tametsi in contrarijs inuenitur.

Intenta mente auscultare debent rerum iudi/ 42
ces. difficilis nāq̄ captu est iusti inuentio, faci/
leq̄ effugere solet nō admodū attendenteis. qd' si
prætermissa dicentium eloquentia, dicto/
rūq; neglecta uerisimitudine, ad penitissimā intētio
nū pfunditatē penetrauerit. sic demū hauriēt, qd'
ab ipsis queritur, geminiq; insontes erunt delicti.
neq̄ ipsi honestum prodendo, neq̄ alijs id

 ut cōmittant

ὀργῶν συγχωρήσεως.

43 Ἰσοστάθμια τοῖς δώροις ἂν κτίσῃς τὰ κατορθώματα, οὐδέ ποτε νικήσεις τὴν τοῦ Θεοῦ ἀγαθότητα. ὅσα γὰρ ἄν τις προσενέγκῃ Θεῷ ἐκ τῶν αὐτοῦ, τὰ αὐτοῦ προσφέρει αὐτῷ. καὶ ὡς οὐκ ἔστιν ὑπερβῆναι τὴν ἰδίαν ἐν τῷ ἡλίῳ σκιάν, προλαμβανούσης ἀεὶ καὶ τὴν βάσιν ἐπειγομένων, οὕτως οὐδὲ τὴν ἀνυπέρβλητον τοῦ Θεοῦ χρηστότητα, ταῖς εὐποιΐαις ὑπερβήσονται ἄνθρωποι.

44 Ἀδιάπτωτός ἐστι τῆς εὐποιΐας ὁ πλοῦτος. ὃν γὰρ δίδωσι καὶ λαμβάνεται, καὶ ὃν γὰρ σκορπίζει συνάγεται. τοῦτον ἔχων ἐν τῇ ψυχῇ σου πλουτοποιὸν βασιλεῦ, δίδου πᾶσι δαψιλῶς τοῖς αἰτοῦσι παρά σου. ὡς πολυπλασίας καὶ ἕξεις τὰς ὑπὲρ τούτων ἀμοιβάς, ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρὸς τῆς τῶν ἔργων ἀντιδόσεως.

45 Νεύματι Θεοῦ τὴν βασιλείαν λαβών, μίμησαι αὐτὸν δι' ἔργων ἀγαθῶν. ὅτι τῶν εὖ ποιεῖν δυναμένων ἄρχεις, ἀλλ' οὐ τῶν εὖ παθεῖν δεομένων. ὃ καὶ ἕτοιμον τῆς τῶν χρημάτων δαψιλείας, ἀνεμπόδιστόν ἐστι, πρὸς τὰς τῶν πενήτων εὐποιΐας.

46 Ὥσπερ ὀφθαλμὸς ἐμπέφυκε σώματι, οὕτω βασιλεὺς τῷ κόσμῳ ἐνήρμοσται, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δεδομένος εἰς συνεργίαν τῶν συμφερόντων. χρὴ οὖν αὐτὸν, ὡς οἰκείων μελῶν, οὕτω πάντων ἀνθρώπων προνοεῖν, ἵνα προκόπτωσιν ἐν καλοῖς, καὶ μὴ προσκόπτωσιν ἐν κακοῖς.

47 Ἀσφαλεστάτην ἡγοῦ τῆς σωτηρίας σου φυλακὴν, τὸ μηδέ ποτέ τινα τῶν ὑπηκόων ἀδικεῖν. ὁ γάρ τινα μὴ ἀδικῶν, οὐχ ὑφορᾶται τινά. ὁ δὲ τὸ μὴ ἀδικεῖν διαφυ-

λάσσων

ut committant concedendo.

Aeq̃lia numero ſyderib⁹ & ſi ædideris bona ope ra, non tamen ob id ſuperabis dei bonitatẽ. quæ cunq; enim quiſpiam obtulerit deo, ſua ipſi offeret ex ſuis, & ſicuti trãſilire uĩ anire nulli da tur, ſuam in ſole umbrã, præuenientẽ ſemper, uel nimis properantem, ita inſuperabi lem dei bonitatem, nulli bonis operibus homi nes excedent. 43

Inexhauſtæ ſunt beneficentiæ opes. nam largiendo acquiruntur, & diſſipando col liguntˀ. has tuo inſitas aio hñs munificẽtiſſime Im perator, largire oĩbus affatim petẽtib⁹ abs te. in finiticuplas ei ꝓ his habebis remũerationẽs, quom tempus reddendi uicem uenerit. 44

Nutu dei regnum adeptus, imitare e um bonis opib⁹. qa int̃ eorũ numerũ nat⁹ es, bñfi cio q afficere poſſunt, nõ qui affici poſtulant. para tæ enĩ rerũ copiæ nullũ impedimentũ eſſe poteſt, quo minus conferantur in pauperes beneficia. 45

Sicut oculus innatus eſt corpori, ita Impe rator mundo adaptatus eſt, à deo datus ꝓ adminiſtratiõe eorũ q̃ uſui ſũt. opõet igiˀ eũ oĩ bus hoĩbus quaſi proprijs membris proſpicere, ut proficiant in bonis, neu malorũ offendiculo il lidantur. 46

Tutiſſimam arbitrare ſalutis tuæ cuſtodiam. nulla quenq̃ ex ſubditis afficere iniuria. qui enim offẽdit neminẽ, ſuſpitiõi hꝫ neminẽ. ꝙ ſi nllã quẽq̃ 47

 afficere in

λευκὴν περιβολὴν, τὸ ἀξιέραστον τῶν πολλῶν πόλεων. τὸ λεπτὸ λίαν γὰρ δίδωσι, καὶ τὸ προσφιλὲς οὐ προσδίδωσι.

48 Ἔσο τοῖς ὑπηκόοις, εὐσεβέστατε βασιλεῦ, καὶ φοβερὸς διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῆς ἐξουσίας, καὶ ποθεινὸς διὰ τὴν παροχὴν τῆς εὐποιΐας. μήτε τὸν φόβον καταφρονῶν διὰ τὸν πόθον, μήτε τὸν πόθον παραμελῶν διὰ τὸν φόβον. ἀλλὰ τὸ ἥμερον ἔχων ἀκαταφρόνητον, καὶ τὸ [illegible] ἔχων [illegible].

49 Ἃ τοῖς ὑπηκόοις νομοθετεῖς διὰ τῶν λόγων, ταῦτα προλαβὼν ὑπόδειξον διὰ τῶν ἔργων. ἴσα τοῖς λόγοις οἷς πράξεις, καὶ χρηστὸς συναρμόζεται βίος. οὕτω γὰρ εὐδόκιμον ἀποφανεῖ σε τὸ κράτος, καὶ λόγων πρακτικὸς, καὶ πράξεων λογικός.

50 Πλέον ἀγάπα, βασιλεῦ γαληνότατε, τοὺς λαμβάνειν παρὰ σοῦ χάριτας ἱκετεύοντας, ἢ τοὺς σοι συνεθίζοντας δωρεάς σοι προσφέρειν. τοῖς μὲν γὰρ ὀφειλέτης ἀμοιβῆς καθίστασαι. οἱ δέ σοι, τὸν Θεὸν ὀφειλέτην ποιοῦσι τὴν [illegible] τὰ εἰς αὐτοὺς γινόμενα, καὶ ἀμειβόμενον ἐγγύως ἀντιδόσει τὴν φιλανθρωπίαν, καὶ φιλάνθρωπόν σε σκοπῶν.

51 Ἡλίου μὲν ἔργον ἐστὶ, τὸ καταλάμπειν ταῖς ἀκτῖσι τὴν κτίσιν. ἄνακτος δὲ ἀρετὴ, τὸ ἐλεεῖν τοὺς δεομένους. κἀκείνου δὲ φαιδρότερος, ὁ εὐσεβὴς βασιλεύς, ὁ μὲν γὰρ, ὑποχωρεῖ τῇ διαδοχῇ τῆς νυκτός. ὁ δὲ, οὐ παραχωρεῖ τῇ συναρπαγῇ τῶν κακῶν, ἀλλὰ τῷ φωτὶ τῆς ἀληθείας, ἐξελέγχει τὰ κρυπτὰ τῆς ἀδικίας.

52 Τοὺς μὲν πρὸ σοῦ βασιλεῖς, ἡ ἀρχὴ κατεκόσμησε. σὺ δὲ ταύτην κρατεῖς, φαιδροτέραν ἐπέδειξας, λαμπρό-

τητι

afficere iiuria tutelã cõcilat, lõge bñficijs collatis ma gis id pstabit. nã ut tutelã exhibet, ita charitatẽ nõ ꝓdit.

48 Esto subditis pientissime Impator, & fori midabilis ob excellẽtiã potestatis, & amabilis ob largitionẽ beneficẽtiæ, neqꝫ formidinẽ cõtemnen do ꝓpter amorẽ, nec item amorem negligens ob formidinẽ, sed tã mãsuetudinẽ p te ferẽs haud asp nabilẽ, ꝙ̃ nimiã & asp nabilẽ familiaritatẽ imiti se.

Quæ subditis uerbo ꝗ̃si lege p ueritate castigãs, scribis, hæc tu prouenies re ipsa pstitilis, ut uerbis, quib' psuades, integra quoqꝫ uita adstipuletẽ, sic ei cõmẽdabile tuũ assequeraris iperiũ, si & rõcineris non sine opere, & opereris non sine ratione.

49 Eos plus ama serenissime imperator, accipe re abs te beneficia qui supplicant, ꝙ̃ tibi qui cõtẽ dunt offerre munera, his enim debi toe referẽdi gratiã efficeris, illi uero deũ dãt tibi ua dẽ, uẽdicãtẽ sibi, ptinereꝗꝫ ad se putãtẽ, ꝗcũꝗꝫ erga supplices cõculeris, & remunerãtẽ bonis retributi onibus, tuã tã piã, quàm per humanã intentionẽ.

50 Solis profecto partes sunt, illustrare radijs orbẽ, principis uero uirtus est egentiorũ misereri. porro ijs clarior est Impe rator, qui pius est. ille nanqꝫ cedit succedenti no cti, hic autem rapacitati prauorum nõ cõcedit idulgẽt ue qcꝗ̃, sed lumie ueritatis, ini quitatis occulta coarguit.

51 Priores qdẽ te ĩpatores, principat' adornauit, tu uero cũ pstãtissime, illustriorẽ reddidisti, mãsuetu

dine tem-

ότητι κέρασον τῆς ἐξουσίας τὴν ὕψωσιν, καὶ χρηστότητι μί/γνυε τῶν προσιόντων σοι τὸν φόβον. ἵνα γὰρ λιμένα τοῖς σοῖς γαληνότατον, ὥσπερ προσορμίζοντες οἱ ἐν κλύδωσι σαλεύοντες, καὶ τῶν κυμάτων τῆς πενίας ἀπαλλαττόμε/νοι, εὐχαριστηρίους ὕμνους σοι ἀναπέμπωσιν.

53 Ὅσῳ τῇ δυναστείᾳ πάντων ὑπερανέχεις, τοσοῦτον καὶ τοῖς ἔργοις ὑπερλάμπειν ἀγωνίζου, ἀναλογίζου γὰρ τὸ μέγεθος τῆς δυνάμεως πλείω ἐργασίαν τῶν κα/λῶν ἀπαιτεῖσθαι προσδόκησον. ἵνα τοίνυν παρὰ θε/οῦ ἀνακηρυχθῇς, μετὰ τὸν στέφανον τῆς ἐνταῦθα βασι/λείας, κτῆσαι καὶ τὸ στέμμα τῆς τῶν οὐρανῶν βα/σιλείας.

54 Σκέπτου πρὶν ἐπιτάξαι ὃ θέλεις, ἵνα προστάξῃς ἐμφρόνως ὃ δέον. σφαλερὸν γὰρ τὸ τῆς γλώττης ὄργα/νον, καὶ μέγιστον παρέχει τοῖς ἀμελοῦσι κίνδυνον. εἰ δὲ ταύτην εὐσεβὴς λογισμὸς ὡς μουσικῆς ἐπιστήμων κι/νεῖ, τὸ ἡρμοσμένον τῆς ἀρετῆς ἀναφθέγγεται μέλος.

55 Ὀξὺν μὲν εἶναι δεῖ περὶ πάντα τὸν ἄνακτα, καὶ μάλιστα περὶ τὰς κρίσεις τῶν ὀχληρῶν πραγμάτων, βραδὺν δὲ λίαν ὡς ὀργὴν ἐπιδείκνυσθαι. ἐπειδὴ γὰρ τὸ πάντα ἀόργητον εὐκαταφρόνητον, καὶ θυμοῦσθαι με/τρίως, ἢ μὴ θυμοῦσθαι. τὸ μὲν, ἵνα τῶν φαύλων τὰς ὁρμὰς ἀναστέλλῃ. τὸ δὲ, ἵνα τὰς ἀφορμὰς τῶν χρηστῶν ἐπισχῇ.

56 Ὡς γὰρ ἀκριβεῖ τῆς καρδίας σου φυλακτηρίῳ, ἐπιμε/λῶς κατανόει τῶν συνόντων σοι τοὺς τρόπους. ἵνα γι/νώσκῃς ἀκριβῶς καὶ τοὺς ἐν ἀγάπῃ διαμένοντας, καὶ τοὺς ἐν ἀπάτῃ κολακεύοντας. πολλοὶ γὰρ εὔνοιαν ὑποκρινόμενοι, μεγάλα τοὺς πιστεύοντας κατα/βλάπτουσι.

dine tẽperãs diluẽsq; miſerã pẽtis molẽ,bonita-
teq; uincẽs aduẽtũ te formidinẽ.quropt tuæ ſere-
nitatis portum ſubeunt omnes, qui miſericordia
indigent.Fluctibusq; paupertatis libera-
ti,gratiarũ actores hymnos ad te miſſitant.

Quantũ poteſtate cæteris antecellis,tantum 53
factis etiã emicare ante alios enitere. gratiſſimũ
enim habe cam abs te poſtulari hone-
ſtorũ opationẽ,q magnitudi̇ne uiriũ pportiõe rñde
at.ut igit à deo qñ p pconẽ uictor declarerẽ,coro-
na inuicti iperij tuo capiti ipoſita, coronã etiã ex
promerendis pauperibus acquirito.

Contemplator bene prius quàm mandes 54
q̃ fieri uelis.ſic fiet ut ſp prudẽter iubeas q fas ẽ.la
briũ ei ẽ iſtrumẽtũ liguæ,maximũq; affert negli-
gẽtib' piculũ.q ſi piũ itellectũ uelutĩ muſicũ ſiſi pſe
cerẽ,oib' harmoniæ nũerẽ cõcinatũ modulabit' me

Acutũ qdẽ eẽ opter pncipẽ cũ i aliis,tũ ul' ſios. 55
maxime in afferẽdo de rebus difficilimis iudicio.
lentum autem ad iraſcendum.& quoniam
oĩnoda iræ abſentia aſpnabilis ẽ, & iraſcat mediocriter, & non iraſcatur oportet.illud ut prauorum
impetũ comprimat, hoc ut propẽſiones bonorũ
peruestiget.

In exquiſita tui cordis curia diligen- 56
ter perſpicito,conuerſantiũ tecũ mores ut perno-
ſcas examuſſim,& quos charitas te colere cõpellit
& qui tibi p fraudẽ adulanẽ.pleriq; eñ bñuolẽtiã
ſimulantes,magno credentibus detri-
mento ſunt.

βλέπουσι.

57 Λέγειν ἑκάστοις ἀρέσκεσθαι ὑποσχόμενον, μὴ μόνον ἀκοῇ πείθου, ἀλλὰ καὶ πρόσωπα διελέγχει. οὕτω γὰρ τὰ τῆς βασιλείας ἐγκαλλωπίζεται κράτος, ὅταν ἡ παρ' ἑαυτοῦ τὰ δέοντα σπουδάσῃ, ἢ παρ' ἄλλων εἰρημένα, μαθεῖν σπουδάσῃ, ἀλλὰ μανθάνειν μετὰ ἀκριβείας, ἐν πλήθει δὲ ἐπιτηδεύσαιτο.

58 Ἀκρόπολιν μὲν ὀχυρωτάτοις τείχεσιν ἠσφαλισμένην, καταφρονεῖ τῶν πολιορκούντων αὐτὴν πολεμίων. ἡ εὐσεβὴς δὲ βασιλεία ὑμῶν, ἐλεημοσύναις τετειχισμένη, καὶ προσευχαῖς περιπεφραγμένη, ἀήττητος γίνεται ταῖς τῶν ἐχθρῶν βέλεσιν. [illegible] κατ' αὐτῶν ἐγείρουσα τρόπαια.

59 Χρῆσαι δεόντως τῇ κάτω βασιλείᾳ, ἵνα κλίμακά σοι γένηται τῆς ἄνω εὐδοξίας. ὁ γὰρ ταύτην καλῶς διοικήσας, μετὰ ταύτης ἐκείνης ἀξιοῦται. ταύτην δὲ διοικεῖ καλῶς, ὁ πατρικὴν τοῖς ἀρχομένοις ἐπιδεικνύμενος πόθον, καὶ δεσποτικὸν παρ' αὐτῶν ἀντιλαμβάνων φόβον. ἀπελαύνων μὲν τὰ πταίσματα προσαγγέλλοντας. τιμωρίας δὲ πόρρω αὐτῆς οὐ προσάγοντας.

60 Ἱμάτιον ἀπολαύοντί σε τὸ τῆς εὐποιΐας περιβάλλει λαμπρόν. καὶ ἀδιάφθορος σοι ἐν πρὸς τοὺς πένητας πορεία. σὺ οὖν τὴν βεβλημένην εὐσεβῆ βασιλείαν, πάντας ἐνδύμασι τῆς ψυχῆς καλλωπίζεις. φιλοπτωχίας γὰρ ἱματισμένος περιφέρων, καὶ οὐρανίου βασιλείας καταξιοῦται.

61 Σκῆπτρον βασιλείας παρὰ Θεοῦ δεξάμενος, σκέπτου πῶς ἀρέσεις τῷ τοῦτό σοι δεδωκότι. καὶ ὡς

πάντων

mento sunt.

57 Sermonē cū audis iuuare ualentē, ne auribus mō uerum opere etiam excipito. sic enim Impatoris exornat decoratq; dignitatē, quom uel ex se cōsyderat quorū indiget usus, uel ab alio repta non despicit, sed tum discit sine uerecūdia, tū exequitur sine cunctatione.

58 Arx quidem indepopulabilibus muris munita contemnit obsidenteis se hostes. piū āt uirū ipsū quom & liberalitate erga miseros ueluti muro cinctū, & precū turrib⁹ corroboratū sit inuictū, nulliusq; hostiū telis puiū sit, pclara & celebria contra eos erigens trophaea.

59 Vtere ut oportet regno hoc inferiore, ut scala tibi fiat superioris claritatis. qui enim hanc recte gubernāt, illa quoq; postmodū digni cēsent. hanc autem recte gubernat, qui paternam subditis ostendūt charitatē, & principi debitū ab ipsis recipiunt timorem. itaq; minis quidem uitia compescent. supplicij autem sensum ipsis neutiq; infligent.

60 Vestimentū inaetustabile est, beneficentiae amictus. & incorrupta stola est, charitas erga pauperes. eum igitur oportet qui pie regnare uult. taliū idumētorū pulchritudie aiam exornare. amoris em̄ i egenos, q indut⁹ ē purpurā, caelestis quoq; regni compos efficitur.

61 Sceptrum imperij quom à deo susceperis, cogitato qb⁹ nā modis placebis, q eū tibi dedit, quoq;

omnibus

πάντων ἐκλεγόμενος ὑπ' αὐτοῦ προτιμηθείης, πλείονα πάντων ἐπαίνων καταγράφειν αὐτῷ. τοῦτο δὲ γέρας ἐστὶ τὸ μέγιστον, ὃν ὡς αὐτὸν τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἐκπλαγέντας ὁρᾷς, καὶ ὡς χρεῶν καταβολὴν τὰς εὐποιίας πληροῖς.

62 Τεῖχον μὲν εἰς τὴν ἄνω βοήθειαν πᾶς ἄνθρωπος ὀφείλει, ὁ σωτηρίας γλιχόμενος. ὁ βασιλεὺς δὲ πρὸ πάντων, ὡς μεριμνῶν ὑπὲρ πάντων. ὑπὸ τοῦ Θεοῦ γὰρ φυλαττόμενος, καὶ τοὺς πολεμίους καταγωνίζεται γενναίως, καὶ τοὺς οἰκείους κατασφαλίζεται σπουδαίως.

63 Ὁ μὲν Θεὸς, οὐδενὸς δεῖται. ὁ βασιλεὺς δὲ, μόνου Θεοῦ. μίμησαι τοίνυν τὸν οὐδενὸς δεόμενον, καὶ δαψιλεύσαι τοῖς αἰτοῦσι τὸν ἔλεον, μὴ ἀκριβολογούμενος περὶ τοὺς αἰτοῦντας, ἀλλὰ πᾶσι παρέχων τὰς πρὸς τὸ ζῆν αἰτήσεις. πολλῷ γὰρ κρεῖττον ἐστὶ διὰ τοὺς ἀξίους ἐλεεῖν καὶ τοὺς ἀναξίους, ἢ τοὺς ἀξίους ἀποστερεῖν διὰ τοὺς ἀναξίους.

64 Συγγνώμην αἰτούμενος ἁμαρτημάτων, συγχώρει καὶ αὐτὸς τοῖς εἰς σὲ πλημμελοῦσιν, ὅτι ἀφέσει ἀντιδίδοται ἄφεσις. καὶ τῇ πρὸς τοὺς ὁμοδούλους ἡμῶν καταλλαγῇ, ἡ πρὸς Θεὸν φιλία συνάπτεται.

85 Δεῖ τὸν βασιλικῶς ἐπάνω ἑστηκότα, καὶ τὰς τῶν ἐξουσιῶν ἀκριβείας φυλάττεσθαι, καὶ ἑαυτὸν πρὸ ἑκάστων αἰσχύνεσθαι. ἵνα καὶ τὸ φανερῶς ἁμαρτάνειν δι' ἑαυτοὺς ἀπέχηται, καὶ τὸ κατ' ἰδίαν πλημμελεῖν ὑφ' ἑαυτοῦ κωλύηται. εἰ γὰρ οἱ ὑπήκοοι αἰδοῦς ἄξιοι φαίνονται, πολλῷ πλέον ὁ βασιλεὺς ἄξιος τούτου γίνεται.

67 Ἰδιώτου μὲν εἶναι κακίαν φημὶ, τὸ πράττειν φαῦλα

καὶ

omnibus hoībus ab eo sis prælatus, magis omnibꝰ eū honestare festīa, porro id ipse honestamētū arbitratur maximum, si quasi te fa-
ctos à se tuearis, atq; ut debitā exolutionē, bn̄faciēdi munus adimpleas.

Recurrere ad supernū auxiliū cū homo quiuis debet, salutem qui expetat, tum ante omneis Imperator utpote q ꝓ oībus sollicitꝰ est. quorū enī à deo custodiū, tā hostes generosa manu debellat, quàm suos sedulo cōseruat. 62

Deus nulla re indiget. Imperator solo deo, imitare igit̄ nullius indigū, petētibusq; fac uberē misericordiæ copiā, ñ exacta & ad unū relegāte rē rōne ipēriū tuū erga famulantū utēs. sed oīm de substinēda uita petitionibꝰ satisfaciēs. lōge eī satiꝰ ē merito dignorū etiā indignis misereri, q̄ indignorū uitio dignos iis defraudare quæ merentur. 63

Veniā quom delictorū tuorū petas, ipse quoq; te offendentibus ignosce. quoniā remissioni retribuitur remissio, nostraq; cū cōseruis nostris recōciliationi, dei amicitia & familiaritas. 64

Qui inculpabiliter principem agere studet, eū notas cauere debet, q̄ forinsecus inurunt. nā se ipsum añ alios uerecūdari, ut & apte delinq̄re abstineat ꝓpt alios, & à seipso cohibeat, quo minꝰ priuata seorsū flagitia cōmittat. si enī ex subditis sunt, q̄ ī coactētia digni habent, multo magis ea dignꝰ Imperator efficitur. 65

Priuati uitium esse assero, patrare praua 66

supplicioq;

καὶ κολάσεως ἄξια. ἄρχεται δὲ σωτηρίας, ὁ μὴ ποιῶν τὰ καλὰ καὶ σωτηρίας προξενεῖ. οὐ γὰρ ἡ τῶν κακῶν ἀποχὴ δικαιοῖ τὸν ἐργασάμενον, ἀλλ' ἡ τῶν καλῶν πρᾶξις, στεφανοῖ τὸν πράξαντα. μὴ μόνον τοίνυν πονηρίας ἐπιτήδευσιν λογίζεσθω, ἀλλὰ καὶ δικαιοσύνης ἐπιτήδευσιν σπουδαζέτω.

67 Ἀθροισμάτων λαμπρότητας οὐ δυσωπεῖται ὁ θάνατος. καὶ πάντων γὰρ ἐπιβάλλει τοὺς παμφάγους αὐτοῦ ὀδόντας. οὐκοῦν πρὸ τῆς ἐκείνου ἐπικρατεστάτου ἀφίξεως, μετοικίσωμεν εἰς οὐρανὸν τὴν τῶν χρημάτων περιουσίαν. οὐδεὶς γὰρ ὧν ἐν κόσμῳ συνάγει, ἐκεῖσε ἀπερχόμενος ἀπάγει, ἀλλὰ πάντα καταλιπὼν ἐπὶ γῆς, γυμνὸς λογοθετεῖται τὸν βίον αὐτοῦ.

68 Κύριος μὲν πάντων ἐστὶν ὁ βασιλεύς, δοῦλος δὲ μετὰ πάντων ὑπάρχει θεοῦ. τότε δὲ μάλιστα κληθήσεται κύριος, ὅταν αὐτὸς ἑαυτοῦ δεσπόζῃ, καὶ ταῖς ἀτόποις ἡδοναῖς μὴ δουλεύῃ, ἀλλὰ σύμμαχον ἔχων τὸν ἔνθεον λογισμόν, τὸν ἀήττητον αὐτοκράτορα τῶν ἀλόγων παθῶν, τοὺς πανδαμάτορας θῆρας τῇ πανοπλίᾳ τῆς σωφροσύνης κατοπλίζηται.

69 Ὃν τρόπον αἱ σκιαὶ τοῖς σώμασιν ἕπονται, οὕτως αἱ ἁμαρτίαι ταῖς ψυχαῖς ἀκολουθοῦσιν, ἐναργῶς τὰς πράξεις ἐξεικονίζουσαι. διὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐν τῇ κρίσει ἀρνήσασθαι. αὐτὰ γὰρ ἕκαστον καταμαρτυρήσει τὰ πράγματα, οὐ φωνὴν ἀφιέντα, ἀλλὰ τοιαῦτα φαινόμενα, οἷα παρ' ἡμῶν ἐπράχθησαν.

70 Κακὸς πλεονεκτήσας μιμεῖται τὴν θάλασσαν, ἣ δεχομένη πολλὰς τῶν ποταμῶν βίας καταδρομῆς, ὁμῶς πρὸς αὐτῆς πληρώσεως λανθάνουσα, καὶ καταμένει τὴν οἰκείαν

supplicioq; digna, principis uero culpam non facere, quae honesta sit, salutemq; pariat. neq; cum malorum abstinentia iustificat potentem, sed bonorum additio coronat eundem. ne igitur malitia duntaxat abstinere cogitet, sed iustitiam etiam capescere contendat.

Dignitatum splendores mors haud reformidat. omnibus enim uoraces suos dentes infligit. ergo ante illius ineluctabilem aduentum, opum copiam transportemus in coelum. nemo enim quae colligit in mundo, illac profectus abducit, sed omnibus in terra derelictis, nudus de uita sua reddit rationem. 67

Imperator ut est omnium dominus, ita cum omnibus dei seruus existit. tum igitur demum uocabitur dominus, quom ipse sibi dominari, nec illicitis uoluptatibus famulari patietur. tum adiutricem piam rationem assumens, inuictam scilicet imperatricem animi perturbationum omnis expertem, indomitas cupiditates armatura castimoniae debellabit. 68

Quemadmodum umbrae corpora sectantur, sic animas flagitia comitantur, euidenti effigie actiones exprimentia. ideo non datur in iudicio negare. ipsa enim uniuscuiusq; opera obtestabuntur, haud sane uocem emittendo, sed talia per sua sese repraesentando, qualia sunt a nobis patrata sint. 69

Nauis per mare commeantis imitatur transitum compendiosa praesentis uitae conditio, quae sane nos nautas fallens suos, & pedetentim cunctanti raptans 70

ἀγόμενον, καὶ πρὸς ἄλλους ἀπ᾽ ἄλλων μεταπίπτοντα τὸ ἄλλο. εἰ τοίνυν τοῦτο οὕτως ἔχει, παρατρεχόμεθα τὰ παραρρέοντα τοῦ κόσμου πράγματα, καὶ προσανέχωμεν τοῖς εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων μένουσι.

71 Ὁ σοβαρὸς καὶ ὑπέρογκος ἄνθρωπος, μὴ ὡς ποιητοῦ ἔργον ὑψηλοῖς ἐπαιρέσθω, ἀλλ᾽ ἐξεταζέτω τὴν σαρκὸς τὴν ὑπόστασιν, καὶ παυέτω τὴν καρδίας τὴν ἔπαρσιν. εἰ χοῦς καὶ γέγονεν ἄρχων ἐπὶ γῆς, μὴ ἀγνοείτω ὑπάρχων ἐκ τῆς γῆς. ἀπὸ χοὸς ἐπὶ θρόνον ἀναβαίνων, καὶ εἰς αὐτὸν μετὰ χρόνον καταβαίνων.

72 Χαρίσθη σοι θεοπονήτως ἀνέστη βασιλεῦ, καὶ ὥσπερ διὰ τῆς κλίμακος ἀναβαίνειν δεξάμενοι, οἱ πρότερον ἑστῶτες ἐπὶ τὰ ἄνω φθάνουσι πρὸς ὃν ἐν τῷ ἄκρῳ ἐπιδίκαιον ἔσται βαδιζόμενος, οὕτω καὶ σὺ ἔχεις τὴν τῶν καλῶν ἀναβάσεως, ὅπως ἂν καὶ τῆς ἄνω βασιλείας ἀπολαύσῃς, ἣν σοι παράσχοι Χριστὸς, μετὰ τῆς ἐνθάδε, ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ βασιλευόμενος εἰς τοὺς αἰῶνας, ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ

Ἐκδέδοται παραινετικὰ Ἀγαπητοῦ
τοῦ διακόνου, πρὸς Ἰουστινια-
νὸν τὸν καίσαρα,
ἔτεσι παρ᾽ ἡμῖν
σι, βασ
σιλεια
ἀπαγορεύεται χεῖρα.

cursu, tandem ad suum cuiusque exitum perdu-
cit. si igitur haec ita se habent, praetercurramus
praetercurrentia mundi negocia, adcur-
ramusque his quae ad secula seculorum permanent.

Fastosus & superciliosus homo, ne ut tau- 71
rus alticornis eleuetur, sed animaduertens carnis
subsistentiam, sedare debet cordis tumorem.
nam & si factus est princeps in terra, ne tamen ignoret
sese ortum ex terra, quom ex puluere ad solium conscen-
dere, atque in puluerem tandem descendere possit.

Studeto semper inuictissime Imperator, & sicuti 72
scalas qui scandunt, non prius desistunt,
quam ad superiora ferri desinant, & ad supremum peruenian
gradum, ita tu quoque iugiter honestorum
ascensum continuato. sic fiet ut caelestis quoque regni fru-
ctum aliquando percipias, quod utinam & tibi tribuat, & cōta-
gi Christus Rex omnium, & qui regnant, & qui regnant in
secula. Amen.

FINIS

expositionis admonitoriae Agape-
ti diaconi, ad Iustinia-
num Caesarem,
quae apud Grae
cos Re-
gia scheda nominatur.

ἹΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ὍΡΚΟΣ.

Ὄμνυμι Ἀπόλλωνα ἰητρὸν, καὶ Ἀσκληπιὸν, καὶ Ὑγείαν, καὶ Πανάκειαν, καὶ θεοὺς πάντας τε καὶ πάσας ἵστορας ποιεύμενος, ἐπιτελέα ποιήσειν κατὰ δύναμιν καὶ κρίσιν ἐμὴν ὅρκον τόνδε, καὶ ξυγγραφὴν τήνδε. ἡγήσασθαι μὲν τὸν διδάξαντά με τὴν τέχνην ταύτην ἴσα γενέτῃσιν ἐμοῖσι, καὶ βίου κοινώσασθαι, καὶ χρεῶν χρηΐζοντι μετάδοσιν ποιήσασθαι, καὶ γένος τὸ ἐξ ωὐτέου ἀδελφοῖς ἴσον ἐπικρινέειν ἄῤῥεσι, καὶ διδάξειν τὴν τέχνην ταύτην ἢν χρηΐζωσι μανθάνειν ἄνευ μισθοῦ καὶ ξυγγραφῆς, παραγγελίης τε, καὶ ἀκροήσιος, καὶ τῆς λοιπῆς ἁπάσης μαθήσιος μετάδοσιν ποιήσασθαι υἱοῖσί τε ἐμοῖσι καὶ τοῖσι τοῦ ἐμὲ διδάξαντος, καὶ μαθηταῖς συγγεγραμμένοις τε καὶ ὡρκισμένοις νόμῳ ἰητρικῷ, ἄλλῳ δὲ οὐδενί. Διαιτήμασί τε χρήσομαι ἐπ' ὠφελείῃ καμνόντων κατὰ δύναμιν καὶ κρίσιν ἐμὴν, ἐπὶ δηλήσει δὲ καὶ ἀδικίῃ εἴρξειν. Οὐ δώσω δὲ οὐδὲ φάρμακον οὐδενὶ αἰτηθεὶς θανάσιμον, οὐδὲ ὑφηγήσομαι συμβουλίην τοιήνδε. Ὁμοίως δὲ οὐδὲ γυναικὶ πεσσὸν φθόριον δώσω. ἁγνῶς δὲ καὶ ὁσίως διατηρήσω βίον τὸν ἐμὸν καὶ τέχνην τὴν ἐμήν. Οὐ τεμέω δὲ οὐδὲ μὴν λιθιῶντας, ἐκχωρήσω δὲ ἐργάτῃσιν ἀνδράσι πρήξιος τῆσδε. Ἐς οἰκίας δὲ ὁκόσας ἂν ἐσίω, ἐσελεύσομαι ἐπ' ὠφελείῃ καμνόντων, ἐκτὸς ἐὼν πάσης ἀδικίης ἑκουσίης, καὶ φθορίης τῆς τε ἄλλης, καὶ ἀφροδισίων ἔργων. ἐπί τε γυναικείων σωμάτων καὶ ἀνδρῴων, ἐλευθέρων τε καὶ δούλων. ἃ δ' ἂν ἐν θεραπείῃ ἢ ἴδω ἢ ἀκούσω, ἢ καὶ ἄνευ θεραπηΐης κατὰ βίον ἀνθρώπων, ἃ μὴ χρή ποτε ἐκλαλέεσθαι ἔξω, σιγήσομαι, ἄῤῥητα ἡγεύμενος εἶναι τὰ τοιαῦτα. ὅρκον μὲν οὖν μοι τόνδε ἐπιτελέα ποιέοντι καὶ μὴ ξυγχέοντι, εἴη ἐπαύρασθαι καὶ βίου καὶ τέχνης δοξαζομένῳ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐς τὸν αἰεὶ χρόνον. παραβαίνοντι δὲ καὶ ἐπιορκοῦντι τἀναντία τουτέων.

ΤΕΛΟΣ.

Hippocratis Iusiurandū, Nic. Perotto interpte.

TESTOR Apollinē medicū, & Æsculapiū Hygiāq; & Panaceā Æsculapij filios, & deos ac deas om̄es me quātū i me erit, & quātū igeniū meū ualebit, hæc oīa obseruaturū q̄ hoc iureiurādo, atq; ījs tabellis cōtinent̄, Tributurū me p̄ceptori meo a q̄ hāc artē edoctus sū, nō min⁹ q̄ parēti, a q̄ sū genit⁹. Vitā cū eo cōicaturū, Res om̄es q̄s illi necessarias eē itelligā, p uirib⁹ meis ministraturū, Progeniē ei⁹ fratrū loco habiturū, Hāc artē sine mercede & sine pactiōib⁹ edocturū, Præcepta oīa libere & fidelit̄ traditurū meis & p̄ceptor̄ mei liberis, cæterisq; discipul̄, q se legib⁹ medicinæ astrinxerīt, atq; iurati fuerīt, aliq p̄terea nemini. In curādis ægrotis p uirib⁹ & p ingenio meo reb⁹ necessarijs usurū, Nemini ægritudinē dilaturū, Nihil p iniuriā facturū, Rogatū letale uenenū nemini daturū, neq; id cuiq; cōsulturū, Neq; mulieri p̄gnāti ad iterficiēdū cōceptū foetū potionē porrecturū, Vitā meā atq; artē meā purā atq; itegrā seruaturū, Laborātes lapillo haudq̄q̄ excisurū, s; expt̄ hui⁹ art̄ h̄ negociū p̄missurū, Quācūq; domū igressus fuero, dūtaxat liberādis ægrot̄ opā daturū, Oēs iniuriā, oēs corruptelā, oē gn̄s ītpitudi̅, res ēt uenereas sp̄ōte mea cauturū, Siue muliebria corpa curauero, siue uirilia siue hoīs liberi, siue serui, q īnt curādū ul' uidero ul' audiero, ul' ēt extra curā ī uita hoīm cognouero, q̄ reticēda eē itelligā, nemini aptturū, s; itemeratā taciturnitatē seruaturū. Prædēs igit̄ iusiurādū itegre atq; icorrupte fuātī mihi oīa cū ī uita q̄ ī arte mea p̄spera feliciaq; succedāt, & glia ī æt̄nū pata sit, trāsgrediēti s̄o atq; p̄iuro cōtraria oīa eueniāt. Finis.

APVD IOANNEM FROBENIVM
IN INCLYTA GERMANI-
AE BASILEA. MENSE
IANVARIO. ANNO
M. D. XVIII.

GALEO-
MYOMACHIA,

Hoc est, Felium &
Murium pu-
gna.

Tragoedia Græca.

APVD INCLY/
TAM GER/
MANIAE
BASILEAM.

IO. FROBENIVS STVDIOSIS S. D.

AVLVS Gellius amœnissimus autor in noctib⁹ suis illis Atticis, quas uerius luces quis dicat, ut quibus neq; luculẽtius quicq̃ sit uel nicitius, ex opere Varronis ænigma de Termino deo proposuit, nec soluit, ut legẽtiũ cõiecturas acueret. Nos itidẽ qui uobis cõplusculos libellos dudum typis nostris excudimus, Græcos, sed quibus latina cõiuncta fuerit interpretatio, nunc hanc Tragœdiã, quã γαλεομυομαχίαν autor inscripsit, sine tralatiõe nudã uobis exhibemus, ut profectus uestri periculũ aliquando facere possitis, & (quod aiunt) sine cortice nare discatis. Equidẽ si pueros iam grandescenteis alienorũ adminiculorũ pudet, sit certe parũ decorũ, eos qui in studijs aliquousq; progressi sunt, alieno semper affixos esse cõmentario. Conferẽdus est primo discentiũ animus ad certũ præscriptũ & quasi cogẽdus, post in literis audacter uersandum. Bene Valete, καὶ τῆς ὑμῶν προκοπῆς πεῖραν ἐν ταύτῃ τῇ τραγῳδίᾳ λάβετε. Basileæ. XV. Calend. Februar. An. MDXVIII.

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΙΟΥ ΙΕΡΟΔΙΑΚΟΝΟΥ ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Ὅμηρος μὲν ὁ τῶν ποιητῶν κορυφαιότατος, τῶν τε χάριν παίδων ἑαυτοῦ παρακληθέντων ποιήσασθαι, βατραχομυομαχίαν τε καὶ ἐπικιχλίδας, καὶ Μαργίτην ἠλίθιόν τινα ποιητὴν, καὶ ἄλλα ὅσα παίγνιά ἐστι τοῖς τε παισὶν ἐκείνοις, καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις χαριζόμενος, συνετίθετο. ἵνα τῶν μαθημάτων ἀρχόμενοι, τούτων ἄριστα ἀκροῶντο, καὶ μὴ τῶν τὰ παίγνια ὄντα διαπεπαιῶσι φιλέντων. τὸν μέντοι γε ποίησιν δέ τις τῶν ποιητῶν ἀπομιμήσασθαι βουλόμενος, πόλεμόν τινα γαλῆς πλεξάμενος καὶ μυῶν εἰς κωμῳδίας τρόπον συνέγραψε, μέτρῳ ἰαμβικῷ χρησάμενος. τοῦτο δέ μοι τὸ χαρίεν ἐμπεσόντος, ἔδοξεν ἅμα μοι τοῖς φιλομαθέσι τῶν νέων ἔργον ἐπιγράψασθαι καταλιμπάνειν, εἰ τοῦτο ὡς παίγνιόν τινα νέον ἀναδοίην τυπώσασθαι ἀποσπάσασθαι. ἅμα δὲ καὶ αὐτόν τινα χάριτα προσκείμενον τῶν μετὰ σπουδῆς τυπωθησομένων ἐπῶν. ἐφ' ἣν πολλὴν αὐτοῦ ὁ ἐμὸς πατὴρ καταβάλλεται τοὺς καὶ διατριβὰς ἐν χρόνῳ πολλῷ ποιούμενος, γαστέρι τῶν ἀσθενεστάτων ἐπικείμενος τοσαύτην συναγωγὴν παροιμιῶν συλλέξαι ὑπέσχετο. ἀρξάμενος δὲ τῶν παροιμιῶν, συνέταξε μετ' αὐτῶν καὶ γνωμῶν, ἀποφθεγμάτων τε καὶ ὑποθηκῶν ἀρχαιοτάτων καὶ σοφωτάτων ἀνδρῶν. ἀδελφὰ γὰρ ἀλλήλοις εἰσὶ, παροιμίαι, καὶ γνῶμαι, καὶ ὑποθῆκαι, καὶ

 ἀποφθέγματα

ἀποφθέγματα. καὶ τοῦτο δὲ τὸ βιβλίον τοῖς φιλομαθέ-
σι τῶν νέων, ὅτι πλείστην παρέξειν γνῶσιν ὠφέλειαν. ὃ
γοῦν ἐγὼ διὰ παντὸς σπουδῆς τε καὶ ἐπιστημόνως ἠργα-
σάμην, εἴγε τοῦ βιβλίου ἐκπέφευγον, ταῦτά γε πάντ'
[illegible] συγγραμμάτων, καὶ ὥσπερ ἐν κεφαλαίῳ τοῖς μαθηταῖς
τὰ ἄλλα. δέξασθε τοίνυν παρ' ἡμῶν ἀσμένως [illegible].
τὴν μὲν οὖν γαλεομυομαχίαν, ἣν ὁ σπουδαῖος
[illegible], καλῶς πάνυ καὶ ἀσφαλῶς συν
[illegible], τοιοῦτ' τοῖς φιλομαθέσιν
ἐκπέμπομεν. οὐ μετρίως
δὲ καὶ τὴν [illegible]
[illegible] ἐπιτεκεῖ-
σαντες. ποιῇ
[illegible]
ὥ
πως
εὐτρεπίσας,
ἀλλὰ καὶ μεγί-
στην ὠφέλειαν οἱ παι-
δεύοντες καρπώσονται.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΓΑΛΕΟ-ΜΥΟΜΑΧΙΑΣ.

Τοῦ μυὸς κρεΐλλοντος ἐπὶ τινὶ ζω-
φόρῳ καὶ κατοπτευομένων προσμένον-
τος, κρεΐλλου κατακομιζομένου, καὶ
τῆς γαλῆς τῇ ὀπῇ κάτωθεν ἐφεδρευούσης ἀνα-
βλεπούσης, καὶ τὴν τούτου συλλήψιν ὁρ-
μὰς ἐπιχειρουμένης, ὁ κρεΐλλος μὴ φέρων ταύτης τὴν
ἀπειλὴν καταρραπίζεται· ἐφ' τούτῳ ὁμαίμονι προσπελ-
θὸν, ὃς τὴν τοῦ γενομένου δεῖξαν αὐτῷ ἀπαγγέλει. ἐν
τούτῳ συμβάλλω χρησάμενος, ἐν τινι τρόπῳ τούτων
ἐκστρατεύσεται, πόλεμον ἄντικρυς κατ' αὐτῆς ἐν-
εργοῦσι μεμελετήκασι. καὶ πλείστην μυῶν δύναμιν
συναθροικότες ἀμφότεροι, καὶ τοὺς συνεληλυθό-
τας, καὶ παμπλείστην στρατιὰν, εὐθὺς παρ' αὐτῶν
πρὸς αὐτὴν ἐκπέμπουσι. καὶ δὴ προσεπικηρυκεύσας ἑκάτεροι,
τὴν τῶν κρεΐλλων μὲν ἡ γαλῆ κρατήσασα, καὶ πολὺ τοῖς
τῆς ἀγρίας παρέξασα, παραυτίκα τὸν κρεΐλλον ὑπεξῆγα-
γεν. ἄγγελος δὲ τῶν μυῶν καθυπερχαλὴς τῷ γενομένῳ, εὐθέως
πρὸς τὸ ἁμάρτημα τῶν κρεΐλλων ἐπιστρέψας, μᾶλλον αὐτῶν,
τὸν τῶν προσεληλυθότων παῖδας χαλεπώτατον ἐκέκτηκε.
τούτων τοίνυν ἐπὶ πολὺ μαχομένων, ξύλον καταπεσὸν συ-
σχεθέντων δὲ ὑποτέμνει τὴν ὀσφὺν, τὰ νῶτα τῆς γαλῆς κα-
τέκλασεν. καὶ οὕτως ἡ μάχη οἱ μύες ἀπηλλάγησαν.

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Κρεΐλλος. τυρολαίμος. κνῖσε. χορὸς δημαγωγῶν.
ὁμαίμονες κρεΐλλου. ἄγγελος. κρεΐλλου σὺν ὁ κρεΐλλος

Χρι. Τί τὴν [illegible]

μένοντας εἴσω τῶν [illegible],

[illegible] καὶ [illegible] καὶ [illegible],

καὶ [illegible] βίον,

μὴ δὲ προσκύψαι [illegible].

ἀλλ' ἀναστρέφονται καὶ φρενῶν πεπλησμένοι.

βίον σκοτεινὸν [illegible] μανθάνειν,

ζῶμεν καθάπερ οἱ πεφυλακισμένοι.

καὶ πάντα τὸν σύμπαντα τοῦ χρόνου δρόμον

μακρὰν ἀπεῖχομεν καὶ σκιᾶς τοῦ θανάτου.

ὡς οἱ [illegible] τῷ λόγῳ.

οἱ [illegible] ἔχοντες ἀμβλυωπίαν,

[illegible] τὸν βίον.

Χορ. νῦν μὲν [illegible] μανθάνειν.

ὁ γὰρ [illegible] ὡς λέγει [illegible]

τολμήσομεν βαίνοντες [illegible]

τάχιστ' ἂν ἐμπέσοιμεν αὐτοῦ [illegible].

καὶ [illegible] μόρον.

καὶ τὴν σκοτεινὴν [illegible] τόπον,

λάθοιμεν [illegible].

Χρι. πῶς γοῦν [illegible] ὡς φὴς [illegible],

καὶ τὸν βίον βλέψωμεν [illegible] μόρῳ.

Συζ. [illegible]

τῆς ἅρπαγος, κρύβηθι φίλ' ἐρωτοπλόκε

ἕως ἴδω αὐτὴν μὴ φθαρεῖσαν τὰ λέγω. Κρεῖ.

ἐν γαλῇ παρεχώρησε [illegible] σκοπὸν τῷ [illegible].

τὴν γαλῆν ὠνόμασας ἐκ θηρίων γένος. Τυρο.

αὕτη γαλῆ ἐπὶ χαμευνῇ παρέβλεπε,

καὶ μοῦ ἐνήλατο. ὦ καλλίμορφε εἰ καὶ ἐς

ἀγκαλισθεῖσα τοὺς λευκοὺς ποικίλως.

τὴν αὐτὴν αὐτὴ νεκρὸν μαλοπλόκου τρόπον

[illegible] λευκὴν [illegible] τι.

οὐδ' ἦν τῆς ἐκμαθεῖν σου [illegible]. Κρεῖ.

καὶ γαλῆ τῆς [illegible] τὴν ἐμὴν θυγατέρα

λευκοπλόκαμον [illegible] τὴν [illegible]

ἐκτρέψας καταμαθεῖν φεῦ μοι [illegible];

[illegible] τὸ τέκνον τὴν φίλην χορὸν [illegible]. Τυρο.

καὶ τὴν [illegible] καὶ φίλον.

[illegible], φίλ' [illegible] ἐλθόντα.

τί γοῦν [illegible] θελήματα Κρεῖ.

καὶ [illegible] τὸν φόνον τῆς φιλτάτης,

καὶ τί [illegible] τυγχάνω. Τυρο.

εἰς [illegible] τῆς [illegible], Κρεῖ.

καὶ [illegible] τὸν μόρον.

[illegible] τρόπον [illegible]. Τυρο.

[illegible] πρὸς αὐτὴν [illegible]. Κρεῖ.

Τυρ. Δέδοικα καὶ πέφρικα μὴ ἐσφαγιασμένοι,
χ' ἡμεῖς φανῶμεν καὶ καταβεβρωμένοι
καὶ κέρμα γαστρὸς τοῦ γενώμεθα ξένου.
Κρε. Καὶ τοῦτ' οὐχ ἥκιστα τῶν πεπεικότων.
καὶ γὰρ γινώσκεις πῶς γραφεῖς ἀπηγμένας
τῶν συγγενῶν ἥκιστα καὶ τῶν γνωρίμων,
παίδων, ἀδελφῶν, γνωρίμων, φυτοσπόρων,
θανόντας ἀπλήρωτον ἕλκοντας κλύδων.
Τυρ. Γινώσκω πάντως. ἀλλὰ δὲ νῦν τυγχάνει
λυπεῖν τε λαμπρὸν σάλον τοῦ ἡμέρας.
καὶ τὴν σκοτεινὴν συγκαλυφθῆναι τάφρον.
Κρε. Οὐκ οἶδας ἣν μέγιστον ὕστερον κράτος.
καὶ πικροτάτῳ τῷ σὲ διάσπασιν μόρῳ.
Τυρ. Ὅτῳ τρόπῳ σώζομαι σαφηνίζειν.
Κρε. Αὐτῇ μαχητικὴν στολὴν ἐνδεδυκότης
Τυρ. Κρεῖττον μοι δοκεῖ συμβολὴν λαθραιοτέρας.
Κρε. Παῖδ' ὅπως λάθρα τι προσθήσω,
Τυρ. Εἰ γοῦν προγνώσει τὴν δόλιος προσεπέχων
ὡς εἰς μαχητικὴν αὐτὴν στοιχήσασα
καὶ συμμάχων ὅμιλον εἰς αὐτὴν λάβοι.
καὶ συμβαλοῦσα, τοιαῦτα δ' εἰπὼν
ἄρδην ἐξαναλώσας τὴν ἡμῶν δίκην.
Κρε. χ' ἡμεῖς κατ' ἴσον συμμάχων ἀθροίσας,

λάβωμεν

λάβωμεν εἰς ἄγραν ὡς ἐστημένον.

Οὐκ οἶδα πῶς τὴν συντυχοῦντες τὸν μάθον — Τυρ.

πρὸς δ' ἐκράτησαν τῶν γαλῶν καὶ βατράχων,

καὶ στρατάρχην εἴχομεν κράτιστον νέον,

Ἴσμεν πάλαι κάκιστον εἴχομεν μάχην. — Κρ.

παίδων, ὁμοζύγων, γνωρίμων, φυτοσπόρων,

μικροῦ δ' ἀπολωλέκαμεν ἡμεῖς τὸ πᾶν.

Αἰδοῦμαι καὶ νῦν μὴ πάθωμεν τὸ βέλτιον. — Τυρ.

Οὐ καὶ πάλαι λέγομεν τῶν φιλοσόφων — Κρ.

ἐλπίς εἰσι καὶ γὰρ ὁ ζ' ὀνειράτων.

Τί γοῦν ὄναρ φανεὶς ἑώρακας; — Τυρ.

Ὁ Ζεὺς γὰρ ὤφθη κατ' ὄναρ κατάσχοντι μοι — Κρ.

καὶ χρυσὸς ἐνέπλησε τῇ μῇ καρδίᾳ.

καὶ χαῖρε, λέξας προσπεφώνηκε κράτος,

ἐκεῖ προσηκάμενον καὶ τοῦτο φρέσον. — Τυρ.

Ναί, τυροκλέπτα τῶν φρονίμων πρεσβύτα. — Κρ.

πῶς δ' οὐκ ἐπ' ἄλλων ὤφθη σοι τὴν χθόνα. — Τυρ.

Ἡμᾶς ἀπηλοῦς ἔφθη πέλασαι. — Κρ.

Τί γοῦν ἐπεπτώκεις σὺ τῶν τῶν πόλεων — Τυρ.

ἀκοῦσαί τι καὶ λέγοντι τοῖς ἐξ ἀντάτοις,

σφαγὴν μεγίστην ἐξάξαι τῇ πόλει

καὶ πάντας ἰδέσαι χερσὶ ...,

καὶ ταύτας ἐπείληκα τούτῳ μακρά. — Κρ.

καὶ γὰρ κατ' αὐτὴν ἱστόρησα μὲν τὴν βίβλον
ὅπως μάθοιμι [illegible] ἐντεῦθεν γωνίας.
ἄλλως σκοτεινός εἰμι καὶ ξύσαι γράμμα.
καὶ δ' ἔθαμα [illegible] [illegible] καὶ τὰ γράμματα
ξύσας [illegible] ἐμπλῆσαι [illegible].
ἔμαθον, ἀπέλεξον, ἐπίημι, μέγα,
ἔκοπτον, ἐπέδραξα οἴκοι γλῶσσαν,
καὶ τὴν [illegible] ὕπατον ὑπῆρξεν [illegible].
καὶ προσπλέκεται τοῖς πράγμασι τοῦ χείλους
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible].

Τυρο. τί γοῦν ἐκπεπλήκως εἶπέ μοι τί δε.

Κρεί. ὡς εἶπεν οὐ θέλει με ἱκετεύω μέγαν,
καὶ καταγκαλίσας τῇ μάχῃ [illegible],
τάχα προσπλέκων ἐς τοὺς σοῦ [illegible],
ἅπαντα θέσω πρὸς ξίφος τῆς κοιλίας.

Τυρο. κἀγὼ σοι [illegible] σοῦ [illegible] καὶ τέκνοις.
ἀλλ' ὡς ἔοικε τὸν μῦθον καθηκόντα

Κρεί. καὶ ὄψεται καὶ σύμπαντας ἀρτίως μόνας
[illegible] προσῆμαλεν εἰς [illegible].

Τυρ. οὐ γὰρ ἐπεὶ λύοιτο [illegible] φοιτημένω
[illegible] τοῦ [illegible] βίου.
[illegible] τι γαλῆν τὸν φόβον.
τοὺς μῦς ἅπαντας ἀρτίως συγκαλέσαι.

καὶ

καὶ [illegible] εἰς κάτοψιν [illegible] λόγους.
[illegible] [illegible] [illegible].
ἢ καὶ στρατηγοὺς, στρατηγῶν [illegible].
καὶ ταξιάρχας καὶ λοχαγοὺς [illegible].
λογχοφόρους τε καὶ κραταιοὺς ὁπλίτας.
[illegible] εἰς μάχην τεταγμένοι.
καλῶς προσέφερες [illegible] σοφῶς καὶ κοσμίως. [illegible]
καὶ [illegible] γένος [illegible] καὶ σωφρόνως.
[illegible] ἔτι δὲ καὶ καλλίστους μάχας.
ἰδοὺ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
καὶ σὺ [illegible] [illegible].
Ἐγὼ μὲν ὦ σύνταγμα γενναῖον φίλον [illegible]
[illegible] [illegible] ἐκ πολλοῦ χρόνου
πολλοὺς κατὰ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
μέλλοντας οὐκ [illegible] [illegible] [illegible].
ἀλλ᾽ ὡς [illegible] καὶ [illegible] [illegible].
[illegible] [illegible] ὡς μάχην [illegible].
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible].
οὐ γὰρ [illegible] μου [illegible] καὶ φίλον
[illegible] φρονεῖν καὶ κρατοῦντι [illegible]
[illegible] πλήθει καὶ [illegible] [illegible].

[illegible]

[illegible] τῶν ἡμῶν [illegible]·
ἡμῶν δ' [illegible] τὸν λόγον [illegible].
ὡς εὐγενῶν [illegible] ἐκ [illegible],
καὶ [illegible] ἔχοντας αὐτῶν τῷ πόθῳ.
μὴ [illegible] γνῶσθε πρὸς τὰ [illegible].
μὴ δ' ἐκπέσητε [illegible] τῶν γενναίων.
ἀλλ' ὡς τάχιστα ἅπαντας ὦ θεῖοι μύες
ἔτι προθύμως εἰς νέαν στρατηγίαν.
[illegible] λαβόντες τῶν [illegible] ἐξουσίαν.
ἐγὼ γὰρ οὔτι ἔσομαι ποτ' εἰς μάχην.
ἀλλ' ὡς [illegible] ἐκ νέας ἡλικίας.
[illegible] στρατηγῶν ἀνδρικῶς ἐστρατευμένον.
πάσαις δὲ πάντη προσβολαῖς [illegible].
γνώσεις γὰρ πάντας εὐγενεῖς ἐξ [illegible].
ὡς ἔτι πάντας τὰ πάλαι [illegible],
ἐπεὶ δ' [illegible] καὶ φρονῶν [illegible]
ἡμεῖς γὰρ [illegible] ἔπλευσαν [illegible].
τοὺς [illegible] λόγῳ,
οὐκ [illegible] τὸν [illegible].
ἀλλ' ὡς μᾶλλον [illegible] στρατηγικωτάτων,
[illegible] ἐκ [illegible],
[illegible] καὶ [illegible].
[illegible] καὶ [illegible].

βάλλειν τὴν ἰσχὺν εὐστόχως καὶ καιρίως.
τείνειν τε τόξον καὶ τὸν ἰὸν ἱέναι.
καὶ πᾶσαν ἁπλῶς τὴν στρατηγίαν τέχνην.
μεμάθηκεν ὡς ἅπαντες οἱ στρατηλάται.
μᾶλλον δὲ πολλῶν ἐγκρατὴς γεγενημένος,
καὶ πολλάκις ὅπλοις ἐπὶ λαμπρᾶς ἐμπειρίας
ἔπι στρατηγικὸς, ἦλθεν εἰς μονομαχίαν.
πάντων ἄριστος καὶ μέγας κεκριμένος.
καὶ νῦν δὲ παραινέσεις ἔχομεν τυγχάνειν
τὴν ἐνθύμησιν τοῦ θεοῦ ἐπὶ ξίφος.
ξένον πρᾶγμα τι μικρὸν ἐπιτιθέμενον.
τεῖναι κελεύω τοὺς ἐμοὺς ὡπλισμένους.
ἅπαντας εἰς σύνταξιν ἐλθεῖν ἐπὶ μάχης.
στερροὺς, κραταιοὺς, ἀνδρικοὺς, εὐκαρδίους,
σοφοὺς, ἐνεργοὺς, εὐφυεῖς ὡπλισμένους.
τοιοῦτο δὲ λοιπὸν, ἵνα πρὸς τὰς οἰκίας.
τὴν αὔριον δ' ἰόντες οἱ στρατηλάται,
πάντα κυκλῶσαι βέλεσιν ἀγγελίαις.
δοκεῖ γὰρ οὕτω συμφέρειν πρὸς τὸ πέρας.
Ἐπαίνων δ' οὖν ἅπαντες εἰς τὰς οἰκίας Τυρ.
ἀπῆλθον, ὥστε καθοπλίζεσθαι κελεύει.
ἄπειμι κἀγὼ πρὸς κλίνην τὴν ἰδίαν.
ἔχων τὸν θυμὸν τῶν γενναίων στρατιωτῶν. Κρ.

ὦ πάτερ

Κορ. ὦ ποῖον ἄλγος τὴν καρδίαν μου [illegible].
ὦ [illegible] τί τοῦτο τῆς παρούσης ἡμέρας.
ὅσοις λογισμὸς ἦλθε μοι τὴν δεσπότιν,
[illegible] προσδέξαι μᾶλλον οὐ λαθεῖν [illegible].
[illegible] γὰρ αὐτὴν ἐν ὁδῷ πάσῃ [illegible],
[illegible]. λιπόντα τὴν φωσφόρον λέχητε
[illegible], ἐγνώμαστη, φοῖβε [illegible],
τί [illegible] τοῦτο. φεῦ παπαῖ, φεῦ μοι [illegible].
[illegible] δὲ ὦ [illegible]
αἶ, αἶ. ἰοὺ, ἰού. ὦ κακόδαιμον [illegible].

[illegible]. [illegible] κρατίστη τὴν μάχην κατασκότου.

[illegible]. Ἄπιστ' ἄπιστα καὶ κακά μοι λέγεις.
[illegible] [illegible].

[illegible]. [illegible] ἡμέραν.

[illegible]. καὶ μὴν [illegible] λαμπάδα [illegible].

[illegible]. Καὶ [illegible] ὕπνον καὶ [illegible].
[illegible] καὶ [illegible],
πρὸς τὴν [illegible].
[illegible] γὰρ πρὸ πάντων [illegible] τῆς ἐν πόλει.

[illegible]. Ἰδοὺ [illegible] μου τὴν [illegible]
καὶ τὴν [illegible] καὶ [illegible].
καὶ τὴν [illegible] καὶ [illegible].
[illegible].

[illegible] ἐπιτρέψω,
καὶ πάντας [illegible] τὴν πόλιν.
ὦ πάντας ὦ [illegible] μόνοι. Χορ.
ἔσται τε [illegible] καὶ κάτω [illegible]
ἔχοντας [illegible] χορηγεῖται.
[illegible] καὶ [illegible]
τῶν [illegible]
καὶ τῶν [illegible]
[illegible] μόνον. [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] τὸ [illegible] μὴ [illegible] Χορ.
κἀγὼ [illegible] καὶ [illegible] Γραῦς.
Δεινὸν γὰρ ἐστι [illegible] Χορ.
ὦ Ζεῦ βασιλεῦ [illegible] Γραῦς.
[illegible] Χορ.
τὸ μὲν [illegible] Γραῦς.
[illegible]
[illegible]
καὶ τὴν [illegible]
[illegible] λέγω. Χορ.
[illegible] Γραῦς.
καὶ [illegible]
ἕκαστα [illegible] τάχα.

Χορ. [illegible] μὴ γένοιτο μή [illegible] μοι.
Γυνή Καὶ πῶς γένοιτ' [illegible] αἰχμαλωσία.
Χορ. Οὐκ. ἀλλὰ [illegible] φίλ' [illegible].
Γυνή Κἀγὼ δὲ θέλω παιδί σου τοῖς φιλτάτοις,
ἣ πρὶν κυρία προσφωνήσομαι τάχα.
Χορ. Ἤκουσα θέλω σὲ γενέσθαι σοῦ τέκνους.
ἀλλ' ὡς [illegible] βρῶμα φίλ' [illegible].
Γυνή. τί γοῶ [illegible] τὸ γλυκύτατον φάος.
καὶ συγκαλυφθῶ [illegible] ἐν τῷ τάφῳ.
Χορός Σίγα σίγα [illegible] βλέπω.
καὶ μὴν ὁρῶ [illegible]
καὶ [illegible] πεπληγμένον.
Ἄγγελος Κυρία ποῦ [illegible], τίς [illegible].
Χορός. [illegible] ταύτην [illegible] βλέπων.
Ἀγγελ. Τέθνηκε [illegible] καὶ [illegible].
[illegible] μάχῃ.
Γυνή. ὦ τοῦ πολλοῦ καὶ [illegible] τέκνε,
[illegible] μὲ τοῦ γήρως βακτηρία.
ὦ τῶν πόνων ὦ τῶν πόνων [illegible].
ποῦ ποῦ τὰ πάντα [illegible] ἀγγελμάτων.
ἰοὺ [illegible], τί γένωμαι, ποῖ φύγω,
ποῖ [illegible] τῶν [illegible]
ὦ παῖ, ὦ παῖ, παῖ φιλτάτη [illegible].

[illegible]

τέτληκά μοι τέτληκα [illegible] τῶν γόων.
[illegible]. Χορ.
αἲ αἲ τάλαινα μῆτερ [illegible]. γυνή
ἐπίσχες ὄγκον [illegible] γόους. Χορ.
ὦ φιλτάτη [illegible] καί μοι φίλε. γυνή
φέρε [illegible] σου τὴν [illegible]. Χορ.
μαθεῖν δὲ λοιπὸν τὰ [illegible] μύθων
Ἀλλ' [illegible] τὴν [illegible]. γυνή
τίς [illegible] ἐκ γόων [illegible]. Χορός
Αὐτὴν [illegible] καὶ τέκνα [illegible] γυνή
[illegible] μὴ [illegible]. Χορός
καὶ [illegible] μὴ [illegible]. γυνή
τί δὲ, [illegible] τοὺς λογισμοὺς [illegible]. Χορ.
[illegible] τοῦ τάφου.
[illegible] τί [illegible] τῶν [illegible] γυνή
μαθεῖν [illegible] τὰ πλεῖστα τῶν μύθων Χορ.
καὶ τίς [illegible] ταῦτα καὶ [illegible]. γυνή
ὁ τῶν [illegible] ἄγγελος [illegible]. Χορ.
Καὶ ποῦ [illegible]. Χορ. [illegible] γυνή
[illegible] γυνή
καὶ τὰς [illegible] τὰς τῶν ὀμμάτων.
[illegible] Χορ.
ὅπως [illegible].

καὶ πᾶς ὁ πρὸς [illegible] καὶ [illegible].

Κρε. Εἶπον σαφῶς δὲ τοίνυν, πῶς ἐμαχέσατε.

Χορ. Ἐξῆς ἅπαντα φράσον συμβολὴν τῆς μάχης.

αὐτῆς ἀπ' ἀρχῆς τὴν λέγειν ἐπιστάμαι.

Ἀγγ. Εἴπω τὰ πάντα, [illegible] ἀκούσατε.

ἐπεὶ γὰρ εἰς σύμμιξιν ἦλθον τῇ μάχῃ,

πρῶτον μὲν ὁ κράτιστος ἐκ στρατευμάτων,

ὁ Ψιχολείχης συμβαλὼν τῷ παμφάγῳ

ἔβλητο καὶ πέπτωκεν, ὀλέσας τὴν ζωὴν.

καὶ πᾶσα τούτου στρατιὰ διεφθάρη.

ἔπειτ' ἐπῆλθεν ἄλλος ἐκ στρατευμάτων

ὁ παῖς [illegible].

καὶ τοῦτον αὐτῷ [illegible] πέπτωκε ξίφει,

οὐδ' [illegible] προσβαλὼν ἐκ στρατιᾶς

ὡς [illegible] τοῖς κραταιοῖς στρατεύμασι

[illegible] ὁ Ψιχάρπαξ, καὶ [illegible]

ἀρίστων φανέντα, καὶ στρατῷ τῷ παμφάγῳ

[illegible] ἐπῆλθε [illegible].

Γρα. [illegible] γὰρ οὐδὲ [illegible],

εἰ μὴ [illegible] τῇ ἁμαρτία πρὸς [illegible]

λαβεῖν δὲ [illegible]

ἐπῆλθεν [illegible].

καὶ [illegible] ἐπιμαρτυρῶ,

ἐκ τοῦ στέγους πρὸς σφαγὴν ἐσχηκότα,
καὶ κατὰ τοῦ [illegible] κατωτάτω,
ἔρραισεν αὐτὴν σὺν βοῇ τεθνηκυῖαν.
καὶ δὴ κατέσχε τοὺς ὄνυχας θηρίου
καὶ σὺν τάχει βέβρωκε τὴν κοιλίαν.
Καὶ ταῦτ' ἐπ' ὄψει τῶν φίλων [illegible]. Χορ.
τὸ μεῖζον αὐτὸ τυγχάνει μοι τῶν πάθων.] Γαλ.
Ἐγὼ δ' [illegible] τοῦτο σοι τὸ πρᾶγμα. Ἀγγ.
προσαγγελῶν σοι [illegible].
πῶς εἶπε μοι δ' [illegible]. Γαλ.
μέγιστον ἦν μοι [illegible].
οἶκον [illegible].
Ἐγὼ μόνος [illegible]. Ἀγγ.
ἐλθὼν [illegible] μάλιστα [illegible]. Γαλ.
Κακὸς κακῶς ὄλοιτο [illegible]. Χορ.
[illegible] λόγου. Γαλ.
Ὦ [illegible]. Χορ.
[illegible] καὶ [illegible],
[illegible] τεθνηκότι.
καλῶς ἔφησας. [illegible]. Γαλ.
[illegible] ἀρχὴν τοῦ πάθους. Ἀγγ.
Ἀ παπαῖ παπαῖ παπαῖ [illegible]. Γαλ.
[illegible] παπαῖ [illegible]. Χορ.

γυνή. [illegible] τέκνον.
χορ. [illegible] βίον.
γυνή. Ὦ [illegible]
χορ. [illegible]
γυνή. [illegible]
χορός. [illegible] βίου, [illegible]
[illegible] βίου [illegible]
γυνή. [illegible] τέκνον.
χορ. [illegible]
[illegible]
γυνή. [illegible] φράσατε.
χορ. [illegible] γυνή. [illegible] χο. [illegible]
[illegible]
γυνή. [illegible]
[illegible] Η [illegible]
χορ. [illegible]
ἄγγ. [illegible]
[illegible]
γυνή. [illegible]
ἄγγ. [illegible] λόγου.
γυνή. [illegible]
ἄγγ. [illegible]
γυνή. [illegible]

πεπαυσθέτω γὰρ ἡ χαρὰ [illegible]. Ἄγγ.

[illegible] μέγιστον [illegible]. Κρεί.

[illegible] μᾶλλον πρότερον μαθεῖν [illegible] Χορ.

καὶ πῶς [illegible].

[illegible] πᾶσαν [illegible]. Κρεί.

τὴν συγκρότησιν τῆς μάχης [illegible] τὴν μᾶλλον

τῆς [illegible] καὶ κακῆς [illegible].

Ἡ δεσπότης [illegible] τὴν γαλῆν [illegible]. Χορ.

[illegible] τὸν ὑμῶν [illegible] τοῦ λόγου. Ἄγγ.

ὑμῶν δ' ἕτοιμος [illegible].

[illegible].

ὡς γοῦν [illegible] μῦς

ἔχομεν ἀρχὴν [illegible]

καὶ πρῶτον [illegible]

ὁ ψιχολείχης. εἶτ' ὁ [illegible]

ἔπειτ' ὁ πᾶσι τοῖς καλοῖς μου δεσπότης,

[illegible] τὴν [illegible].

[illegible] τὸν φίλον [illegible].

καὶ τὴν ἐπ' αὐτὴν [illegible].

[illegible] τῷ φθόγγῳ καὶ [illegible].

καὶ πρὸς ἅμιλλαν [illegible].

[illegible] καιρὸν [illegible].

καὶ [illegible] φθεγγόμενος [illegible].

[illegible]

ξύλον καπλθὸν ἐν ὑπὲρ τάτης στέγης,
ἔτει παλαιῷ καὶ χρόνῳ τεθραυσμένον,
ἔπληξεν αὐτὴν ἐν μέσα μεταφρένων:
καὶ νεῦρα συντέθλακεν αὐτῆς αὐτίκα.
καὶ πρὸς βάθη πέπτωκεν ἀϊδωνέως.
καὶ τὴν πρὶν ἡμῶν δυσμενῆ κατακράτος,
ἄσπουδον, ἀμείλικτον, ἠγριωμένην,
ἔδειξεν ἄπνοουν ἐκτάδην ἡπλωμένην.
ζώοις ἀλύπως, εὐθαλῶς, εὐκαρδίως,
ἐς λυκάβαντας μήπω πεπληρωμένους.
ἀνθ' ὧν περ ἦλθες ἄγγελος ποθουμένων.
καὶ τὸν φόνον προὔφηνας ἡμῖν ἐν φθόρου,
ἤδη γὰρ εἶδον πᾶν ποθούμενον τέλος,
εἰληφὸς ἄρτι καὶ καλῶς ἠνυσμένον.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΕΩ-
ΜΥΟΜΑΧΙΑΣ.

Ἐν Βασιλείᾳ πόλει τῆς Γερμανίας παρὰ Ἰω-
άννου τοῦ Φροβενίου. ἔτει ἀπὸ τῆς θεο-
γονίας ᾳ. φ. ιη. μηνὶ
Γαμηλιῶνι.

